

**Odvjetnik
Alen Pešušić**

Vlaška 77
10 000 Zagreb

Tel. 01 4636 828, 4636 819
Fax. 01 4664 610

odvjetnici@crnkovicpesusic.com

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Na broj: St-332/17
Sukoišanska 6
21 000 SPLIT

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Pratno broje:

12-02-2018

Predano na poštu obližnjem prep. omu _____
POŠTA _____ R _____
Broj primljenja _____ prilozi _____
Težakom _____ KOT _____ POTPIŠ _____

Vjerovnik: JURČEVIĆ JOSIP, OIB:50720494628, Ulica Lavoslava Švarca 1,
Zagreb, zastupan po:

ODVJETNIK
ALEN PEŠUŠIĆ
ZAGREB - Vlaška 77
tel. 01 4636 828, fax 01 4664 610

Dužnik: NOVA GRADNJA BAŠKA VODA d.o.o., OIB: 95687014482,
Stjepana Radića 7, Makarska

PODNEŠAK VJEROVNIKA

2x, prilog-----

Vjerovnik u gore navedenom predmetu zaprimio je podnesak dužnika od 19. siječnja 2018.g., te se na isti očituje kao u nastavku.

Dužnik navodi kako je dana 13. prosinca 2017.g. pred Trgovačkim sudom u Splitu temeljem Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom pokrenuo parnični postupak radi utvrđenja ništetnim Ugovora o kreditu br. 2642-2009 zaključenog između LHB INTERNATIONALE HANDELSBANK AKTIENGESSELLSCHAFT i dužnika, a koji se parnični postupak vodi pod brojem P-762/17. Dužnik navodi kako je vjerojatno kako bi utvrđenjem ništetnosti predmetnog ugovora o kreditu otpao i sam razlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

Vjerovnik ističe kako se u konkretnom slučaju ne može primijeniti Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom iz niže iznesenih razloga.

Vjerovnik dostavlja Ugovor o kreditu broj 2642-2009 od 09.12.2009.g., a koji je Ugovor o kreditu sklopljen između banke LHB INTERNATIONAL HANDELSBANK AKTIENGESELLSCHAFT i korisnika kredita NOVA GRADNJA BAŠKA VODA d.o.o. Iz dostavljenog Ugovora o kreditu broj 2642-2009 (a za koji ugovor o kreditu dužnik tužbom od 13. prosinca 2017.g. traži da se utvrdi ništetnim temeljem Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom) proizlazi da je isti ugovor o kreditu sklopljen dana 09. prosinca 2009. u Njemačkoj, u gradu Frankfurt na Majni, te da je isti ugovor potom Marko Radalj, direktor dužnika dana 14. prosinca 2009.g. odnio kod javne bilježnice Ilinke Lisonek u Zagreb, te je javna bilježnica prilikom ovjere broj OV-18149/2009 od 14.12.2009.g. utvrdila da je Marko Radalj, kao direktor društva Nova gradnja Baška Voda d.o.o., čiju je istovjetnost u tvrdila uvidom u osobnu iskaznicu, a ovlaštenje za zastupanje uvidom u Internet stranice sudskog registra trgovačkih društava u nazočnosti javnog bilježnika priznao potpis na pismenu kao svoj. Potpis na pismenu je istinit.

Dakle, iz sadržaja samog Ugovora o kreditu, jasno proizlazi da je Ugovor o kreditu broj 2642-2009 potpisan u Republici Njemačkoj, te da je potom već potpisan Ugovor o kreditu Marko Radalj, direktor dužnika, odnio kod javne bilježnice u Republiku Hrvatsku na ovjeru, a kojom prilikom je javna bilježnica utvrdila da je Marko Radalj, direktor dužnika u njejoj nazočnosti samo priznao potpis na pismenu kao svoj. Dakle, da je Ugovor o kreditu dužnik potpisao u uredu javne bilježnice u Zagrebu, tada bi prilikom ovjere javna bilježnica u potvrdi naznačila da je Marko Radalj, kao ovlaštena osoba za zastupanje trgovačkog društva Nova gradnja Baška Voda d.o.o., u njezinoj nazočnosti vlastoručno potpisao pismo, odnosno Ugovor o kreditu.

Člankom 1. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/17) propisano je da se primjenjuje na Ugovore o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika. Člankom 2. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom propisano je da izraz „dužnik“ označava fizičku ili pravnu osobu kojoj je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobren kredit odnosno osobu koja je u korist osobe kojoj je odobren kredit sudjelovala kao sudužnik, založni dužnik ili jamac; „neovlašteni vjerovnik“ označava pravnu osobu koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem ima upisano sjedište izvan Republike Hrvatske nudi ili pruža usluge odobravanja kredita u Republici Hrvatskoj, iako za pružanje tih usluga ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisom, odnosno ne raspolaže propisanim odobrenjima i/ili suglasnostima nadležnih tijela Republike Hrvatske; „ugovor o kreditu s međunarodnim obilježjem“ označava ugovor o kreditu, ugovor o zajmu ili drugi ugovor kojim je neovlašteni vjerovnik odobrio dužniku određeni iznos novčanih sredstava a dužnik se obvezao plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno.

Odredba čl. 252. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN35/05) propisuje da je ugovor sklopljen u mjestu u kojem je ponuditelj imao svoje sjedište, odnosno prebivalište u trenutku davanja ponude.

S obzirom na tu zakonsku odredbu predmetni Ugovor o kreditu broj 2642-2009 od 09. prosinca 2009.g. sklopljen je u Republici Njemačkoj (a kako je to uostalom naznačeno na samom ugovoru) budući da LHB INTERNATIONALE HANDELSBANK AKTIENGESELLSCHAFT, kao kreditor, ima sjedište u Njemačkoj, a imao ga je i u trenutku kada je dao ponudu za kredit, a korisnik kredita, ovdje dužnik, ju je svojim potpisom ugovora o kreditu prihvatio.

S obzirom na to Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom se ne može primijeniti na Ugovor o kreditu br. 2642-2009, a čije utvrđenje ništetnim traži dužnik u postupku pokrenutim pred Trgovačkim sudom u Splitu dana 13.12.2017.g., budući da Ugovor o kreditu nije sklopljen u Republici Hrvatskoj već u Republici Njemačkoj, a odredba članka 1. i članka 3. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom jasno propisuje ništetnost takvih ugovora sklopljenih samo u Republici Hrvatskoj. Osim toga, LHB INTERNATIONALE HANDELSBANK AKTIENGESELLSCHAFT, kao kreditor, nije ni neovlašteni vjerovnik u smislu odredbe čl. 2. i 3. navedenog Zakona, pa navedeni Zakon ne nalazi svoju primjenu u konkretnom slučaju. Ističe se kako je ugovor o kreditu zaključen upravo u Republici Njemačkoj jer je tamo kredit i odobren i sklopljen sukladno ugovoru i u skladu sa mjerodavnim pravom zemlje sjedišta kreditora. Sam kreditor je u Republici Njemačkoj upisan kao društvo koje je ovlašteno obavljati bankarske poslove u Republici Njemačkoj, pa stoga ne postoje nikakve zapreke da kreditor, kao inozemna banka, na području Republike Njemačke sklapa pravne poslove sa hrvatskim državljanima, kao i sa pravnim osobama kojem imaju sjedište u Republici Hrvatskoj.

U prilog svojim navodima vjerovnik, kao primjer sudske prakse, dostavlja rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7638/17 od 09. siječnja 2018.g., presudu Općinskog suda u Puli – Stalna služba u Poreču broj P-749/17 od 02. listopada 2017.g., presudu Općinskog suda u Varaždinu broj P-137/16 od 27. rujna 2017.g., presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-4873/13 od 19. prosinca 2017.g., presudu Općinskog suda u Šibeniku broj P-315/15 od 22. prosinca 2017.g. i presudu Trgovačkog suda u Rijeci broj P-176/16 od 04. prosinca 2017.g., a iz kojih rješenja i presuda je razvidno da je u svim slučajevima sud utvrdio da se odredbe Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom ne mogu primijeniti na konkretne slučajeve iz razloga što su predmetni ugovori o kreditu sklapani u inozemstvu, izvan Republike Hrvatske.

Netočni su navodi dužnika kako vjerovnik nije učinio vjerojatnim da se ne bi mogao potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo, te da nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine.

Za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom sudu je dovoljno utvrditi postojanje dviju činjenica: a) činjenicu postojanja novčane tražbine predlagatelja kao vjerovnika prema dužniku i to do stupnja vjerojatnosti i b) činjenicu postojanja makar i jednog zakonom određenog stečajnog razloga do stupnja sigurnosti.

Da vjerovnik ima tražbinu prema dužniku jasno proizlazi iz dokumentacije koja je dostavljena u spis – Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu – Stalne službe u Makarskoj broj Ovr-9536/15 od 25.03.2016.g. (rješenje o ovrsi je već dostavljeno u spis uz podnesak od 19.12.2016.g., te iz Ugovora o ustupu tražbine od 12.12.2016.g. (dostavljen u spis uz podnesak od 19.12.2016.g.). Vjerovnik Josip Jurčević je stupio na mjesto ranijeg ovrhovoditelja Nova Ljubljanska banka d.d. na temelju Ugovora o ustupu tražbine od 12.12.2016.g., a sukladno čl. 32. st. 1. i st. 3. Ovršnog zakona (N NN 93/14).

Nadalje, iz Potvrde Financijske agencije od 30. lipnja 2017.g. (koja se nalazi u sudskom spisu, list 200 spisa) proizlazi da dužnik na taj dan ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 2299 dana (trajanje blokade), te da su nepodmirene obveze evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje u iznosu od 5.571.737,53 kn.

Iz navedene potvrde Financijske agencije jasno proizlazi postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje propisanog odredbom čl. 5. st. 1. i st. 2. Stečajnog zakona. Ističe se kako je za otvaranje stečajnog postupka dovoljno postojanje jednog od stečajnih razloga, a u ovom slučaju dužnik je očito nesposoban za plaćanje.

Kako je već detaljno obrazloženo u podnesku vjerovnika od 06. rujna 2017.g. i u podnesku vjerovnika od 04. listopada 2017.g. vjerovnik ima aktivnu legitimaciju za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

Nadalje, netočan je navod dužnika kako vjerovnik nije učinio vjerojatnim da tražbinu neće potpuno namiriti iz nekretnine dužnika.

Vjerovnik u cijelosti ne može namiriti svoju tražbinu iz vrijednosti nekretnine, pa stoga vjerovnik ispunjava uvjet iz čl. 109. st. 3. Stečajnog zakona, i to iz razloga detaljno obrazloženih u podnesku vjerovnika od 06. rujna 2017.g., te u podnesku vjerovnika od 04. listopada 2017.g.

Nadalje uz podnesak vjerovnika od 04. listopada 2017.g. dostavljen je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za procjenu nekretnina i građevinarstvo Davorina Štengla od 28. rujna 2017.g. iz kojeg je razvidno da je ukupna vrijednost nekretnine dužnika 11.099.000,00 kn ili 1.484.400,00 EUR.

U nastavku postupka, a obzirom da dužnik i dalje osporava vrijednost nekretnine koju je utvrdio vještak Davorin Štengl, vjerovnik predlaže Naslovnom sudu provođenje

dokaza građevinskim vještačenjem o trošku vjerovnika na okolnost utvrđenja vrijednosti nekretnine dužnika, a koja je nekretnina upisana u zk.ul.br. 2890 k.o. Bast-Baška Voda.

Osim toga sudu se predlaže pribaviti podatke od Financijske agencije (traženih podnescima vjerovnika od 06. rujna 2017.g. i od 04. listopada 2017.g.), te potom vjerovnik predlaže da sud zakaže još jedno ročište radi utvrđivanja postojanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

U Zagrebu, 7. veljače 2018.g.

Trošak:

1	sastav podneska	77.000,00 kn
	PDV (25%):	19.250,00 kn
	UKUPNO:	96.250,00 kn

Vjerovnik

NETNIK
PEŠUŠIĆ
Vrška 77
4064 610

KREDITVERTRAG UGOVOR O KREDITU

zwischen
između

LHB INTERNATIONALE HANDELSBANK
AKTIENGESELLSCHAFT
Große Gallusstraße 16
60311 Frankfurt am Main
Bundesrepublik Deutschland

- nachfolgend „Bank“ genannt -
- u nastavku nazvana „Banka“ -

und
i

NOVA GRADNJA BAŠKA VODA d.o.o.
Stjepana Radića 7, 21 300 Makarska, Republik Kroatien
registriert beim Handelsgericht in Split
unter der Handelsregisternummer 080671244

- nachfolgend „Kreditnehmer“ genannt -
- u nastavku nazvan „Korisnik kredita“ -

LHB Internationale Handelsbank
Aktiengesellschaft

KREDITBETRAG:

KREDITNI IZNOS:

EUR 1.130.000,00

(in Worten: EURO eine Million einhundertdreißigtausend 00/100)
(slovima: jedanmilijunstotridesettisuća 00/100 eura)

LAUFZEIT:

TRAJANJE KREDITA:

36 Monate ab Datum dieses Kreditvertrages,
bis 09.12.2012

36 mjeseci od datuma ovog Ugovora o kreditu, to
jest do 09.12.2012.godine

3. KREDITZWECK:

NAMJENA KREDITA:

a) EUR 980.000,00 für die Finanzierung der Errichtung eines Wohn- und Geschäftsobjektes des touristischen Typs (Appartements mit Restaurant) nebst Außenanlage im Tourismusort Baska Voda bei Makarska, Kroatien, (auf der Parzelle Nr. 5482/9, der Einlage Nr. 2890, Katastergemeinde Bast-Baska Voda) mit einer Bruttobebauungsfläche von insgesamt 1.411,08 m² (davon 217,75 m² unterirdisch als Tiefgarage).

a) EUR 980.000,00 u svrhu financiranja izgradnje stambeno poslovnog objekta turističkog tipa (apartmani s restoranom) uz uređenje okoliša u turističkom naselju Baška Voda kod Makarske (na k.č.br. 5482/9 upisane u zk.uložak br. 2890, k.o. Bast-Baška Voda), ukupne bruto građevinske površine od 1.411,08 m² (od toga 217,75 m² podzemno za garaže).

Das Bauvorhaben wird voraussichtlich gemäß Bauplan vom Januar 2003, erstellt durch G.D.-Arh d.o.o., aus 21 Wohnungsappartements, mit einer Nettoverkaufsfläche von 798,58 m², einem Geschäftslokal, das derzeit als ein Restaurant mit dazugehörigem Nebenraum vorgesehen ist, mit einer Nettoverkaufsfläche von 120,25 m² und einer Tiefgarage mit 9 Garagenparkplätzen und Abstellkammern, mit einer Nettoverkaufsfläche von 116,90 m² sowie 4 Parkplätzen im Hof mit einer Nettoverkaufsfläche von 46,00 m² bestehen.

Planirana građevina sastojati će se prema glavnom projektu od siječnja 2003.godine, izradenog od strane društva G.D.-Arh d.o.o. od ukupno 21 apartmanske jedinice ukupne neto prodajne površine od 798,58 m², jednog poslovnog prostora, trenutno predviđenog kao restoran s pripadajućim prostorijama ukupne neto prodajne površine od 120,25 m², podzemne garaže s 9 parkirnih mjesta ukupne neto prodajne površine od 116,90 m² te 4 parkirna mjesta u dvorištu ukupne neto prodajne površine od 46,00 m².

b) EUR 75.000,00 für die Finanzierung der Erschließungskosten

b) EUR 75.000,00 financiranje troškova priključka

c) EUR 30.000,00 für die Finanzierung der Baunebenkosten

c) EUR 30.000,00 financiranje ostalih sporednih troškova gradnje

d) EUR 30.000,00 als Vermittlungsgebühr für LHB Trade d.o.o., Zagreb, Kroatien

d) EUR 30.000,00 Troškovi obrade kredita na tvrtku LHB Trade d.o.o., Zagreb, Hrvatska

e) EUR 15.000,00 als Reserve zur Deckung von entstehenden Kursdifferenzen (EUR/HRK)

e) EUR 15.000,00 kao rezerva za pokriće nastalih tečajnih razlika (EUR/HRK) i u slučaju povećanih troškova

Der Kreditnehmer verpflichtet sich, die unter diesem Vertrag gezogenen Beträge einzig und ausschließlich zur Finanzierung des oben angeführten Kreditzwecks zu verwenden.

Korisnik kredita se obvezuje iznose povučene temeljem ovog Ugovora jedino i isključivo koristiti za gore opisane svrhe financiranja.

Im Falle einer nicht widmungsgemäßen Mittelverwendung seitens des Kreditnehmers ist die Bank sofort berechtigt, diesen Vertrag einseitig zu kündigen.

U slučaju nenamjenskog trošenja sredstava kredita od strane Korisnika kredita, Banka je ovlaštena odmah, jednostrano raskinuti ovaj Ugovor o kreditu.

Es wird vereinbart, dass die Kontrolle der widmungsgemäßen Kreditverwendung sowie das Baumonitoring durch die Firma LHB Trade d.o.o., Ivana Lučića 2a/13, 10 000 Zagreb, Kroatien auf Kosten des Kreditnehmers vorgenommen wird. Der Kreditnehmer ist verpflichtet, dieser von der Bank ernannten Firma Einblick in alle, aus Sicht der Firma LHB Trade d.o.o. oder der Bank für die Durchführung der Projektaufsicht notwendigen Unterlagen zu ermöglichen. Die Kreditauszahlung erfolgt nach geprüftem Baufortschritt in Tranchen.

Ugovora se, da će kontrolu namjenskog trošenja kreditnih sredstava i građevinski monitoring vršiti na trošak Korisnika kredita društvo LHB Trade d.o.o., Ivana Lučića 2a/13, 10 000 Zagreb, Hrvatska. Korisnik kredita se obvezuje, ovoj od strane Banke određenoj firmi, dopustiti uvid u sve dokumente za koje to društvo ili Banka ocjeni da su potrebni za izvršenje nadzora projekta. Kreditna sredstva biti će isplaćivana u tranšama sukladno provjerenom napretku izgradnje.

4. TILGUNG: OTPLATA:

Die Kredittilgung erfolgt sukzessive aus den Erlösen, die dem Kreditnehmer aus dem finanzierten Projekt zufließen.

Otplata kredita vrši se sukcesivno iz prihoda, koje će Korisnik kredita ostvariti iz financiranog projekta.

Unabhängig hiervon ist der Kredit spätestens 36 Monate ab Datum des Kreditvertrages, am 09.12.2012 zur vollständigen Rückzahlung fällig.

Neovisno o tome, kredit mora biti u cijelosti otplaćen najkasnije u roku od 36 mjeseci od datuma sastavljanja ovog Ugovora o kreditu, to jest najkasnije do 09.12.2012. god.

Der Kreditnehmer ist zur Eröffnung eines separaten Kontos für die Tilgungszwecke dieses Kredites („Konto 15“) verpflichtet, und zwar bei einer seitens der Kreditgeberbank ausgewählten Bank in der Republik Kroatien. Der Kreditnehmer verpflichtet sich unwiderruflich auf dieses Konto sämtliche laufenden Erlöse aus dem finanzierten Projekt für die Abdeckung der Verbindlichkeiten aus diesem Kredit einzuzahlen. Der Kreditnehmer verpflichtet sich sämtliche eventuelle Anzahlungen sowie die Steuerrückvergütungen ebenfalls für die Abdeckung dieser Kreditverbindlichkeiten zu

Korisnik kredita se obvezuje otvoriti poseban račun isključivo u svrhu otplate ovog kredita („račun 15“), kod određene banke u Republici Hrvatskoj odabrane od strane Banke kreditora. Na ovaj račun Korisnik kredita neopozivo se obvezuje uplaćivati sve tekuće prihode ostvarene iz financiranog građevinskog projekta, a sve u svrhu zatvaranja obveza po ovom kreditu. Korisnik kredita je dužan koristiti i sve eventualne primljene avanse kao i iznose od povrata poreza za zatvaranje obveza po ovom kreditu. Raspolaganje sredstvima na spomenutom računu, moguće je samo po

verwenden. Die Kontoverfügung ist nur mit Zwei-Unterschriften-Prinzip möglich, und zwar durch gemeinsame Zeichnungsberechtigung des Kreditnehmers und einem Mitarbeiter aus der Firma LHB Trade d.o.o..

principu dva potpisa, odnosno uz zajednički potpis Korisnika kredita i jednog djelatnika društva LHB Trade d.o.o.

5. ZINSSATZ:

KAMATNA STOPA:

Der Zinssatz ist an den 3-Monats-EURIBOR, zuzüglich eines Aufschlages von 5,00 % p.a. gebunden und beträgt somit derzeit 5,717 % p.a..

Kamatna stopa vezana je za 3-mjesečni- EURIBOR sa dodatkom marže od 5,00 % godišnje, i iznosi trenutno 5,717 % godišnje.

Die Zinsen sind jeweils kalendervierteljährlich nachträglich zahlbar und anzuschaffen. Bei der Berechnung der Zinsen wird die Anzahl der tatsächlich abgelaufenen Tage zugrunde gelegt und durch 360 geteilt (Euromethode).

Kamate se plaćaju tromjesečno za svako proteklo tromjesečje. Kod obračuna kamata kao baza za obračun uzet će se broj stvarno proteklih dana i podijeliti sa 360 (Eurometoda).

Sollte die Feststellung des jeweils gültigen Zinssatzes auf der Basis EURIBOR nicht möglich sein, so wird die Bank im Einvernehmen mit dem Kreditnehmer einen neuen Zinssatz unter Zugrundelegung des Zinsniveaus auf dem Geldmarkt der Bundesrepublik Deutschland vereinbaren.

Ako ne bude moguće utvrditi važeću kamatnu stopu na temelju EURIBOR-a, Banka će u dogovoru s Korisnikom kredita dogovoriti novu kamatnu stopu na temelju visine kamata na tržištu novca u Saveznoj Republici Njemačkoj.

Innerhalb von 30 Tagen nach der Benachrichtigung seitens der Bank ist eine Einigung über den neuen Zinssatz zu erzielen oder der Kredit zurückzuführen. Bis zur Rückführung des Kredits gilt in diesem Fall der von der Bank angebotene Zinssatz.

Dogovor o novoj kamatnoj stopi ima se postići u roku od 30 dana od obavijesti Banke ili se kredit ima vratiti. Do vraćanja kredita vrijedit će u tom slučaju kamatna stopa koju ponudi Banka.

6. SICHERHEITEN:

OSIGURANJA KREDITA:

) Eintragung einer erstrangigen Hypothek in Höhe von EUR 1.130.000,00 zuzüglich vertragskonformer Zinsen und Spesen, zu Gunsten LHB Internationale Handelsbank AG, Frankfurt, auf die Projektliegenschaft in Baska Voda bei Makarska, im Grundbuch der Katastergemeinde Bast-Baska Voda, Bezirksgericht Makarska, Einlage Nr. 2890, Parzelle Nr. 5482/9 (763 m2), im Eigentum des Kreditnehmers Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien.

a) Upis založnog prava u prvom redu u iznosu od EUR 1.130.000,00 uključujući sve ugovorene kamate i troškove u korist LHB Internationale Handelsbank AG, Frankfurt i to na predmetnoj projektnoj nekretnini u Baškoj Vodi kraj Makarske, upisanoj u zemljišnim knjigama za k.o. Bast-Baška Voda, kod Općinskog suda u Makarskoj, zk.uložak br. 2890, k.č.br. 5482/9 (763 m2), u vlasništvu Korisnika kredita Nova Gradnja Baška Voda d.o.o., Stjepana Radića 7, 21 300 Makarska, Hrvatska.

Der Kreditnehmer verpflichtet sich, spätestens 3 Monate ab Erstinanspruchnahme, die Baustelle auf der Einlage Nr. 2890, Parzelle Nr. 5482/9 (763 m²), Katastergemeinde Bast-Baska Voda bzw. sobald wie möglich auch alle Objekte, die auf dieser Liegenschaft gebaut werden – soweit möglich zu gleitendem - Neuwert gegen Feuer-, Leitungswasser- und Sturmschäden und soweit möglich gegen Vandalismus zu versichern.

Korisnik kredita obvezuje se u roku 3 mjeseca od prvog korištenja ovog kredita, osigurati gradilište na zemljištu iz zk.ul.br. 2890, k.č.br. 5482/9 (763 m²), k.o. Bast-Baška Voda, te kasnije i sve na ovim parcelama sagrađene objekte, i to u pripadajućoj vrijednosti, protiv požara, poplave i štete prouzrokovane vremenskim nepravilnostima i vandalizmom.

Rechte und Ansprüche aus diesen Versicherungen sind in offener und anerkannter Form an die LHB Internationale Handelsbank AG, Frankfurt, abzutreten.

Sva prava iz osiguranja moraju se u otvorenom i pravovaljanom obliku vinkulirati u korist LHB Internationale Handelsbank AG, Frankfurt.

b) Pfandrecht im 1. Rang zu Gunsten LHB Internationale Handelsbank AG, Frankfurt an 100 % der Geschäftsanteile an der Firma Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien, im Eigentum des Herrn Marko Radalj, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Kroatien (zu 100,00 %).

b) Založno pravo u 1. redu u korist LHB Internationale Handelsbank AG, Frankfurt na 100 % poslovnih udjela u društvu Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Hrvatska koji udjeli su u vlasništvu gosp. Marko Radalja, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Hrvatska (udio 100,00 %).

7. DOKUMENTATION

OSTALA DOKUMENTACIJA:

a.) Solidarbürgschaft des Herrn Marko Radalj, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Kroatien, gemäß separater Vereinbarung.

a) Solidarno jamstvo gosp. Marka Radalja, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Hrvatska, sve prema posebnom Ugovoru o jamstvu.

b.) 3 Blankowechsel des Solidarbürgen Herrn Marko Radalj, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Kroatien samt unwiderruflicher Ausfüllungserklärung.

b) 3 komada bjanko mjenica Jamca platca, gosp. Marka Radalja, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Hrvatska, uz neopozivo mjenično očitovanje.

c.) 1 gewöhnliche Kontoverfügungssperre des Solidarbürgen Herrn Marko Radalj, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Kroatien, lautend auf den Gesamtkreditbetrag zuzüglich aller Zinsen und Spesen (kroat. übliche Zadužnica)

c) 1 obična zadužnica Jamca platca, gosp. Marka Radalja, Zadarska 47, 21 300 Makarska, Hrvatska koja glasi na ukupan iznos kredita, uključujući sve kamate i troškove kredita.

d.) 3 Blankowechsel des Kreditnehmers Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien samt unwiderruflicher Ausfüllungserklärung.

d) 3 komada bjanko mjenica Korisnika kredita Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Hrvatska, uz neopozivo mjenično očitovanje.

e.) 8 Blanko Kontoverfügungssperren des Kreditnehmers Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien (kroat. Bjanko Zadužnica)	e) 8 blanko Zadužnica Korisnika kredita Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Hrvatska
f.) 1 gewöhnliche Kontoverfügungssperre des Kreditnehmers Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien, lautend auf den Gesamtkreditbetrag zuzüglich aller Zinsen und Spesen (kroat. obična Zadužnica)	f) 1 obična zadužnica Korisnika kredita Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Hrvatska, koja glasi na ukupan iznos kredita, uključujući sve kamate i troškove kredita.
g.) Solidarbürgschaft der Firma Kreator d.o.o., I.G. Kovacica 11, 21 300 Makarska, Kroatien, alleiniger Gesellschafter Herr Marko Radalj, Makarska, Kroatien, gemäß separater Vereinbarung.	g) Solidarno jamstvo društva Kreator d.o.o., I.G. Kovačića 11, 21 300 Makarska, Hrvatska, samostalnog osnivačka gosp. Marka Radalja iz Makarske, Hrvatska, sve prema posebnom Ugovoru o jamstvu.
h.) 3 Blankowechsel des Solidarbürgen, der Firma Kreator d.o.o., I.G. Kovacica 11, 21 300 Makarska, Kroatien samt unwiderruflicher Ausfüllungserklärung.	h) 3 komada bjanko mjenica Jamca platca, društva Kreator d.o.o., I.G. Kovačića 11, 21 300 Makarska, Hrvatska, uz neopozivo mjenično očitovanje.
i.) 8 Blanko Kontoverfügungssperren des Solidarbürgen, der Firma Kreator d.o.o., I.G. Kovacica 11, 21 300 Makarska, Kroatien (kroat. Bjanko Zadužnica)	i) 8 blanko Zadužnica Jamca platca, društva Kreator d.o.o., I.G. Kovačića 11, 21 300 Makarska, Hrvatska.
j.) konforme Kopie des Gesellschaftervertrages des Kreditnehmers Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien, vom 13.01.2009	j) Preslik društvenog ugovora Korisnika kredita Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Hrvatska od 13.01.2009.god.
k.) konforme Kopie des Gesellschaftervertrages des Solidarbürgen, der Firma Kreator d.o.o., I.G. Kovacica 11, 21 300 Makarska, Kroatien	k) Preslik društvenog ugovora Jamca platca, društva Kreator d.o.o., I.G. Kovačića 11, 21 300 Makarska, Hrvatska.
l.) konforme Kopie der rechtsgültigen Baugenehmigung Nr. UP/I-361-03/03-01/81 vom 07.04.2004, nebst Beschluss Nr. UP/I-361-01/09-07/09 vom 22.10.2009	l) Preslik pravosnažne građevinske dozvole br. UP/I-361-03/03-01/81 od 07.04.2004, zu rješenje br. UP/I-361-01/09-07/09 od 22.10.2009.god.
m.) konforme Kopie des Bauplanes vom Januar 2003, erstellt durch G.D.-Arh d.o.o., Kroatien	m) Preslik glavnog projekta od siječnja 2003.god., izradenog od strane društva G.D.-Arh d.o.o., Hrvatska.

n.) konforme Kopie des Generalunternehmervertrages, geschlossen zwischen dem Generalunternehmer Obrt za graditeljstvo „Gradina“, Tina Ujevića 13, Vrgorac, Kroatien und dem Kreditnehmer

n) Preslik ugovora o izvođenju radova, zaključenog između obrta za graditeljstvo „Gradina“, Tina Ujevića 13, Vrgorac, Hrvatska i Korisnika kredita.

Der Kreditnehmer und der Solidarbürge verpflichten sich, jeden ausgefüllten oder zerstörten / entwerteten Wechsel auf erste Anforderung hin durch einen neuen zu ersetzen.

Korisnik kredita i Jamci platci dužni su svaku ispunjenu ili oštećenu/poništenu mjenicu na prvi poziv Banke zamijeniti za novu mjenicu.

8. GEBÜHR FÜR DIE VORZEITIGE

ABLÖSUNG:

TROŠKOVI ZA PRIJEVREMENI POVRAT
SREDSTAVA:

Für den Fall, dass der Kredit durch eine Umfinanzierung vorzeitig zurückgeführt wird, fällt eine einmalige Gebühr in Höhe von 3,0 %, berechnet auf die Kreditvaluta, an.

U slučaju prijevremene otplate kredita refinanciranjem od strane druge banke, zaračunavaju se jednokratni troškovi prijevremene otplate u visini od 3,0 % od iznosa kredita.

9. INANSPRUCHNAHME:

KORIŠTENJE KREDITA:

Die Inanspruchnahme des Kredites erfolgt gemäß Baufortschritt in Tranchen, voraussichtlich nach folgendem Zeitplan:

Korištenje kredita uslijediti će u tranšama u skladu s građevinskom napretkom a prema predviđenom vremenskom planu:

1. EUR 250.000,00 im Dezember 2009
2. EUR 150.000,00 im Januar 2010
3. EUR 150.000,00 im Februar 2010
4. EUR 150.000,00 im März 2010
5. EUR 100.000,00 im April 2010
6. EUR 100.000,00 im Juni 2010
7. EUR 130.000,00 im Juli 2010
8. EUR 100.000,00 im Oktober 2010

1. EUR 250.000,00 prosinac 2009
2. EUR 150.000,00 siječanj 2010
3. EUR 150.000,00 veljača 2010
4. EUR 150.000,00 ožujak 2010
5. EUR 100.000,00 travanj 2010
6. EUR 100.000,00 lipanj 2010
7. EUR 130.000,00 srpanj 2010
8. EUR 100.000,00 listopad 2010

Das Finanz- und Baumonitoring erfolgt vor Ort durch die LHB Trade d.o.o., Zagreb, Kroatien.

Financijski i građevinski nadzor vršiti će društvo LHB Trade d.o.o., Zagreb, Hrvatska.

Zu diesem Zweck verpflichtet sich der Kreditnehmer, ein Konto bei einer uns genehmen Bank in Kroatien für die ordnungsgemäße Abwicklung der Finanzierung des Projektes zu eröffnen. Über das unter der Bezeichnung „Konto 15“ geführte Konto kann nur gemeinschaftlich mit einem Mitarbeiter der LHB Trade d.o.o. verfügt

U ovu svrhu Korisnik kredita obavezuje se otvoriti poseban račun 15 za posebne namjene, i to kod od strane Banke odabrane Banke u Republici Hrvatskoj, a sve za uredno odvijanje financiranja predmetnog projekta. Ovim računom moguće je samo

werden. Es wird veranlasst, dass Duplikate der Kontoauszüge automatisch an die LHB Trade d.o.o. geleitet werden.

zajedničko raspolaganje sa zaposlenikom društva LHB Trade d.o.o.. Dogovara se, da se izvadci sa računa kao duplikati dostave i na LHB Trade d.o.o.

Der Kreditnehmer ist verpflichtet der Bank vor jeder Ziehung durch geeignete Unterlagen nachzuweisen, dass die Inanspruchnahme unter dem Kredit für Leistungen unter dem im Kreditzweck genannten Projekt verwendet wird. Insbesondere hat der Kreditnehmer für jede Ziehung eine Kopie der Handelsrechnung vorzulegen.

Korisnik kredita se obvezuje prije povlačenja svake pojedine tranše predloženjem odgovarajuće dokumentacije dokazati da je povučena sredstva kredita iskoristio u svrhu realizacije pod Namjenom kredita definiranog projekta. Korisnik kredita osobito se obvezuje prije povlačenja svake pojedine tranše Banci dostaviti kopije računa.

Der Mindestbetrag einer Ziehung beträgt EUR 50.000,00

Iznos svake pojedine tranše iznosi najmanje EUR 50.000,00

Nach Baubeginn des zu finanzierenden Bauprojektes erfolgt durch die LHB Trade d.o.o. eine Projektbesichtigung und Protokollierung des Baustandes. Dieses Protokoll ist vor weiteren Inanspruchnahmen einzureichen. In der Folge ist jeweils nach Ziehungen von insgesamt EUR 250.000,00 ein solches Protokoll vorzulegen.

Nakon početka izgradnje financiranog građevinskog projekta, društvo LHB Trade d.o.o. izvršit će obilzak mjesta realizacije projekta i sačiti zapisnik o stanju izgradnje. Ovakav zapisnik mora biti predložen Banci svaki put nakon iskorištenja novih EUR 250.000,00 sredstava iz ovog kredita.

Zahlungsaufträge zu Lasten des Kredites sind über die LHB Internationale Handelsbank AG zu leiten.

Nalozi za plaćanje na teret kredita trebaju se odvijati preko LHB Internationale Handelsbank AG.

Für jeden Zahlungsauftrag zu Gunsten Dritter wird eine Zahlungsverkehrsgebühr fällig und dem Kreditnehmer in Rechnung gestellt.

Za svaki nalog za plaćanje u korist treće osobe dospijeva pristojba za platni promet koja će Korisniku kredita biti stavljena u račun.

0. AUSZAHLUNGS-

VORAUSSETZUNGEN:

PREDUVJETI ZA ISPLATU:

Die Auszahlung des Kreditbetrages erfolgt in Übereinstimmung mit den Anforderungen an die Vorlage von Belegen und den Monitoringberichten der LHB Trade d.o.o., Zagreb sowie gegen Vorlage der nachfolgenden Dokumentation:

Isplate kreditnih iznosa vrše se u tranšama po predloženju odgovarajućih računa i izvješća o stanju radova od strane LHB Trade d.o.o., Zagreb te prema predloženju slijedeće dokumentacije:

- des rechtsverbindlich unterzeichneten Kreditvertrages,
- der unter Punkt 7 vereinbarten Dokumentation,

- pravovaljano potpisanog Ugovora o kreditu,
- pod točkom 7. ugovorene Ostale dokumentacije,

- der notariellen Vereinbarung über die Eintragung der Hypothek für die Immobilie unter Punkt a) der Sicherheiten sowie des Pfandrechtes im 1. Rang an 100 % der Geschäftsanteile in der Firma Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien zu Gunsten der LHB Bank AG,
- des aktuellen Originalgrundbuchauszuges, aus dem die rangrichtige Eintragung der Hypothek an der Liegenschaft zu Gunsten der LHB Bank hervorgeht,
- eines Beschlusses und Auszuges aus dem öffentlichen Pfandregister der FINA aus denen die rangrichtige Verpfändung der Gesellschafteranteile der Gesellschaft Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Kroatien zu Gunsten der LHB Bank AG hervorgeht,
- Nachweis über Eröffnung eines Kontos („Konto 15“) bei einer kroatischen Bank,
- eines Unterschriftenprobenblattes mit den bei der Bank Verfügungsberechtigten des Kreditnehmers nebst Kopien der gültigen Ausweispapiere sowie einer Kopie des aktuellen Handelsregistrauszuges
- sowie gegen Vorlage von entsprechenden Rechnungen, Belegen und Monitoringberichten der LHB Trade d.o.o., Zagreb, Kroatien.
- javnobilježničkog akta Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini iz točke a) Osiguranja kredita te založnog prava u 1. redu na 100 % poslovnih udjela u društvu Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Hrvatska, sve u korist LHB Bank AG;
- aktualnog originalnog izvotka iz zemljišne knjige, iz kojeg proizlazi upisano založno pravo u točnom redu na predmetnoj nekretnini u korist LHB Bank;
- zaključka i izvotka iz javnog registra založnih prava koji vodi FINA iz kojeg proizlazi založno pravo upisano u točnom redu na poslovnim udjelima u društvu Nova Gradnja Baska Voda d.o.o., Stjepana Radica 7, 21 300 Makarska, Hrvatska u korist LHB Bank;
- dokaza o otvorenom računu za posebne namjene (račun 15) u banci u Rep. Hrvatskoj;
- Predočenje potpisnog kartona sa svim prema Banci ovlaštenim osobama za zastupanje uz preslike važećih osobnih isprava i aktualnog izvotka iz trgovačkog registra;
- te prema predočenju odgovarajućih računa, dokumentacije te izvješća o stanju radova od strane LHB Trade d.o.o., Zagreb, Hrvatska.

1. ZAHLUNGEN: PLAĆANJA:

Sämtliche Zahlungen im Zusammenhang mit diesem Kredit sind vom Kreditnehmer in frei verfügbarer, gesetzlicher Währung der Bundesrepublik Deutschland kostenfrei am Tage der Fälligkeit auf einem der Konten der Bank in Frankfurt am Main zur Verfügung zu stellen.

Alle nach diesem Vertrag zu erbringenden Zahlungen sind ohne Abzug von gegenwärtigen oder künftigen Steuern, Abgaben, Gebühren oder sonstigen Kosten,

Sva plaćanja u vezi s ovim kreditom Korisnik kredita mora staviti na raspolaganje na jedan od računa banke u Frankfurtu na Majni u slobodno raspoloživoj zakonskoj valuti Savezne Republike Njemačke bez troškova, na dan dospijeca.

Sva plaćanja po ovom ugovoru treba izvršiti bez odbijanja sadašnjih ili budućih poreza, davanja, pristojbi ili drugih troškova, nastalih od strane ili u zemlji Korisnika kredita. Ako bi Korisnik kredita bio dužan platiti takve poreze, davanja, pristojbe ili

die von oder im Land des Kreditnehmers erhoben werden, zu leisten. Falls der Kreditnehmer zum Abzug solcher Steuern, Abgaben, Gebühren oder Kosten verpflichtet sein sollte, hat er die Beträge zu ersetzen, die zusätzlich erforderlich sind, um die Bank in die Lage zu versetzen, die bestehen würde, wenn kein Abzug im Land des Kreditnehmers erfolgt wäre.

troškove, mora Banci nadoknaditi iznose koji su dodatno potrebni, kako bi Banka bila u istom položaju u kojem bi bila kada u zemlji korisnika kredita ne bi bilo takvih odbitaka.

Jede Zahlung des Kreditnehmers die der Minderung der fälligen Forderungen dient, wird in der Weise angerechnet, dass die getätigte Zahlung erst die älteste Forderung tilgt und erst dann die übrigen Forderungen der zeitlichen Reihenfolge nach getilgt werden.

Svako plaćanje Korisnika kredita koje služi smanjenju dospjelog potraživanja, upotrijebit će se tako da se najprije podmiri najstarije potraživanje, a tek potom preostale obveze, sukladno vremenu njihova nastanka.

Der Kreditnehmer verzichtet ausdrücklich auf das Recht, gegen Zahlungsansprüche aus diesem Vertrag mit Forderungen irgendwelcher Art aufzurechnen. Außerdem verpflichtet sich der Kreditnehmer, keine Rechte auszuüben, durch die die Kreditforderung beeinträchtigt werden könnte.

Korisnik kredita se izričito odriče prava da zahtjeve za plaćanje iz ovog ugovora prebije s potraživanjima bilo koje vrste. Osim toga, Korisnik kredita se obvezuje da neće koristiti prava koja bi mogla umanjiti potraživanje po kreditu.

12. ZINSEN FÜR VER-

SPÄTETE ZAHLUNG:

KAMATE ZA ZAKAŠNJELA PLAĆANJA:

Gehen irgendwelche Zahlungen nach dieser Kreditvereinbarung ganz oder teilweise nicht rechtzeitig auf Konten der Bank in Frankfurt am Main ein, so erhöht sich der Zinssatz für den ausstehenden Forderungsbetrag vom Tage des Eintritts des Verzuges bis zum Zeitpunkt des tatsächlichen Zahlungseinganges um 5,5 % p.a. über dem vereinbarten und jeweils gültigen Zinssatz.

Ako bilo koje plaćanje po ovom kreditnom ugovoru ne dospije, u cijelosti ili djelomično, pravodobno na račun Banke u Frankfurtu na Majni povećat će se kamatna stopa otvorenog iznosa potraživanja od dana nastupa zakašnjenja do trenutka stvarnog priljeva za 5,5% godišnje na dogovorenu i u tom trenutku važeću kamatnu stopu.

3. KOSTEN UND

GEBÜHREN:

TROŠKOV I PRISTOJBE:

Alle entstehenden Kosten, gesetzliche und andere Gebühren im Zusammenhang mit dem Abschluss und der Durchführung des Kreditvertrages sowie der Rückführung des Kredites werden vom Kreditnehmer getragen. Das gilt auch für eventuell notwendige Kosten im Zusammenhang mit der Durchführung des Vertrages, soweit diese auf vom Kreditnehmer verursachte Maßnahmen

Sve troškove, zakonske i druge pristojbe u svezi sa sklapanjem i provedbom Ugovora o kreditu, te vraćanjem kredita snosi Korisnik kredita. To vrijedi i za eventualno nužne troškove u svezi s provedbom ugovora, ako bi isti proizašli iz mjera koje je prouzročio Korisnik kredita.

zurückzuführen sind.

14. ABTRETBARKEIT:

USTUPANJE:

Die Bank ist berechtigt, die Kreditforderung einschließlich Zinsen und sonstiger Nebenleistungen ganz oder teilweise an Dritte abzutreten.

Banka je ovlaštena potraživanje iz ugovora zajedno s kamatama i ostalim sporednim potraživanjima i osiguranjima kredita sasvim ili djelomično ustupiti trećim osobama.

15. KÜNDIGUNGSRECHT:

PRAVO NA OTKAZ:

Die Bank ist berechtigt, ohne Einhaltung einer Kündigungsfrist die sofortige Rückzahlung der jeweiligen Kreditforderung nebst Zinsen zu verlangen oder die Auszahlung weiterer Kreditteilbeträge zu verweigern wenn:

Banka je ovlaštena, bez pridržavanja bilo kakvog otkaznog roka, zatražiti podmirenje preostalog potraživanja od Korisnika kredita, uvećano za kamate, odnosno odbiti isplatu novih tranši kredita u slijedećim slučajevima:

a) der Kreditnehmer seine Zahlungsverpflichtungen aus diesem Kreditvertrag innerhalb von 30 Kalendertagen nach Fälligkeit nicht erfüllt,

a) Korisnik kredita ne ispuni svoje obveze plaćanja iz ovog kreditnog ugovora u roku od 30 kalendarskih dana nakon dospijeca,

b) sonstige Verpflichtungen aus dem Kreditvertrag durch den Kreditnehmer verletzt werden und die Vertragsverletzungen innerhalb von 30 Tagen nach Erhalt der schriftlichen Benachrichtigung durch den Kreditnehmer nicht geheilt werden,

b) Korisnik kredita povrijedi neku drugu ugovornu obvezu i ne otkloni tu povredu ugovora u roku od 30 dana nakon primitka pismene obavijesti;

c) die aus diesem Kreditvertrag resultierenden Verpflichtungen nach den Vorschriften der Republik Kroatien nicht zulässig sind oder unzulässig werden,

c) obveze iz ovog ugovora sukladno propisima Republike Hrvatske nisu dopuštene ili postanu nedopuštene;

d) der Kreditnehmer seine Zahlungen einstellt oder wenn von ihm oder von Dritten die Eröffnung eines Konkurs-, Vergleichs- oder eines ähnlichen Verfahrens beantragt wird, das zur Verteilung wesentlicher Teile seines Vermögens unter die Gläubiger führt oder führen kann,

d) Korisnik kredita obustavi plaćanja ili ako on ili treća osoba podnese zahtjev za otvaranje stečajnog, nagodbenog ili nekog sličnog postupka koji vodi ili može dovesti do podjele bitnih dijelova njegove imovine među vjerovnicima;

e) wenn der Kreditnehmer eine Zahlungsverpflichtung aus einem anderen Kreditgeschäft oder einer Garantie- oder Bürgschaftsverpflichtung oder eine vergleichbare Verbindlichkeit nicht erfüllen kann,

e) Korisnik kredita ne može ispuniti obvezu plaćanja iz nekog drugog kreditnog posla ili garancije ili jamstva ili neku usporedivu obvezu;

f) wenn sich die wirtschaftliche Lage des Kreditnehmers während der Laufzeit des Kredites negativ entwickelt, so dass eine Kreditgewährung ein erhebliches Risiko darstellt und nicht mehr zu vertreten ist.

f) ako se gospodarski položaj Korisnika kredita za vrijeme trajanja kredita tako pogorša da bi davanje kredita predstavljalo znatan rizik i postalo neodgovorno;

Wird der Kredit aus derartigen Gründen ganz oder teilweise zurückgefordert, so ist der Kreditnehmer verpflichtet, die Bank für die eventuell entstehenden Zinsverluste aus der Wiederanlage der Refinanzierungsmittel zu entschädigen.

U slučaju da vraćanje kredita bude iz ovih razloga djelomično ili u cijelosti zatraženo, Korisnik kredita je dužan obešteti Banku za eventualno nastali gubitak kamata od ponovnog ulaganja sredstava refinanciranja.

Die Höhe dieser Entschädigung entspricht der Differenz zwischen dem im Vertrag vereinbarten Kreditzinssatz und dem bei einer Wiederanlage der vorzeitig zurückgezahlten Beträge erzielten Zinssatz, höchstens jedoch der Differenz zwischen dem im Vertrag vereinbarten Kreditzinssatz und dem für eine sechsmonatige Geldanlage am Platz Frankfurt am Main unter Banken erzielten Zinssatz.

Visina ovog obeštećenja odgovara razlici između ugovorene kamatne stope i kamatne stope koja se može postići ponovnim ulaganjem prijevremeno vraćenih iznosa, najviše međutim razlici između ugovorene kamatne stope za kredit i kamatne stope koja se može postići među bankama za šestomjesečno ulaganje novca u Frankfurtu na Majni.

Eine Kündigung ist per Fernschreiben, SWIFT oder mittels eingeschriebenem Brief zu erklären und tritt in den ersten beiden Fällen mit der Absendung und im dritten Fall am 10. Kalendertag danach in Kraft.

Ugovor se mora otkazati teleksom, SWIFT-om ili preporučenim pismom, a otkaz stupa na snagu u prva dva slučaja s odašiljanjem, a u trećem slučaju desetog kalendarskog dana od dana odašiljanja.

16. INFORMATIONEN-

PFLICHT:

OBVEZA OBAVJEŠĆIVANJA:

Während der Laufzeit des Kredites ist der Kreditnehmer verpflichtet, der Bank unaufgefordert seinen jeweiligen geprüften und testierten Geschäftsbericht nach Fertigstellung, spätestens jedoch zum 30. Juni eines jeden Jahres, zur vertraulichen Einsichtnahme zuzusenden.

Za vrijeme trajanja kredita Korisnik kredita je dužan poslati Banci bez poziva na povjerljiv uvid svoje poslovno izvješće koje je potvrđeno od revizora, nakon što bude sastavljeno, ali najkasnije do 30. lipnja svake godine.

Der Kreditnehmer verpflichtet sich, ohne schriftlicher Zustimmung der Bank keine weiteren Kreditverpflichtungen einzugehen.

Korisnik kredita se obvezuje da se neće daljnje zaduživati bez pismene dozvole Banke.

17. ANWENDBARES

RECHT:

MJERODAVNO PRAVO:

Der Kreditvertrag und die sich daraus ergebenden Rechte und Pflichten unterliegen dem Recht der Bundesrepublik Deutschland, ausgenommen für die Verhältnisse, bei welchen die ausschließliche Anwendung des Rechts der Republik Kroatien festgesetzt wird.

Kreditni ugovor i iz njega proizašla prava i obveze podliježu pravu Savezne Republike Njemačke, osim odnosa za koje je utvrđena isključiva primjena prava Republike Hrvatske.

18. GERICHTSSTAND:

MJESTO SUDA:

Frankfurt am Main.

Frankfurt na Majni.

Die Bank ist jedoch berechtigt, ihre Rechte vor anderen Gerichten geltend zu machen.

Banka je, međutim, ovlaštena ostvariti svoja prava pred drugim sudovima.

19. ERFÜLLUNGORT:

MJESTO ISPUNJENJA:

Die Geschäftsräume der Bank in Frankfurt am Main sind für beide Teile Erfüllungsort.

Mjesto izvršenja za obje strane su poslovni prostori banke u Frankfurtu na Majni.

20. VERTRAGSSPRACHE:

JEZIK UGOVORA:

Der Kreditnehmer erklärt durch seine Unterschrift, diesen Vertrag genauestens durchgelesen und seine Bestimmungen verstanden zu haben.

Korisnik kredita izjavljuje svojim potpisom da je ovaj ugovor detaljno pročitao te da je razumio njegove odredbe.

Im Falle von Abweichungen zwischen dem deutschen und dem kroatischen Wortlaut ist die Fassung in der deutschen Sprache rechtswirksam.

U slučaju odstupanja između njemačke i hrvatske verzije pravovaljana je njemačka verzija ugovora.

21. ZUSTANDEKOMMEN DES VERTRAGES:

SKLAPANJE UGOVORA:

An das mit diesem Vertrag gemachte Angebot ist die Bank bis zum 09.01.2010 gebunden. Der vorstehende Kreditvertrag

Banka ovu ugovornu ponudu smatra obvezujućom do 09.01.2010. Predmetni kreditni ugovor smatra se sklopljenim tek kada Banka prije isteka gore navedenog roka

kommt erst mit Eingang des vom primi od Korisnika kredita Kreditnehmer rechtsverbindlich pravnoobvezujuće potpisani original ovog gegengezeichneten Originals dieses ugovora. Vertrages bei der Bank vor Ablauf dieser Frist zustande.

**22. SCHLUSSBE-
STIMMUNGEN:
ZAVRŠNE ODREDBE:**

Sollten eine oder mehrere Bestimmungen dieses Vertrages ganz oder teilweise unwirksam sein, so soll dies die Gültigkeit der übrigen Bestimmungen dieses Vertrages nicht berühren. Für eine etwa entstehende Lücke soll eine dem Sinn und Zweck dieses Kreditvertrages und dem Wunsch der Vertragspartner entsprechende neue Regelung gelten.

Ako bi neka od odredbi ovog ugovora bila djelomično ili u potpunosti nevaljana, to ne dira u valjanost ostalih odredbi ovog ugovora. Eventualno nastalu pravnu prazninu treba zamijeniti novom odredbom koja je najbliža smislu i svrsi ovog ugovora i želji ugovornih partnera.

Der Kreditnehmer erklärt, dass ihm keinerlei Immunitäts- oder sonstige Hoheitsrechte zustehen, die es ihm ermöglichen würden, sich einem etwaigen Zwangsvollstreckungsverfahren zu entziehen oder diese in einem solchen Verfahren mit der Folge geltend zu machen, dass gegen den Kreditnehmer ein solches Verfahren nicht betrieben werden bzw. nicht gegen ihn erlassen oder durchgesetzt werden kann.

Korisnik kredita izjavljuje da nema nikakvih prava imuniteta ili drugih prava suvereniteta koja bi mu omogućila da izbjegne eventualni ovršni postupak ili da ih u takvom postupku iskoristi tako da se protiv njega takav postupak ne može voditi odnosno pokrenuti ili provesti.

Der Kreditnehmer bestätigt im Sinne des § 8 GwG (Geldwäschegesetz), dass er für eigene Rechnung handelt. Eine Änderung ist der Bank umgehend schriftlich mitzuteilen.

Korisnik kredita potvrđuje u smislu § 8 njemačkog zakona o zabrani pranja novca (GwG) da djeluje za vlastiti račun. O promjeni u tom smislu dužan je banku odmah pismeno obavijestiti.

Ergänzend gelten für diesen Vertrag die Allgemeinen Geschäftsbedingungen der LHB Internationale Handelsbank Aktiengesellschaft in der jeweils gültigen Fassung subsidiär.

Za ovaj ugovor dodatno vrijede Opći uvjeti poslovanja banke LHB Internationale Handelsbank Aktiengesellschaft subsidiary u svakodobno važećoj verziji.

Der Kreditnehmer bestätigt, dass ihm die Allgemeinen Geschäftsbedingungen der Bank ausgehändigt wurden und erklärt, dass er diese Allgemeinen Geschäftsbedingungen zur Kenntnis genommen und akzeptiert hat.

Korisnik kredita potvrđuje da su mu bili uručeni Opći uvjeti poslovanja Banke te izjavljuje da je te Opće uvjete poslovanja primio na znanje i prihvatio.

Dieser Vertrag ist in 2 (zwei) Originalausführungen ausgefertigt, von denen 1 (eine) für die Bank und 1 (eine) für den öffentlichen Notar bestimmt sind. Jeweils 1 (eine) beglaubigte Abschrift des Vertrages erhält jede Vertragspartei sowie das zuständige Grundbuchsgericht und die Finanzagentur in der Republik Kroatien.

Ovaj Ugovor je sačinjen u 2 (dva) originalna primjerka, od kojih je 1 (jedan) za Banku, a 1 (jedan) za potrebe javnog bilježnika u Republici Hrvatskoj. Po jedna od strane javnog bilježnika ovjerena preslika originala ovog Ugovora namijenjena je svim ugovornim stranama i nadležnom zemljišno-knjižnom sudu i Financijskog agenciji u Republici Hrvatskoj.

**23. BEGLAUBIGUNG:
OVJERAVANJE:**

Die Unterschrift des Kreditnehmers auf diesem Vertrag wird durch einen öffentlichen Notar in der Republik Kroatien beglaubigt.

Potpis Korisnika kredita na ovom Ugovoru ovjerava se kod javnog bilježnika u Republici Hrvatskoj.

Frankfurt am Main, den 09.12.2009/koc

Kreditnehmer
Korisnik kredita

NOVA GRADNJA
BAŠKA VODA
doo
MAKARSKA, STJEPANA RADIĆA 7

LHB Internationale Handelsbank
Aktiengesellschaft

Anlage/Prilog: Allgemeine Geschäftsbedingungen
Opći uvjeti poslovanja

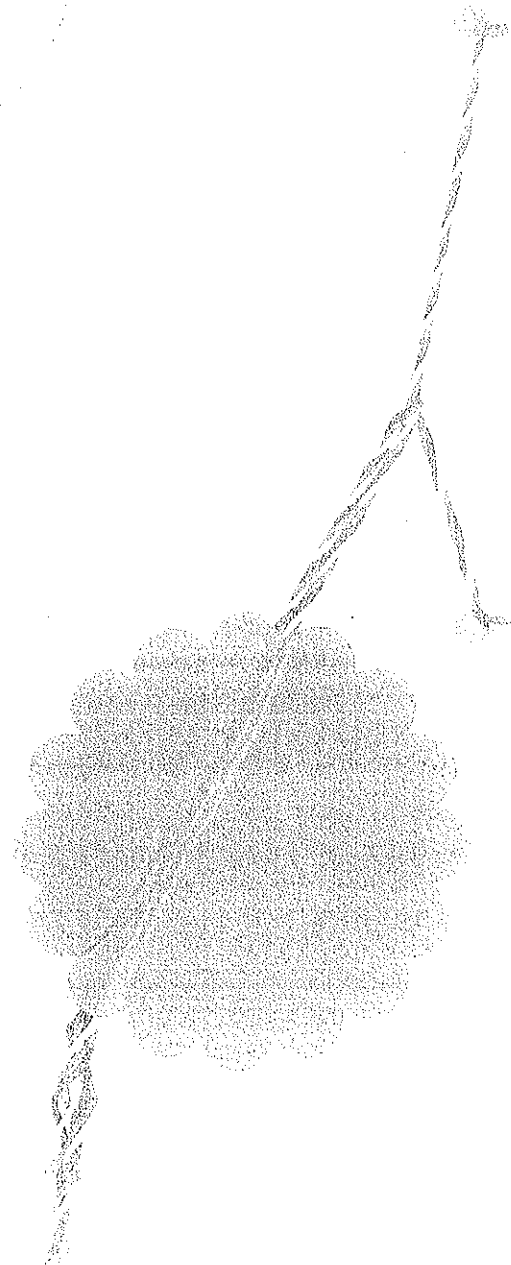
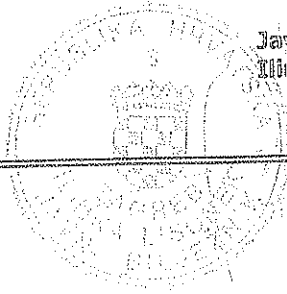
Ja, JAVNI BILJEŽNIK Ilinka Lisonek, ZAGREB, Trg hrvatskih velikana 4 potvrđujem da je

RADALJ MARKO, rođen 10.11.1969., MAKARSKA, ZADARSKA 47, kao direktor društva NOVA GRADNJA BAŠKA VODA d.o.o., Makarska, Stjepana Radića 7, MBS 080671244, OIB 95687014482, čiju sam istovjetnost utvrdila uvidom u osobnu iskaznicu br. 103003102 izdanu od PP MAKARSKA, a ovlaštenje za zastupanje uvidom u Internet stranice sudskog registra trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj na današnji dan, u mojoj nazočnosti priznao potpis na pismenu kao svoj. Potpis na pismenu je istinit.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. 11. st.4. ZJB u iznosu od 10,00 kn naplaćena je i poništena na primjerku koji ostaje za arhiv. Javnobilježnička nagrada zaračunata u iznosu od 30,00 kn + PDV 23% (6,90 kn), a trošak 5,00 kn + PDV 23% (1,15 kn).

Broj: OV-18149/2009
U Zagrebu, 14.12.2009.

Javni bilježnik
Ilinka Lisonek

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom LUCIS d.o.o. Trogir, Put Dragulina 76/B, OIB 89038966528, odlučujući o žalbi EDVARDA UGRINE iz Trogira, Put Dragulina 76/b, osobe koja je bila zastupnik po zakonu stečajnog dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Krželj, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-247/12 od 21. studenog 2017., na sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2018.

riješio je

Odbija se žalba Edvarda Ugrine, zastupnika po zakonu stečajnog dužnika do dana otvaranja stečajnog postupka, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-247/12 od 21. studenog 2017. u točkama I. do IX. izreke.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-247/12 od 21. studenog 2017. otvoren je stečajni postupak nad trgovačkim društvom Lucis d.o.o., Trogir, Put Dragulina 76/B, OIB: 89038966528, dana 21. studenog 2017. u 14,00 sati kada su to rješenje i oglas o otvaranju stečajnog postupka istaknuti na eOglasnoj ploči suda (točke I. i III. izreke rješenja), za stečajnog upravitelja imenovana Mira Hajdić iz Splita, (točke II. izreke), pozvani su stečajni vjerovnici da u određenom roku prijave svoje tražbine stečajnom upravitelju, razlučni i izlučni vjerovnici da obavijeste stečajnog upravitelja o svojim pravima, a dužnici stečajnog dužnika da svoje obveze bez odgode ispune stečajnom upravitelju za stečajnog dužnika (točke IV. do VI. izreke). Točkom VII. izreke rješenja sud je odredio vrijeme i mjesto održavanja općeg ispitnog ročišta i izvještajnog ročišta, a točkama VIII. i IX. određeno je da će se rješenje o otvaranju stečajnog postupka upisati u sudski registar i u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu i Stalnoj službi tog suda u Trogiru, te objaviti na e-Oglasnoj ploči suda. Točkom X. izreke rješenja ukinute su sve mjere osiguranja određene rješenjem tog suda poslovni broj St-247/12 od 12. siječnja 2016. i određen upis brisanja tih mjera u sudskom registru i u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu i Stalnoj službi tog suda u Trogiru.

Ovo rješenje je ispravljeno rješenjem poslovni broj St-247/12 od 6. prosinca 2017. u njegovom uvodnom dijelu tako da umjesto 21. studenoga 2015. kao dana donošenja rješenja treba stajati 21. studenoga 2017., te u točki VII. izreke rješenja tako da umjesto 26. siječnja

2017. u 9,00 sati, kao dana održavanja ispitnog ročišta treba stajati 26. siječnja 2018. u 9,00 sati.

Protiv dijela rješenja o otvaranju stečajnog postupka (točke I. do IX. izreke) žalbu je pravovremeno podnio Edvard Ugrina, u svojstvu osobe koja je bila zastupnik po zakonu stečajnog dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi kako u rješenju nije naznačeno kada nastupaju pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka i da su pogrešno navedeni dani donošenja rješenja i održavanja ispitnog ročišta, zatim da prvostupanjski sud nije u ponovljenom postupku postupio po uputi drugostupanjskog suda iz rješenja poslovni broj PŽ-8492/15 od 29. prosinca 2015. jer ponovo nije naveo razloge o prigovoru tuženika da su ništetni pravni poslovi na kojima predlagatelj zasniva svoju tražbinu, štoviše smatra da se o tome može raspravljati samo u parničnom postupku, a to dalje znači da nije pravilno i zakonito utvrdio postojanje aktivne legitimacije predlagatelja za pokretanje ovoga postupka. Nadalje, žalitelj ukazuje kako je prvostupanjski sud nepotrebno utvrđivao može li predlagatelj svoju tražbinu namiriti iz stvari na kojima ima razlučno pravo unatoč jasnom stavu drugostupanjskog suda da je za postojanje aktivne legitimacije dovoljno postojanje tražbine po ugovoru o kreditu broj HR/1301 čije namirenje nije osigurano založnim pravom i k tome uglavnom prepisao obrazloženje ranijeg rješenja o otvaranju stečajnog postupka koje je bilo doneseno u ovoj pravnoj stvari. Glede nesposobnosti za plaćanje, žalitelj tvrdi kako je prvostupanjski sud utvrđivao postojanje tog stečajnog razloga na dan 14. listopada 2013. iako je to irelevantno za ovaj postupak, te na temelju izvješća privremenog stečajnog upravitelja od 29. rujna 2016. i 9. studenog 2017. za koje smatra da se ne smiju uzeti relevantnim jer su zasnovana na neistinitim činjenicama. Budući da je zadnje izvješće objavljeno na e-Oglasnoj ploči 10. studenog 2017. i prema odredbi članka 12. Stečajnog zakona dostavljeno zastupniku po zakonu dužnika 20. studenog 2017., tvrdi da nije imao dovoljno vremena za očitovanje na to izvješće, posebno isprave koje su uz njega priložene i da je zbog toga učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6. Zakona o parničnom postupku. Tome u prilog ide i stajalište prvostupanjskog suda da je dužnik morao dokazati da su sve osnove za plaćanje podmirene, a to nikako nije mogao učiniti u roku od dostavljanja izvješća stečajnog upravitelja do održavanja ročišta, kao i priložena izjava vjerovnika Karika d.o.o. o storniranju bjanko zadužnice. Zbog toga žalitelj smatra da se na temelju izvješća stečajnog upravitelja ne može sa sigurnošću izvesti zaključak o postojanju stečajnog razloga jer se radi o vraćenim osnovama za plaćanje koje očito nisu usklađene s realnim stanjem. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U odgovoru na žalbu predlagatelj Heta Asset Resolution Ag, Klagenfurt (ranije Hypo Alpe-Adria-Bank International Ag) ističe kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, kao i predlagateljeve tražbine barem do stupnja vjerojatnosti. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje o otvaranju stečajnog postupka.

Žalba je neosnovana.

Pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 381. („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13;

dalje: ZPP) i člankom 6. Stečajnog zakona (Stečajnog zakona („Narodne novine“ poslovni broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) u vezi s člankom 441. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15 104/17), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9. 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Uvodno valja istaknuti kako su donošenjem rješenja o ispravku rješenja o otvaranju stečajnog postupka otklonjeni nedostaci tog rješenja u pogledu označavanja dana donošenja rješenja i dana održavanja ispitnog i izvještajnog ročišta. Točno je da u izreci rješenja nije naznačeno da pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupaju 14. listopada 2013. kada je prvo rješenje o otvaranju stečajnog postupka istaknuto na oglasnoj ploči suda, ali zbog toga pobijano rješenje nije nepravilno i nezakonito. Budući da je tako propisano odredbom članka 88. stavak 2. Stečajnog zakona, pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupit će po samom zakonu, neovisno o tome je li to konstatirano u izreci rješenja.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja ukratko proizlazi kako prvostupanjski sud smatra da je predlagatelj vjerovnik dužnika i razlučni vjerovnik koji ne može svoju tražbinu namiriti iz stvari na kojoj ima različno pravo, pa je aktivno legitimiran za pokretanje ovoga postupka i da je dužnik nesposoban za plaćanje, zbog čega su ispunjene sve pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka propisane odredbom članka 39. Stečajnog zakona.

Osnovano žalitelj tvrdi da u ponovljenom postupku prvostupanjski sud nije postupio po uputi ovog drugostupanjskog suda iz rješenja poslovni PŽ-8492/15 od 29. prosinca 2015. jer nije otklonio nedostatke na koje mu je ukazano tim rješenjem u pogledu aktivne legitimacije predlagatelja s obzirom na prigovor dužnika o ništetnosti ugovora o kreditu. Pri tome je prvostupanjski sud nepotrebno ponovo navodio razloge koji govore u prilog postojanja tražbine predlagatelja po osnovi ugovora o kreditnom odnosu s inozemstvom broj HR/1805 i HR/1562, iako je to pitanje već bilo dovoljno raspravljeno i razjašnjeno u dosadašnjem postupku. Ono što je bio dužan učiniti odnosilo se na pitanje osnovanosti prigovora dužnika o ništetnosti ugovora o kreditnom odnosu s inozemstvom broj HR/1301, posebno zbog neprijeorne činjenice da je po tom ugovoru dužnik jamac platac i u slučaju ništetnosti ugovora vjerovnik nema nikakvu tražbinu prema njemu pa tako ni pravo zahtijevati vraćanje onoga što je primljeno na temelju ništetnog ugovora iz članka 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 i 78/15; dalje ZOO), jer dužnik nije ništa primio po tom ugovoru nego se kao jamac platac obvezao da će vjerovniku (predlagatelju) ispuniti valjanu i dospelu obvezu dužnika (Edvarda Ugrine), ako to ovaj ne učini (članak 104. ZOO-a). Pri tome nije nužno da je o ništetnosti već odlučeno u parničnom postupku, niti da se o tome u ovom stečajnom postupku odluči sa sigurnošću. Ali u svakom slučaju prigovor ništetnosti ugovora (takvog nedostatka koji uzrokuje nevaljanost ugovora od samog početka) dovodi u pitanje i tvrdnju predlagatelja o postojanju njegove tražbine čak i do stupnja vjerojatnosti iz jednostavnog razloga što na temelju ništetnog ugovora o kreditu ne mogu postojati nikakve tražbine prema trećoj osobi koja je taj ugovor potpisala kao jamac platac.

Stoga je donošenjem pobijanog rješenja učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi s člankom 377. stavak 2. ZPP-a. Zbog takvog postupanja prvostupanjskog suda pobijano rješenje nema razloga o bitnoj činjenici jesu li ništetni ugovor o kreditu na kojima predlagatelj zasniva svoju tražbinu prema dužniku, a time

ni valjane razloge o postojanju aktivne legitimacije predlagatelja. Ovo predstavlja takve nedostatke zbog kojih se pobijano rješenje ne može ispitati pa je učinjena i bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a na koju s pravom ukazuje žalitelj.

Unatoč tome, bitne činjenice potrebne za odluku o ništetnosti ugovora mogu se utvrditi na temelju isprava koje se nalaze u spisu, pa su ispunjene pretpostavke za primjenu odredbe članka 373.a ZPP-a. Nakon stupanja na snagu Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine 72/2017) dužnik je tvrdio da ništetnost predmetnih ugovora proizlazi na temelju samog zakona. Doista je odredbom članka 10. tog Zakona propisano da su ugovori o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljeni u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom, kao i pravni poslovi koji su nastali kao posljedica ili se temelje na tim ugovorima, sklopljeni do dana stupanja na snagu Zakona ništetni od trenutka njihova sklapanja i da se na njih odnose posljedice iz članka 7. Zakona. Međutim, da bi bilo tako potrebno je utvrditi radi li se uopće o ugovoru koji je kao korisnik kredita sklopila fizička osoba, s kreditorom koji je u smislu toga zakona neovlašteni vjerovnik i da je ugovor sklopljen u Republici Hrvatskoj. Iz samog ugovora proizlazi da ga je kao korisnik kredita sklopila fizička osoba Edvard Ugrina, dok je činjenica da kreditor Hypo Alpe-Adria-Bank International Ag (sada Heta Asset Resolution Ag, Klagenfurt) nije imao odobrenje za obavljanje kreditnih poslova u Republici Hrvatskoj, bila neprijeporna među strankama. Ali, tvrdnje dužnika o sklapanju ugovora u Republici Hrvatskoj ne mogu se utvrditi ni do stupnja vjerojatnosti.

Tako se dužnik u prilog istinitosti svoje tvrdnje o tome samo poziva na odredbu članka XIX. ugovora o kreditnom odnosu s inozemstvom broj HR/1301 (list 1931. do 1939. spisa) kojom je propisano da ugovor za svaku stranku postaje pravovaljan na dan kada ga je potpisala, ali to ništa ne govori o mjestu sklapanja ugovora, nego o njegovom stupanju na snagu. Ni okolnost da su potpisi korisnika kredita i jamca platca na ugovoru ovjereni od strane javnog bilježnika u Republici Hrvatskoj također ništa ne govori o mjestu sklapanja ugovora jer ugovor može biti sklopljen u drugoj državi, a potpisi jedne ugovorne strane ovjereni u drugoj državi. Uostalom, iz potvrde javnog bilježnika na listu 1940. spisa proizlazi da je Edvard Ugrina priznao potpis na ispravi kao svoj, a ne da ju je potpisao pred javnim bilježnikom. Jednako tako o mjestu sklapanja ugovora u Republici Austriji ne govori ni činjenica da je člankom XIV. ugovora, ugovoreno mjesto ispunjena u toj državi, na koju se pozivao predlagatelj u prilog svojim tvrdnjama kojima se protivio navodima dužnika o tome da je ugovor sklopljen u Republici Hrvatskoj i da se zbog toga na njega primjenjuje Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom.

Međutim, na samom ugovoru o kreditnom odnosu s inozemstvom broj HR/1301, koji je relevantan za utvrđivanje aktivne legitimacije predlagatelja, prije potpisa stranaka, naznačeno je "U Klagenfurtu ....2006. godine." iz čega proizlazi da je to mjesto sklapanja ugovora. Sve da nije tako, o mjestu sklapanja ugovora trebalo bi zaključiti primjenom odredbe članka 252. stavak 2. ZOO-a s obzirom na to da su stranke ugovorile primjenu hrvatskog prava za sve sporove iz ugovora (članak XIV. ugovora). Prema toj zakonskoj odredbi smatra se da je ugovor sklopljen u mjestu u kojem je ponuditelj imao svoje sjedište, odnosno prebivalište u trenutku davanja ponude. Iz podataka u spisu ne može se utvrditi koja je

ugovorna strana ponudila sklapanje ugovora o kreditu, ali se iz sadržaja takve vrste ugovora može zaključiti da je ponudu koja sadrži sve bitne sastojke mogao dati kreditor, a ne korisnik kredita. U svakom slučaju teret dokazivanja svih činjenica bitnih za zaključak da je ugovor sklopljen u Republici Hrvatskoj, bio je na dužniku koji se njih poziva.

Na temelju navedenog proizlazi da dužnik nije učinio vjerojatnim da je predmetni ugovor sklopljen u Republici Hrvatskoj, štoviše, više činjenica govori u prilog tome da je sklopljen u Republici Austriji, pa svojim prigovorom o ništetnosti ugovora nije s uspjehom osporio tvrdnje predlagatelja o postojanju njegove dospjele tražbine prema dužniku koja nije podmirena, a time i postojanje njegove legitimacije za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

U odnosu na postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, osnovano dužnik tvrdi da nije imao dovoljno vremena za očitovanje na izvješće stečajnog upravitelja od 9. studenog 2017., s obzirom na dan kada mu je to izvješće dostavljeno u skladu s odredbom članka 12. Stečajnog zakona. Međutim, o postojanju nepodmirenih osnova za plaćanje dužnik je već bio upoznat iz izvješća stečajnog upravitelja od 29. rujna 2016. odnosno popisa osnova za plaćanje koje je primila Financijska agencija nakon zatvaranja računa dužnika (13. studenog 2013.) koji je priložen tome izvješću stečajnog upravitelja (list 1845. do 1846. spisa). Osim toga, sve osnove za plaćanje prije nego što su dostavljene Financijskoj agenciji bile su prethodno dostavljene dužniku jer u protivnom ne bi stekle svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti. Stoga je ovdje riječ o onim ispravama kojima dužnik raspolaže ili je po redu stvari trebao njima raspolagati, što dalje znači da mu je njihovo postojanje bilo poznato ili moralo biti poznato. U takvoj pravnoj situaciji ne može se govoriti o tome da je dužniku bilo onemogućeno raspravljanje, zato što nije imao dovoljno vremena da se očituje na isprave (osnove za plaćanje) priložene uz kasnije izvješće stečajnog upravitelja. I konačno, za pravilnu odluku o postojanju nesposobnosti za plaćanje dovoljno govori i činjenica da dužnik još od 2013. nema nijedan poslovni račun preko kojega bi mogao poslovati i podmirivati svoje obveze barem one za koje su Financijskoj agenciji dostavljeni osnovi za plaćanje radi prisilne provedbe na novčanim sredstvima dužnika prema odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 91/10 i 112/12).

Pitanje je li sam dužnik zatvorio sve svoje račune ili su to učinile poslovne banke i iz kojih razloga, nije bitno za pravilnu odluku suda u ovoj pravnoj stvari. Zato su irelevantni svi žalbeni navodi o tome da su neistiniti navodi stečajnog upravitelja o tome da je sam dužnik zatvorio poslovni račun, utjecali na istinitost ostalog dijela njegovog izvješća.

Prema tome, i po mišljenju ovoga suda, dužnik je na dan otvaranja stečajnog postupka bio nesposoban za plaćanje, pa je ispunjena i druga zakonska pretpostavka za otvaranje stečajnog postupka na prijedlog vjerovnika iz članka 39. stavak 2. Stečajnog zakona. Okolnost da je dužnik prije zatvaranja računa (13. studenog 2013.) podmirio sve do tada evidentirane osnove za plaćanje (kako to proizlazi iz potvrde Financijske agencije od 20. studenog 2017. na listu 2167. spisa) ne znači da je postao sposoban za plaćanje. U prilog suprotnom govore činjenice da je i nakon toga Financijska agencija primila osnove za plaćanje u ukupnom iznosu od 787.238,45 kn, uvećano za zatezne kamate i troškove, koji nisu mogli biti podmireni zbog zatvaranja računa dužnika.

Zato je na temelju odredbe članka 373.a ZPP-a u vezi člankom 6. Stečajnog zakona valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 9. siječnja 2018.

Predsjednik vijeća

Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Brankica Curman

Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske

Predmet: PŽ-7638/2017

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stranke

Dužnik L.

Vrsta predmeta

Ostalo

Tijek postupka

① Datum pokretanja postupka	24.12.2012.
① Datum posljednje dodjele	18.12.2017. - sudac/sutkinja Lenka Ćorić
① Datum donošenja odluke	09.01.2018.
① Datum otpreme	16.01.2018.
① Datum arhiviranja	23.01.2018.
① Rok čuvanja spisa	09.01.2023.

Sudske radnje

Nema sudskih radnji.

Podaci o odluci

① Vrsta donesene odluke	Rješenje - potvrđeno prvostupanjsko rješenje - bitna povreda
① Datum pravomoćnosti odluke	-
① Datum ovršnosti odluke	-

Dodatne informacije

① Dodatni status predmeta	NE
① Izjavljena žalba	NE
① Spis na višem sudu	NE
① Predmeti izvan eSpis-a	-

Vezani spisi

① St-247/2012 - viši sud

Pismena

#	① Datum	Tip pismena	① Vrsta pismena	Prilozi ①	Podnositelj / ① sud
1.	15.01.2018.	Odluka/dopis suda	Dopis - ostalo	Ne	Sud
2.	09.01.2018.	Odluka/dopis suda	Rješenje - potvrđeno prvostupanjsko rješenje - bitna povreda	Ne	Sud
3.	02.01.2018.	Podnesak	Dopis	Ne	T.S.U.S.
4.	18.12.2017.	Podnesak	Popratno izvješće nižeg suda	Da	T.S.U.S.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
STALNA SLUŽBA U POREČU-PARENZO
Turistička 2, 52440 Poreč-Parenzo

Posl.br.3 P-749/17-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Puli-Pola, Stalna služba u Poreču-Parenzo, po sucu tog suda Vlatki Markuš kao sucu pojedincu, rješavajući u pravnoj stvari tužitelja: 1. Voislava Budinoski, OIB: 80401666507 iz Slovenije, Ilirska bistrica s boravištem u Makedoniji, Struga, Jablanica 21 i 2. Mirjam Budinoski, OIB: 86560953580 iz Nove Vasi, Kukci, Cerova 10, oboje zastupani po punomoćniku Nedibu Toromanoviću, odvjetniku u Poreču, protiv tuženika Posojilnica Bank e Gen, OIB: 24250429800, Austrija, 9010 Klagenfurt, Paulitschgasse 5-7, zastupan po punomoćnicima Odvjetničkog društva Buterin & Posavec u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 21. rujna 2017. godine u prisutnosti 1. tužitelja, njegovog punomoćnika i punomoćnika 2. tužiteljice i punomoćnika tuženika Marka Paulinovića, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Buterin & Posavec u Zagrebu, dana 02. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se ništavim Sporazum o osiguranju novčane tražbine kojeg su u Poreču dana 29. travnja 2004. sklopili tuženik Zveza Bank registrirana zadruga s omejenim jamstvom Bank und Revisionsverband registrierte Genossenschaft M.B.H., Austrija, 9010 Klagenfurt, Paulitschgasse 5-7 (sada Posojilnica Bank e Gen, OIB: 24250429800, Austrija, 9010 Klagenfurt, Paulitschgasse 5-7), u svojstvu vjerovnika, 1. tužitelj Voislava Budinoski, OIB: 80401666507 iz Slovenije, Ilirska bistrica s boravištem u Makedoniji, Struga, Jablanica 21, u svojstvu dužnika i založnog dužnika i 2. tužiteljica Mirjam Budinoski, OIB: 86560953580 iz Nove Vasi, Kukci, Cerova 10, u svojstvu dužnika, potvrđen po javnom bilježniku u Poreču, dana 29. travnja 2004. pod brojem OU-464/04.

Briše se pravo zalogu upisano na nekretnini 1. tužitelja Voislava Budinoski, OIB: 80401666507 iz Slovenije, Ilirska bistrica s boravištem u Makedoniji, Struga, Jablanica 21, označenj s kč.br. 166/5 zk.ul.broj 543 k.o. Nova Vas na iznos od 250.000,00 eura u korist tuženika Zveza Bank registrirana zadruga s omejenim jamstvom Bank und Revisionsverband registrierte Genossenschaft M.B.H., Austrija, 9010 Klagenfurt, Paulitschgasse 5-7 (sada Posojilnica Bank e Gen, OIB: 24250429800, Austrija, 9010 Klagenfurt, Paulitschgasse 5-7)."

II Nalaže se tužiteljima da tuženiku naknade trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 12.500,00 kn (dvanaestisućapetstokuna), u roku od 15 dana.

i

riješio je

Odbija se zahtjev tuženika za zastojem odnosno prekidom ovog parničnog postupka.

Obrazloženje

Tužitelji u tužbi navode da su dana 29. travnja 2004. u Poreču sklopili s tuženikom Sporazum o osiguranju novčane tražbine i to tuženik u svojstvu vjerovnika a 1. tužitelj u svojstvu dužnika i založnog dužnika, a 2. tužiteljica u svojstvu dužnika, te da su istovremeno potpisali i Ugovor o kreditu s otplaćivanjem kojeg je tuženik prethodno potpisao u Klagenfurtu, Austrija dana 18. ožujka 2004. Nadalje navode da u vrijeme sklapanja Sporazuma i Ugovora o kreditu tuženik nije imao dozvolu Hrvatske narodne banke za obavljanje za obavljanje kreditno-bankarskih poslova u Republici Hrvatskoj. Temeljem Sporazuma o osiguranju novčane tražbine u koristi tuženika upisano je založno pravo na nekretnini u vlasništvu 1. tužitelja na k.č.br. 166/5 k.o. Nova Vas za iznos od 250.000 eura. Nadalje navode da su tuženiku isplatili ukupno 242.218,62 eura. Smatraju da je Ugovor o kreditu ništav, te da se Sporazum o osiguranju tražbine koji se temelji na ništavom pravnom poslu isto tako ništav, radi čega predlažu da sud donese presudu kako je to navedeno u izreci.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor apsolutne nenadležnosti suda jer da tužitelji slovenski državljani koji su u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu imali i prebivalište u Sloveniji, zatim da tuženik ima sjedište u Republici Austriji i da je sam Ugovor o kreditu sklopljen u Austriji. S obzirom na to smatra da se radi o sporu s međunarodnopravnim elementom ali bez ikakve poveznice sa Republikom Hrvatskom. Nadalje navodi, da bi sud mogao odlučiti o predmetnom tužbenom zahtjevu da nužno mora odlučiti o pitanju pravne valjanosti Ugovora o kreditu, ali da za Ugovor o kreditu ne postoji nadležnost domaćeg suda. Što se tiče brisanja zalogu na nekretnini 1. tužitelja navodi da to predstavlja knjižni upis, a da zemljišnoknjižni sud postupa prema pravilima izvanparničnog postupka, radi čega smatra da se ne može odlučivati o tom tužbenom zahtjevu u ovom parničnom postupku. Podredno istaknuo je da sve da se radi o brisovnoj tužbi da su prošli rokovi iz čl. 129. Zakona o zemljišnim knjigama. Radi navedenog predložio je da sud u odnosu na taj dio tužbenog zahtjeva postupak obustavi, odnosno da ga odbaci. Nadalje potvrđuje da su stranke u Poreču sklopile javnobilježnički sporazum radi osiguranja novčane tražbine, ali da je Ugovor o kreditu sklopljen u Klagenfurtu koji da je dio javnobilježničkog sporazuma. Nadalje priznaje da je točno da nije imao dozvolu Hrvatske narodne banke za rad u Republici Hrvatskoj, ali ističe da mu ona nije bila ni potrebna. Zatim priznaje, da su mu tužitelji na ime otplate kredita do sada platili 239.805,62 eura. Nadalje navodi, da je on banka ustrojena kao zadruga, naime da se radi o kreditnoj instituciji sa sjedištem u Austriji i da je na njega primjenjuje austrijsko statusno pravo, ali da to ne znači da on ne može poslovati sa subjektima iz drugih zemalja. Isto tako ističe da Zakon o bankama nigdje ne propisuje da bi ugovori koje bi sklopila strana banka bez podružnice bili ništavi ili na bilo koji drugi način pravno nevaljani. Navodi da se radi o standardnom ugovoru o kreditu kao podvrsti ugovora o zajmu koji niti u jednom svojem dijelu nije protivan Ustavu, prisilnim propisima ili moralu. Ukazuje na odredbe čl.

103. st.2. Zakona o obveznim odnosima koja pripisuje da ako je sklapanje ugovora zabranjeno samo jednoj (ugovornoj) strani, ugovor je valjan, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosi odgovarajuće posljedice. S obzirom na to navode da je nedvojbeno da su tužitelji bili ovlašteni sklopiti ugovor o kreditu, iz kojeg razloga predmetni ugovor o kreditu nije nevaljan. Nadalje navode da sve kada bi i ugovor bio ništav da bi došlo do konverzije prema čl. 106. Zakona o obveznim odnosima, te da bi među strankama vrijedio ugovor o zajmu umjesto ugovora o kreditu za koji ugovor nije potrebna nikakva posebna dozvola regulatornog tijela Hrvatske narodne banke. Radi navedenog predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u: sporazum o osiguranju novčane tražbine (listovi 5-8), ugovor o kreditu (listovi 9-12), zk izvadak (list 14), plan otplate kredita (list 16-18), zk izvadak (list 19-20), preslike putovnica za tužitelja (list 52-53), ugovor o kreditu s otplaćivanjem odnosno konto karticu (list 61-66), molbu za dodjelu kredita (list 67-75), popis koncesija Zveza bank (list 77-80), zk izvadak (list 81), sporazum o osiguranju novčane tražbine i ugovor o kreditu pribavljen iz zbirke isprava zk odjela ovoga suda s klauzulom da su te preslike istovjetne izvorniku koji se nalazi u zbirci isprava pod posl. br. Z-1901/2004 (list 82-95).

U vezi s ovako provedenim dokaznim postupkom sud je prema svojem uvjerenju, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka odlučio kao u izreci presude.

Tužitelji su ispravili naziv tuženika koji je nakon pokretanja ovog parničnog postupka promijenio ime (list 116-141), tako da sada glasi Posojilnica Bank e Gen,OIB: 24250429800, Austrija, 9010 Klagenfurt, Paulitschgasse 5-7.

U ovom postupku nije sporno da su stranke između sebe sklopile Sporazum o osiguranju novčane tražbine koji je solemniziran po javnoj bilježnici u Poreču Tanji Ferenc dana 29. travnja 2004. pod brojem OU-464/04, te da je sastavni dio toga Sporazuma Ugovor o kreditu s otplaćivanjem (jednokratni kredit) broj 724.468 koji je od strane tuženika potpisan dana 18. ožujka 2004. u Klagenfurtu, a od strane tužitelja dana 29. travnja 2004. u Poreču (list 5-15 i 82-95). Predmetnim Sporazumom o osiguranju novčane tražbine osigurana je novčana tražbina vjerovnika ovdje tuženika prema dužnicima, ovdje tužiteljima, a temeljem Ugovora o kreditu s otplaćivanjem (jednokratnog kredita) i to na nekretnini 1. tužitelja oznake k.č.br. 166/5, zk.ul.broj 543 k.o. Nova Vas za iznos od 250.000,00 eura. Nije ni sporno, da je Ugovor o kreditu s otplaćivanjem (jednokratni kredit) sklopljen između tuženika kao kreditora i tužitelja kao korisnika kredita, a Sporazum o osiguranju novčane tražbine sklopljen je između tuženika, kao vjerovnika, 1. tužitelja kao dužnika i založnog dužnika i 2. tužiteljice kao dužnika. Nadalje nije sporno, da tuženik nije imao upisano sjedište u Republici Hrvatskoj u vrijeme sklapanja predmetnih pravnih poslova, kao ni odobrenje Hrvatske narodne banke za obavljanje kreditno bankarskih poslova u Republici Hrvatskoj.

Ono što je sporno i što je u ovom postupku bilo potrebno utvrditi pitanje je da li je premetni Sporazum o osiguranju novčane tražbine ništetan ili ne.

Rješenjem ovoga suda posl.br. P-1679/15-19 od 26. veljače 2016. ovaj sud proglasio se je nenadležnim smatrajući da se radi o sporu za koji nije nadležan sud u Republici Hrvatskoj. To rješenje ukinuto je rješenjem Županijskog suda u Splitu posl.br. GŽ-2090/16 od

12. travnja 2017. u čijem obrazloženju je navedeno da postoji isključiva nadležnost Republike Hrvatske u konkretnoj pravnoj stvari.

S obzirom na to, neosnovan je prigovor tuženika o apsolutnoj nenadležnosti suda u ovoj pranoj stvari.

Predmetnom tužbenog zahtjeva je utvrđenje ništetnosti Sporazuma o osiguranju novčane tražbine koji je solemniziran po javnoj bilježnici u Poreču Tanji Ferenc dana 29. travnja 2004. pod brojem OU-464/04. Međutim, da bi sud mogao odlučivati o pravnoj valjanosti toga Sporazuma nužno je odlučiti o pravnoj valjanosti Ugovora o kreditu s otplaćivanjem (jednokratni kredit) broj 724.468 s obzirom da je predmetni Sporazum posljedica navedenog Ugovora o kreditu, odnosno temelji se na tome ugovoru, jer se tim Sporazumom osigurava novčana tražbina iz tog Ugovora o kreditu.

Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/17) objavljen je u Narodnim novinama dana 21. srpnja 2017., a stupio je na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama, te se primjenjuje i na ugovore koji su sklopljeni do dana stupanja na snagu toga Zakona.

U čl. 1. navedenog zakona propisano je da se primjenjuje na Ugovore o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika. U čl. 2. propisano je da dužnik označava fizičku ili pravnu osobu kojoj je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobren kredit, odnosno osobu koja je u korist osobe kojoj je odobren kredit sudjelovala kao sudužnik, založni dužnik, založni sudužnik ili jamac. Istim člankom propisno je da neovlašteni vjerovnik označava pravnu osobu koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem ima upisano sjedište izvan republike Hrvatske i nudi ili pruža usluge odobravanja kredita u Republici Hrvatskoj, iako za pružanje tih usluga ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisom, odnosno ne raspolaže propisanim odobrenjima i/ili suglasnostima nadležnih tijela Republike Hrvatske. U istom članku propisano je da ugovor o kreditu s međunarodnim obilježjem označava ugovor o kreditu, ugovor o zajmu ili drugi ugovor kojim je neovlašteni vjerovnik odobrio dužniku određeni iznos novčanih sredstava a dužnik se obvezao plaćati ugovorne kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno.

Tužitelji tvrde da je predmetni Ugovor o kreditu s otplaćivanjem (jednokratni kredit) broj 724.468 sklopljen u Poreču, dakle u Republici Hrvatskoj, dok tuženik tvrdi da je sklopljen u Austriji u Klagenfurtu.

Znači između stranaka je sporno da li je taj Ugovor sklopljen u Republici Hrvatskoj ili ne.

Odredba čl. 31.st.2. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 u nastavku ZOO/91) propisuje da se smatra da je ugovor sklopljen u mjestu u kojem je ponudilac imao svoje sjedište, odnosno prebivalište u trenutku kada je učinio ponudu.

S obzirom na tu zakonsku odredbu predmetni Ugovor sklopljen je u Austriji jer tuženik kao kreditor ima sjedište u Austriji, a imao ga je i u trenutku kada je dao ponudu za kredit, a tužitelji su je svojim potpisom ugovora prihvatili.

S obzirom na to Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/17) ne može se primijeniti na Ugovor o kreditu s otplaćivanjem (jednokratni kredit) broj 724.46, ali ni na Sporazum o osiguranju novčane tražbine koji je solemniziran po javnoj bilježnici u Poreču Tanji Ferenc dana 29. travnja 2004. pod brojem OU-464/04, a čije utvrđenje ništetnosti se u ovom postupku traži koji je posljedica Ugovora o kreditu odnosno temelji se na njemu.

Predmetni Ugovor i Sporazum su sklopljeni dana 29. travnja 2004., te se na tu materiju primjenjuje Zakon o bankama (NN 84/02 i 141/06).

Odredba čl. 51.st.1. Zakona o bankama propisuje da strana banka može poslovati na području Republike Hrvatske samo nakon dobivanja odobrenja za rad od strane Hrvatske narodne banke.

Nadalje odredba čl.103. st. 1. ZOO/91 propisuje da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima te moralu društva ništav je ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ili ako zakon o određenom slučaju ne propisuje što drugo.

Međutim, odredba čl. 103.st.2. ZOO/91 propisuje da ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani ugovor će ostati na snazi ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice.

Znači ni Zakonom o bankama ni Zakonom o obveznim odnosima ne predviđa se ništetnost takvih ugovora.

Tek kasnije i to Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) čl.19. predviđena je ništetnost ugovora o kreditu koji je sklopio vjerovnik koji nema odobrenje Hrvatske narodne banke. Međutim taj je Zakon stupio na snagu 30. rujna 2015., i njime nije predviđena retroaktivna primjena njegovih odredbi.

Radi svega navedenog valjalo je tužbeni zahtjev odbiti.

Tuženik je predložio sudu da podnese Ustavnom sudu zahtjev za ocjenu suglasnosti predmetnog Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom s Ustavom.

Sud nije našao da navedeni Zakon ili pojedine njegove odredbe nisu u suglasnosti s Ustavom, iz kojeg razloga je valjalo takav prijedlog tuženika odbiti.

Iz istog razloga sud nije prihvatio ni prijedlog tuženika da prekine ovaj parnični postupak kako bi podnio zahtjev Europskom sudu o tumačenju prava Europske unije.

Radi toga valjalo je riješiti kao u izreci.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st.1. Zakona o parničnom postupku, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 251.000,00 kn te s obzirom da tuženika zastupaju punomoćnici koji su odvjetnici sukladno Tarifi o naknadi i nagradi troškova za rad odvjetnika.

Priznati trošak odnosi se na trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, trošak PDV-a od 25% na taj iznos tj. 1.250,00 kn, trošak zastupanja na ročištu dana 21. rujna 2017. u iznosu od 5.000,00 kn, te trošak PDV-a od 25% na taj iznos tj. 1.250,00 kn, sveukupno 12.500,00 kn.

Radi svega navedenog sud je presudio kao u izreci.

U Poreču-Parenzo, dana 02. listopada 2017.

S u d a c:
Vlatka Markuš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, a rok za žalbu je 15 dana i počinje teći danom dostave presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, kao i stranci koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a bila je uredno pozvana, smatrat će se da je dostava presuda obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, rok za žalbu teče od dana dostave prema odredbama Zakona o dostavi pismena.

Rj.

1. Presuda nepravomoćna
  2. Vidi upisnik „P“
  3. Tužiteljima p.p. presuda i rješenje uručeni na ročištu za objavu presude 02. listopada 2017.
  4. Presuda i rješenje za tuženika istaknuti na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova dana 02. listopada 2017.
  5. Odluka unesena u SupraNovu
  6. kal. 20 dana
- U Poreču-Parenzo, dana 02. listopada 2017.

S u d a c:

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radić 2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Varaždinu, po sucu toga suda Lidiji Krašek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari prvotuzitelja Rahmana Seferovića iz Sesveta, J. Turića 25A, OIB 47849460974 i drugotuziteljice Izete Seferović iz Sesveta, J. Turića 25A, OIB 50857867322, oboje zastupani po punomoćnici Asji Piplović, odvjetnici iz Varaždina, protiv tuženika Raiffeisenbank Leibnitz eGen, Bahnhofstrasse 2, A-8430 Leibnitz, Republika Austrija, OIB 03952684789, zastupanog po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Kristijan Horvat, Tihomir Zebec i Kristina Bajsić Bogović, odvjetnicima iz Varaždina, radi utvrđenja ništetnosti ugovora, nakon održane, zaključene glavne i javne rasprave na ročištu dana 4. rujna 2017. godine u prisutnosti punomoćnika tuženika, a u odsutnosti punomoćnice tužitelja te objave presude dana 27. rujna 2017.g.,

presudio je

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Rahmana Seferovića i Izete Seferović da se utvrdi da je Ugovor o davanju kredita broj računa 10.467.868 od 19.6.2008.g. zajedno sa Ispravom o založnom pravu od 19.6.2008.g. kao pravnom posljedicom ovog Ugovora, a sve ovjereno kod Javnog bilježnika Zvezdane Rauš-Klier iz Varaždina pod posl. br. OV-9175/08 od 23.6.2008.g. sklopljen između tužitelja Rahmana Seferovića i Izete Seferović, oboje iz Sesveta, J. Turića 25A kao korisnika kredita i tuženika Raiffeisenbank Leibnitz eGen, Bahnhofstrasse 2, A-8430 Leibnitz, Republika Austrija kao davatelja kredita, ništetan, kao neosnovan.

II/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja da se naloži brisanje upisanog založnog prava na nekretnini upisano na temelju Ugovora o davanju kredita i Isprave o založnom pravu na nekretnini radi osiguranja tražbine u iznosu od 15.000,00 EUR glavnice sa pripadajućim redovnim interkalarnim zateznim kamatama te naknadnim troškovima zemljišnoknjižnim rješenjem i to na nekretnini čkb. 897/1 upisane u zk. ul. 7091 k.o. Sesvete u naravi kuća i dvorište ukupne površine 309 m² kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel u Sesvetama, kao neosnovan.

III/ Naprotiv nalaže se tužiteljima isplatiti tuženiku na ime troškova ovog postupka iznos od kn 12.500,00 (dvanaestisućapetsto kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. rujna 2017.g., a to u roku od 15 dana.

riješio je

Odbija se prigovor tuženika o apsolutnoj nenadležnosti suda Republike Hrvatske za postupanje u ovoj pravnoj stvari, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelji su podnijeli ovome sudu tužbu protiv tuženika u kojoj navode da su kao korisnici kredita potpisali Ugovor o davanju kredita broj računa 10.467.868 od 19.6.2008.g., kao i ispravu o zalogu od 19.6.2008.g. koje isprave su i na njemačkom jeziku prevedene od strane ovlaštenog tumača u Republici Hrvatskoj nakon potpisivanja dana 23.6.2008.g. te potvrđene i ovjerene kod javnog bilježnika Zvijezdane Raus-Klier pod brojem OV-9175/08 dana 23.6.2008.g. Tim ugovorom je dan kredit u visini od 15.000,00 EUR. Radi osiguranja kredita kao založni dužnici su tužitelji dali u zalog nekretninu i to čkr. 897/1 koja je upisana u zk.ul. 7091 k.o. Sesvete u naravi kuća i dvorište, površine od 309 m2 upisana kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, ZK odjel u Sesvetama. Temeljem naprijed naznačenih isprava je upisano pravo zalogu na toj nekretnini u korist tuženika. Sam tuženik je registriran kao društvo s ograničenom odgovornošću u Republici Austriji i nije nikad registriran kao banka niti u Republici Austriji, niti u Republici Hrvatskoj pa nije niti inao niti odobrenje za rad u Republici Hrvatskoj gdje se preko neovlaštenog posrednika pripremala sva potrebna dokumentacija (zahtjev, status primatelja kredita i dr.). Stoga je tuženik i poslovao preko tih posrednika na području Republike Hrvatske neovlašteno. Ugovor je potpisan i kod javnog bilježnika u Varaždinu istovremeno kada i isprava o zalogu dana 23.6.2008.g. Prema odredbi iz čl. 1021. Zakona o obveznim odnosima ugovorom o kreditu se banka obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava na određeno vrijeme za neke namjene ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskoristiti iznos vratiti u vrijeme i na način kako je to ugovoreno. U vrijeme potpisivanja ugovora tuženik nije bio registriran u Republici Hrvatskoj, stoga nije mogao sklapati navedeni ugovor o davanju kredita protivno zakonima Republike Hrvatske. Sam pravni posao nikad nije ranije prijavljen Hrvatskoj narodnoj banci, a niti su sredstva prenesena na račun u bankama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, sukladno propisima Republike Hrvatske te su sva novčana sredstva dana na ruke uz dobivanje posredničke provizije, koju su tužitelji predali posredniku. U ovom slučaju radi se o kreditu koji može sklopiti samo banka sa korisnikom kredita, dok su tužitelji komunicirali sa tuženikom, koji nije banka preko posrednika, ali unatoč toga je nudio preko posrednika svoja novčana sredstva i na području Republike Hrvatske gdje je takvo poslovanje nezakonito i protivno pravnim propisima Republike Hrvatske, slijedom čega je Ugovor ništetan kao i Isprava o založnom pravu, kao posljedica ništetnog ugovora o davanju kredita. Ugovor je sklopljen u Republici Hrvatskoj, a tužiteljima sadržaj tog Ugovora te Isprava o založnom pravu nije prevedena na hrvatski jezik tako da oni nisu mogli ni razumjeti sadržaj Ugovora i Isprave, a prijevod je sačinjen dana 23.6.2008.g. tj. nekoliko dana iza dana koji je naznačen kao datum potpisa. U samom Ugovoru je ugovorena nadležnost Općinskog suda u Varaždinu, pa se s tim u vezi ovaj postupak pokreće kod ovog suda. Tužbom su tužitelji tražili utvrđenje ništetnosti Ugovora o davanju kredita zajedno sa Ispravom o založnom pravu sve od 19.6.2008.g., kao i naganje brisanja upisanog založnog prava na nekretnini, koja je upisana na temelju Ugovora o davanju

kredita i isprave o založnom pravu i to čkbr. 891/1 iz zk. ul. 7091 k.o. Sesvete uz naknadu prouzročenog parničnog troška.

U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja prvenstveno ističući prigovor apsolutne nenadležnosti ovoga suda u ovoj pravnoj stvari i to sukladno čl. 55. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima, a to iz razloga što je i u samom ugovora naznačeno da su u slučaju pravnih sporova mjerodavni pravni propisi koji vrijede u Republici Austriji za austrijsko kreditno poslovanje, a i sam Ugovor je zaključen u Republici Austriji pa su tako nadležni i sudovi. Ujedno se tuženik pozvao i na odredbe Uredbe broj 44/2001 i Uredbe 1215/2012 EU, a kojima je propisano da se osobama s domicilom u nekoj državi članice sudi pred sudom te države članice bez obzira na njihovo državljanstvo. Budući je tuženik strana osoba u sjedištu u Republici Austriji to iz navedenog razloga nije sud u Republici Hrvatskoj nadležan. Također je naveo vezano na primjenu mjerodavnog prava da je za spor nadležno ono pravo koje su ugovorne strane izabrale, ako tim zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno, a ako nije izabrano mjerodavno pravo se primjenjuje mjesto gdje se u vrijeme primitka ponude nalazilo sjedište zajmodavca, a to je Republika Austrija. Stoga smatra da se tužitelji neosnovano pozivaju na primjenu hrvatskog zakonodavstva. Također ističu da je ugovor zaključen upravo u Republici Austriji jer je tamo kredit odobren i sklopljen sukladno na ugovoreni način i u skladu s mjerodavnim pravom zemlje sjedišta tuženika. Naime, upravo su se tužitelji obratili tuženiku podnošenjem predmetnog zahtjeva pa nastavno po upoznavanju kreditu je tužiteljima od strane nadležnog tijela tuženika odobren kredit te u sjedištu tuženika sastavljen i sklopljen predmetni ugovorni odnos. U sjedištu tuženika je tužiteljima isplaćen i cjelokupno ugovoreni kreditni iznos, a tek po zaključenju pravnog posla su tužitelji pristupili javnom bilježniku koji je potvrdio navedeni pravni posao te upozorio tužitelje na posljedice neispunjavanja potvrde navedenog posla, odnosno solemnizacije. Tuženik posebno ističe da osobe za koje tužitelji tvrde da su posrednici nisu ni u kakvom pravnom odnosu s tuženikom, niti u radnom odnosu kod istoga da bi mogli davati bilo kakve, za tuženika obvezujuće izjave u pogledu konkretnog pravnog posla pa takve izjave svakako ne mogu biti na teret tuženika niti su od utjecaja za donošenje relevantne odluke u konkretnoj pravnoj stvari. Predmetni ugovor je sklopljen u sjedištu tuženika i tuženik je u cijelosti izvršio svoju obvezu u svom sjedištu. Naime, sama činjenica što je neka dokumentacija prikupljena na području jedne države članice, a gdje određena stranka nema svoju podružnicu ne znači da je ta stranka i obavljala svoju djelatnost koja bi u određenim uvjetima bila podložna nadzoru i odobrenju tijela države u kojoj se prikupljaju navedeni podaci. Stoga, da nije bilo potrebe za odobrenje od strane Hrvatske narodne banke za navedeni Ugovor, a to bez obzira što je u Republici Hrvatskoj za dodatno osnaženje pravnog odnosa sačinjena i javnobilježnička isprava, kao ovršna isprava, a kojom se omogućuje neposredno pokretanje ovršnog postupka na založenoj nekretnini koja leži na teritoriju Republike Hrvatske sukladno Zakonu o bankama, odnosno Zakona o kreditnim institucijama. Sam tuženik je u Republici Austriji upisan kao društvo koje je ovlašteno obavljati bankarske poslove u Republici Austriji pa stoga i po toj osnovi ne postoje nikakve zapreke da tuženik kao inozemna banka u Republici Austriji sklapa pravne poslove sa hrvatskim državljanima. Tuženik posebno ističe da u vrijeme zaključenja pravnog posla pravni posao nije bio sporan tužiteljima, već je to postao tek kada se tužitelji više ne drže odredaba pravnog posla, iako su prema mišljenju tuženika svoja prava mogli štititi i u vrijeme zaključenja pravnog posla ukoliko su smatrali da se radilo o nedozvoljenom poslovanju. Prema tome tuženik smatra dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje ništetnosti Ugovora o kreditu neosnovanim, a također i drugi dio tužbenog zahtjeva, koji se odnosi na brisanje založnog prava jer se takav zahtjev može samo staviti povodom brisovne tužbe. Prema tome je tuženik predložio prvenstveno odbaciti tužbu

zbog apsolutne nenadležnosti ovoga suda, a podredno odbiti, kao neosnovano uz obvezu tužitelja naknade troška tuženiku.

Tijekom dokaznog postupka sud je prije svega proveo dokaz saslušanjem tužitelja u svrhu dokazivanja, a također je saslušao i svjedoke Zvijezdanu Rauš-Klier te Andreasa Lercha. Ujedno je izvršio uvid u dokumentaciju i to u ugovor o davanju kredita na hrvatskom i njemačkom jeziku sa listova 5-18 spisa, zatim u zk izvadak sa lista 19 spisa, potvrdu javnog bilježnika sa lista 20 spisa, zk uložak sa lista 21 spisa, dopis HNB-a sa lista 23 spisa, dokumentaciju tuženika iz omotnice sa lista 40, a koja je dostavljena uz odgovor na tužbu, a koja se sastoji od uvjeta poslovanja na njemačkom te hrvatskom prijevodu, te više sudske prakse različitih sudova i također dopisa HNB-a, vrši se uvid u rješenje na njemačkom i hrvatskom jeziku sa listova 43-48 spisa, zatim u kopiju izvataka iz kredita, dokumentaciju tuženika iz omotnice sa lista 65 spisa, a koja se odnosi na dokumentaciju vezanu za odobravanje kredita na njemačkom i hrvatskom jeziku, te se vrši uvid u presliku ovršnog predmeta Ovr-2406/15 Općinskog građanskog suda u Zagrebu.

Na temelju tako provedenih dokaza ocjenjujući sve zajedno i svakog posebno, a to sukladno odredbi iz čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13 i 89/14 dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

Prije svega se ovdje navodi uz istaknuti prigovor tuženika apsolutne nenadležnosti suda u Republici Hrvatskoj za postupanje u ovom predmetu da sud taj prigovor smatra u cijelosti neosnovanim. Naime, tuženik se prilikom isticanja ovog prigovora, a kako je to već navedenog uz naznaku odgovora na tužbu, pozvao na odredbu iz čl. 55. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja (Nar. nov. 53/91, 88/01-dalje ZRSZ) tvrdeći da ni jedan od kumulativnih uvjeta koji su propisani u toj odredbi ne postoji u ovom predmetu jer se, kako to tuženik smatra, ne radi o sporu za obveze koje bi nastale u Republici Hrvatskoj ili koje bi se morale izvršiti na teritoriju Republike Hrvatske, a posebno iz razloga što u konkretnom slučaju tuženik kao strana pravna osoba nema u Republici Hrvatskoj predstavništvo ili zastupništvo. Naime, prema stanju predmeta nedvojbeno proizlazi da su tužitelji protiv tuženika podnijeli tužbu radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kreditu od 19.6.2008.g. te radi brisanja založnih prava upisanih u korist tuženika u zk. ul. 7091 k.o. Seseve. Iz podataka koji se nalaze u spisu, te tvrdnji stranaka sud je utvrdio da je tuženik bankarska institucija sa sjedištem u Republici Austriji te stoga radi utvrđivanja nadležnosti suda Republike Hrvatske se i primjenjuje u ovom slučaju Uredba vijeća broj 44/2001 od 22.12.2000.g. o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim predmetima (dalje- Uredba 44/2001), a koja Uredba je stupila na snagu dana 02.03.2001.g., a koja se u Republici Hrvatskoj primjenjuje od 01.07.2013.g. kada je Republika Hrvatska i postala članica Europske unije i to na sporove koji su započeli do 10.01.2015.g., a što je i ovdje slučaj, dok se na sporove od tog datuma primjenjuje Uredba 1215/2012 od 12.12.2012.g. o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (dalje Uredba 1215/2012). To iz razloga što su nakon što je Republika Hrvatska postala članica Europske unije i propisi Europske unije postali sastavni dio propisa koji se primjenjuju u Republici Hrvatskoj te se primjenjuju i u slučaju ukoliko su u suprotnosti sa propisima Republike Hrvatske pa imaju i prednost u primjeni na području Republike Hrvatske. Temeljno načelo u pogledu nadležnosti prema Uredbi 44/2001 je da se nadležnost proširuje prema prebivalištu tuženika s time da je odredbom čl. 15. te Uredbe propisana nadležnost u predmetima potrošačkih ugovora, a potrošački ugovor u stavku b) je i ugovor o zajmu s obročnom otplatom ili ugovor o bilo kakvom drugom obliku kreditu sklopljen za financiranje prodaje

robe. Nadalje prema odredbi čl. 16 Uredbe 44/2001 potrošač, a to su u konkretnom ovdje tužitelji, sa prebivalištem u Republici Hrvatskoj mogu pokrenuti postupak protiv ugovorne strane pred sudovima države članice pred kojom te stranke imaju domicil i pred sudovima mjesta gdje potrošači imaju domicil. Sukladno prednjem tužitelji koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj i traže utvrđenje ništetnosti ugovora o zajmu te ugovora o kreditu su ovlašteni pokrenuti postupak i pred hrvatskim sudom. Nadalje činjenica jest da su stranke doista u ispravama čiju utvrđenje ništetnosti tužitelji traže u ovom postupku ugovorile i nadležnost suda u Republici Hrvatskoj u rješavanju eventualnog spora prema navedenom Ugovoru, a kakva mogućnost postoji i prema odredbi čl. 23 Uredbe 44/2001, ali se ipak taj sporazum u ovom slučaju ne može prihvatiti. To iz razloga jer je odredbom čl. 17 iste Uredbe propisano da se od odredbe iz čl. 16 te Uredbe može odstupiti samo ako je takav sporazum zaključen nakon nastanka spora dok se preostale dvije iznimke propisane navedenim čl. 17 Uredbe ne mogu primijeniti u ovom slučaju.

Kako iz Ugovora o davanju kredita nedvojbeno proizlazi da je sporazum o nadležnosti ovoga suda potpisan u trenutku nastanka samih obveze to se dakle sukladno naprijed citiranim odredbama Uredbe 44/2001 taj sporazum o nadležnosti ne može primijeniti u ovom slučaju jer je potpisan u trenutku nastanka samog pravnog posla, a ne nakon nastanka njihovog spora do kojeg je došlo očito prilikom podnošenja tužbe u ovom predmetu. Navedeno je propisano i Uredbom broj 1215/2012 u čl. 17., odnosno 19. (Tako i sudska praksa Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici Gž-558/16-2 od 03.11.2016). Slijedom prednjeg je sud i odbio prigovor tuženika koji se odnosi na apsolutnu nenadležnost suda u Republici Hrvatskoj kao neosnovan kako je to i naznačeno u izreci pod rješenje.

Nastavno na prednje se ističe da je ova tužba prvenstveno podnijeta radi utvrđenja ništetnosti iz razloga što tužitelji smatraju da je pravni posao Ugovor o kreditu zaključen u Republici Hrvatskoj, a gdje tuženik kao društvo koje je registrirano u Republici Austriji nije imalo pravo poslovanja jer nije bilo registrirano podružnicom u Republici Hrvatskoj slijedom čega je i neovlašteno poslovalo na području Republike Hrvatske. Tužitelji smatraju da je predmetni Ugovor potpisan u Varaždinu te da je upravo i to mjesto zaključenja Ugovora. Sam Ugovor o kreditu je ništetan prema tvrdnji tužitelja jer je i tuženik pravna osoba koja nije banka iako je nudila putem određenih posrednika u Republici Hrvatskoj svoja novčana sredstva u Republici Hrvatskoj gdje je takvo poslovanje nezakonito i protivno pravnim propisima. Konačno tužitelji su istaknuli već u tužbi da im je sam Ugovor o kreditu kao i Isprava o zalogu prezentirana na njemačkom jeziku koji nisu razumjeli, a sam prijevod navedenih isprava je sačinjen dana 26.3.2008.g. tj. nekoliko dana kasnije od dana kada je označen datum potpisa. Dakle, iz prednjeg proizlazi da tužitelji prvenstveno traže utvrđenje ništetnosti spornog Ugovora o kreditu kao i Isprave o založnom pravu iz razloga što tuženik u vrijeme zaključenja navedenih dokumenata nije imao pravo poslovati na području Republike Hrvatske budući nije imao registriranu podružnicu, a ujedno i iz razloga što im je sam Ugovor o kreditu i Isprava o založnom pravu dana na potpis na njemačkom jeziku.

No ovdje se ističe da je sud provedenim dokazima, a to naročito iskazima tužitelja utvrdio da su se oni sami obratili tuženiku nakon što su saznali od prijatelja i rodbine o povoljnim kreditima koje tuženik daje te su u vezi toga dobili saznanje o kontakt osobi koja im može pomoći za dobivanje tog kredita. Činjenica jest da je doista ta kontakt osoba Dražen Golubić pomogao tužiteljima u kontaktiranju sa tuženikom te istima i pomogao podnijeti zahtjev za odobravanje kredita uz odgovarajuću dokumentaciju koja se doista prikupljala na području Republike Hrvatske, a radilo se o podacima o vlasništvu nekretnine te obavijesti o primanjima tužitelja kao korisnika kredita. Nakon što je ta dokumentacija zajedno sa

zahtjevom dostavljena u sjedište tuženika u Austriji tek tada je tuženik proukom zahtjeva donosio odluku o odobravanju kredita i sačinjenju predmetnog Ugovora o kreditu, a sukladno željama korisnika kredita. Navedeni Ugovor o kreditu je dakle i sačinjen dana 19.6.2008.g. i to u Leibnitzu u Republici Austriji i u taj Ugovor su unijeti podaci iz zahtjeva između kojih podataka su bile naznačene i mogućnosti plaćanja tog Ugovora tuženiku, kako to i proizlazi iz dokumentacije tuženika koja se nalazi u omotnici na listu 65 spisa. Naime, vidljivo je da je taj zahtjev sastavljen dana 13.6.2008.g., a nakon obrađenih ispravaka koje su ručno sačinjene je i sastavljen sam Ugovor o kreditu dana 19.6.2008.g. i tada potpisan po ovlaštenim osobama tuženika te i dostavljen tužiteljima na potpis i solemnizaciju. Navedeno je izvršeno doista tek dana 23.6.2008.g. i to u javnobilježničkom uredu Zvijezdane Rauš-Klier u Varaždinu, a kada je sačinjena i Isprava o založnom pravu te solemniziran i sam Ugovor kako to i proizlazi i iz iskaza svjedokinje Zvijezdane Rauš-Klier. Navedeno proizlazi i iz potvrde koju je ta svjedokinja, kao javni bilježnik iz Varaždina stavila na navedeni Ugovor s tim da iz njenog iskaza proizlazi da je prije stavljanja potvrde o solemnizaciji ista navedenu ispravu tj. Ugovor, a koja joj je predana kao privatna isprava i ispitala i utvrdila da ona po svom obliku odgovara propisima o javnobilježničkim ispravama, a po svom sadržaju propisima javnobilježničkog akta te da je sudionicima ispravu pročitala i upozorila ih da potvrđena privatna isprava ima snagu ovršnog javnobilježničkog akta. Sama svjedokinja u svojem iskazu posebno navodi da je u tom razdoblju imala na potvrdi više ugovora o davanju kredita i da su svi ti ugovori dolazili već potpisani od strane kreditora, a što je u svom slučaju tuženik. Isprave su se podnosile kako na njemačkom tako i u prijevodu na hrvatskom jeziku na koji se prijevod stavljala potvrda o solemnizaciji, a da je ona kao javni bilježnik uvijek sukladno svojim ovlaštenjima i obvezama po Zakonu o javnom bilježništvu pojašnjavala značaj navedene isprave, a što je u ovom slučaju Ugovor o davanju kredita. Iz prednjeg je sud zaključio da tužitelji prilikom potpisivanja u uredu javnog bilježnika u Varaždinu su imali saznanje o cjelokupnom sadržaju Ugovora o davanju kredita te su isti imali prilike vidjeti u cijelosti preveden na hrvatski jezik, a što znači da su i bili prije nego što su potpisali upoznati sa točnim sadržajem navedenog dokumenta. Dapače i sami tužitelji tvrde da su doista u uredu javnog bilježnika potpisivali više dokumenata, a što je i logično obzirom su potpisivali i Ugovor i Ispravu o založnom pravu, a sve to u više primjeraka te sud smatra da su svakako bili upoznati sa svim sadržajima koji su bili navedeni u Ugovoru o davanju kredita koji im je dostavljen na njemačkom jeziku, jer su upravo oni kao zainteresirane stranke, točnije korisnici kredita bili u obvezi izvršiti prijevod navedene dokumentacije putem ovlaštenih tumača i tek tada sa takvim prijevodom otići kod javnog bilježnika radi solemnizacije. Sud smatra da je i nelogično da tužitelji kao korisnici kredita ne bi znali sadržaj Ugovora o davanju kredita kojim su ipak preuzimali određene obveze prema kreditoru, a to je u ovom slučaju tuženik, plaćenim rata, a također i iz razloga da točno utvrde koji iznos im se odobrava za kredit. Naime logično i životno je da osoba koja uzima kredit prvenstveno se interesira o visini kredita te načinu njegova povratka tako da tvrdnje tužitelja da nisu bili upoznati sa sadržajem Ugovora o davanju kredita pa i Isprave o založnom pravu se doista ne mogu uzeti kao istinite i vjerodostojne. Nakon što je izvršena solemnizacija Ugovora o davanju kredita te Isprave o založnom pravu te i izvršena uknjižba založnog prava u korist tuženika na nekretnini tužitelja to su tužitelji tako ovjerene i potpisane isprave tj. Ugovor davanju kredita i Ispravu o založnom pravu te dokaz o uknjižbi založnog prava odnijeli u sjedište tuženika u Leibnitz gdje im je dana 25.6.2008.g. i izvršena isplata iznosa kredita, a kako to i proizlazi iz dokumentacije koja se nalazi u omotnici na listu 65 spisa. Uostalom napominje se da iz iskaza tužitelja ali i iz predmeta Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Ovr-2406/15 proizlazi nedvojbeno da su tužitelji znali sve svoje obveze, a slijedom toga i sadržaj Ugovora o davanju kredita i bili s njim upoznati prilikom solemnizacije jer su nakon potpisivanja predmetnog Ugovora uredno nekoliko godina isplaćivali kreditne rate, a što znači ispunjavali svoje obveze

prema tuženiku kao kreditoru. Naime, uvidom u predmet Ovr-2406/2015 utvrđeno je da se taj predmet vodi po prijedlogu ovdje tuženika protiv ovdje tužitelja radi ovrhe na nekretninama zbog naplate dugovanja tužitelja prema Ugovoru o davanju kredita koji je predmet ovog postupka i koji predmet još uvijek nije dovršen, a tužitelji su protiv rješenja o ovrsi u tom predmetu dali tek žalbu kojom ustvari traže dogovor sa ovdje tuženikom, a tamo ovrhovoditeljem, radi lakšeg otplaćivanja kredita zbog trenutne financijske situacije. Iz istog predmeta proizlazi da su tužitelji tražili odgodu te ovrhe, ali tom zahtjevu nije udovoljeno.

Međutim iz provedenih dokaza sud nedvojbeno zaključuje da je predmetni Ugovor o davanju kredita zaključen u Republici Austriji, a gdje su ga dana 19.6.2008.g. potpisali predstavnici tuženika te tako potpisanog dostavili tužiteljima kako bi ga i oni potpisali, odnosno prihvatili i potvrdili radi mogućnosti zasnivanja založnog prava na nekretnini koja je bila osiguranje tog ugovora te je sama isplata kredita mogla ići tek nakon što su tužitelji kao korisnici kredita potpisali navedenu ispravu. Ugovor koji je dostavljen tužiteljima na potpis po mišljenju ovog suda ustvari predstavlja ponudu tuženika za zasnivanje obvezno-pravnog odnosa između tuženika i tužitelja, kao korisnika kredita jer se ustvari tek po potpisivanju Ugovora od strane korisnika kredita prišlo i realizaciji navedenog kredita isplatom kreditnog iznosa korisnicima kredita. Stoga je nedvojbeno da je doista Ugovor zaključen u Republici Austriji, a što proizlazi i iz čl. 252. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Nar. nov. 35/05, 41/08, 78/15-dalje ZOO). Prema navedenoj zakonskoj odredbi se smatra da je Ugovor sklopljen u mjestu u kojem je ponuditelj imao svoje sjedište, odnosno prebivalište u trenutku davanja ponude. Sud smatra da je Ugovor odavanju kredita potpisan od predstavnika tuženika, a koji je dostavljen tužiteljima i koji su tužitelji potpisali pa i ovjerali svoje potpise dana 23.6.2008.g. u uredu javnog bilježnika Zvijezdane Rauš-Klier ustvari bio ponuda tuženika na zaključenje navedenog pravnog posla kojeg su tužitelji prije potpisivanja u uredu javnog bilježnika i mogli odbiti, odnosno ne potpisati. Budući su tužitelji navedeni Ugovor potpisali u uredu javnog bilježnika to su dakle prihvatili tada ponudu te nakon toga po provedbi uknjižbe založnog prava i dostavili tuženiku dana 25.6.2008.g. kada im je uredno i isplaćen kredit i to nesporno u Republici Austriji i kada je navedeni pravni posao i realiziran.

Tužitelji tvrde da tuženik nije mogao sklapati Ugovore o kreditu na području Republike Hrvatske jer nije imao odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke. Međutim iz samog dopisa Hrvatske narodne banke, a koji su tužitelji priložili uz tužbu (list 23 spisa) i iz kojeg dopisa proizlazi činjenica da doista tuženik nije nikada imao odobrenje Hrvatske narodne banke za pružanje bankarskih usluga na području Republike Hrvatske, je također vidljivo i da su se građani i pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a sukladno propisima Republike Hrvatske mogli i smjeli zaduživati u inozemstvu time da su do 31.12.2010.g. bili obvezni prenositi sredstva kredita primljenih u inozemstvu na račune u bankama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i prijaviti kreditni posao sa inozemstvom Hrvatskoj narodnoj banci. Dakle iz predmetnog proizlazi da su tužitelji bili u obvezi prijaviti taj posao Hrvatskoj narodnoj banci, a iz iskaza sud nije utvrdio da su tužitelji to učinili. Sa druge strane tuženik je društvo koje je registrirano u Republici Austriji između ostalog i za poslove odobravanja kredita, a kako to i proizlazi iz rješenja Tijela nadzora financijskog tržišta od 3.7.2003.g. (listovi 43-48 spisa). To nastavno znači da je tuženik doista imao ovlaštenje odobravati kredite zainteresiranim osobama u razdoblju davanja kredita i tužiteljima, a što proizlazi i iz iskaza svjedoka Andreasa Lercha koji u svom iskazu i navodi da se ustvari tuženik bavio odobravanjem kredita i stranim državljanima točnije osobama izvan Republike Austrije gdje tuženik ima sjedište pa tako i državljanima Republike Hrvatske, što je u ovom predmetu slučaj.

Imajući gore navedeno u vidu sud smatra da navedeni Ugovor o davanju kredita kao i Isprava o založnom pravu nisu ništetni jer je na području Republike Hrvatske davanje kredita, odnosno pružanje takve financijske usluge bilo zabranjeno tek jednoj strani, točnije ovdje tuženiku, ali kao što je već rečeno Ugovor i usluga su izvršeni u inozemstvu pa stoga ne postoje uvjeti za utvrđenje ništetnosti u smislu odredbe iz čl. 322. st. 1. i st. 2. ZOO-a to prvenstveno iz razloga što je Ugovor zaključen u Republici Austriji gdje je tuženik imao sve dozvole za uredno obavljanje kreditnih poslova, a na što upućuje činjenica da su upravo u Republici Austriji predstavnici tuženika potpisali ugovor, a i tužitelji primili isplatu kredita.

Kako se tužitelji u svojoj tužbi prvenstveno pozivaju na ništentost predmetnog Ugovora i Isprave o založnom pravu iz razloga što smatraju da je Ugovor potpisan na području Republike Hrvatske, a na kojem području tuženik nije mogao obavljati financijsko poslovanje te iz razloga što tužiteljima nisu uručeni dokumenti na hrvatskom jeziku to sud smatra da se u ovom slučaju ne treba primijeniti austrijsko pravo, a koje su stranke doista ugovorile u Ugovoru za davanje kredita jer se ne radi o sporu vezanom na sadržaj i obveze stranaka navedenog pravnog posla i kada bi navedeno pravo bilo mjerodavno u smislu čl. 19. ZRSZ. No kako se ovdje isključivo radi o tužbi za utvrđenje ništetnosti iz razloga što tuženik nije imao odgovarajuće odobrenje Hrvatske narodne banke za financijsko poslovanje u Republici Hrvatskoj te iz razloga što tužitelji nisu bili upoznati sa sadržajem samog Ugovora o davanju kredite i Isprave o založnom pravu jer im je isti predložen na njemačkom jeziku to se prilikom donošenja odluke u ovom predmetu primjenjivalo i hrvatsko pravo jer na tom pravu tužitelji i temelje svoju tužbu.

Sud je utvrdio dakle da ne postoji ništetnost navedenog Ugovora u smislu odredbe iz čl. 322. ZOO-a, a također je utvrđeno i da su tužitelji prije potpisivanja predmetnih isprava bili u cijelosti upoznati sa sadržajem isprava koje su potpisivali što nedvojbeno proizlazi i iskaza svjedokinje Zvijezdane Rauš-Klier, ali i iz predmeta navedene svjedokinje koji se nalazi u privitku ovog spisa. Ovdje se posebno dodaje da tužitelji tijekom postupka nisu za dokazivanje eventualnog nedozvoljenog poslovanja tuženika na području Republike Hrvatske predložili i saslušanje "posrednika" Dražena Golubića, a iz iskaza svjedoka Lercha je sud utvrdio da ustvari ta osoba zna pomagati kako predstavnicima tuženika tako i zainteresiranim osobama za davanje kredita u međusobnom komuniciranju obzirom na svoje znanje njemačkog jezika.

Nadalje se ovdje navodi da je doista u međuvremenu dana 29.7.2017.g. stupio na snagu Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Nar. nov. 72/17-dalje Zakon o ništetnosti ugovora), ali se navedeni propis ne može primijeniti u ovom slučaju iz razloga što Ugovor za koji tužitelji traže utvrđenje ništetnosti nije sklopljen u Republici Hrvatskoj već u Republici Austriji tj. u inozemstvu.

Prema tome budući je sud utvrdio tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na utvrđenje ništetnosti Ugovora o kreditu pa i Isprave o založnom pravu neosnovanim i odbio taj dio tužbenog zahtjeva neosnovanim to je ujedno odbio i drugi dio tužbenog zahtjeva kojim se traži nalaganje brisanje upisanog založnog prava na nekretninama tužitelja čkb. 897/1, upisane u zk. ul. 7091/ k.o. Sesvete temeljem navedenih isprava, a budući taj dio zahtjeva ovisi o odluci suda u odnosu na prvi dio tužbenog zahtjeva utvrđenje ništetnosti. Kako je neosnovan tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti to je slijedom toga i neosnovan tužbeni zahtjev koji se odnosi na brisanje upisanog založnog prava.

Ujedno ovdje moramo ovdje reći da je sud prihvatio kao vjerodostojne iskaze svjedoka Andreasa Lercha i Zvijezdane Rauš-Klier smatrajući da su isti iskazivali logično i uvjerljivo te njihovi iskazi nisu dovedeni u sumnju ostalim provedenim dokazima, a naročito ne iskazima tužitelja. S druge strane sud nije prihvatio kao istinite dijelove iskaza tužitelja, a to one koji su se odnosili na činjenicu da njihovo saznanje o sadržaju i značaju Ugovora o davanju kredita i Isprave o založnom pravu jer je u provedenim dokazima utvrdio upravo suprotno.

Što se tiče ostalih dokaza koje sud posebno ne spominje se navodi da sud smatra navedene dokaze irelevantne za ishod ovog postupka pa i zato posebno iste ne obrazlaže.

Obzirom na prednje presuđeno je kao u izreci.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a s tim da je sud tuženiku priznao i dosudio slijedeće troškove: na ime sastava odgovora na tužbu po punomoćniku u osobi odvjetnika iznos od 2.500,00 kn, a to prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar.nov. 142/12 – dalje OT), zatim zastupanje na dva pripremna ročišta svaki puta po 1.250,00 kn prema Tbr. 9. toč. 2. OT, za zastupanje na dva ročišta za glavnu raspravu svaki puta po 2.500,00 kn prema tbr. 9. toč. 2. OT, kao i trošak PDV-a na gornje iznose u iznosu od 2.500,00 kn prema tbr. 42. OT, odnosno sveukupno je tuženiku dosuđen trošak u iznosu od 12.500,00 kn. Navedeni trošak sud smatra opravdanim za vođenje ovog postupka prema odredbi iz čl. 155. ZPP-a te je isti usklađen s važećom OT.

Osim toga ovdje se napominje da je tuženik zatražio i naknadu troškova prijevoda sve dokumentacije koje je dostavljena u spis na njemačkom jeziku, ali se napominje da tuženik te troškove nije dokumentirao niti jednim jedinim računom pa ih stoga sud nije niti priznao.

U Varaždinu, dana 27. rujna 2017. godine

S U D A C:

Lidija Krašek, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

DNA:

1. Odvjetnica Asja Piplović, Istarska 22, Buje (za tužitelje)
2. ZOU Kristijan Horvat i dr., odvjetnici iz Varaždina (za tuženika)

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

Anita Petek

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 18-P-4873/13-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja Jasne Abramović iz Zagreba, Trg Ivana Kukuljevića 2, OIB 14026694182, koju zastupa odvjetnik Zvonimir Raić iz Zagreba, protiv tuženika Raiffeisenbank St. Stefan. Jagerberg-Wolfsberg eGen iz Austrije, Mureckerstrasse 23, A-8083 St. Stefan im Rosental, OIB 11609308792, koje zastupa odvjetnica Mirjana Borić iz Zagreba, poradi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave 9. studenog 2017. godine, u nazočnosti zamjenika opunomoćenika stranaka, dana 19. prosinca 2017. godine,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev u kojem tužiteljica Jasna Abramović iz Zagreba zahtijeva utvrđenje ništetnim ugovora o zasnivanju založnog prava na nekretnini zaključenog 28. kolovoza 2008. godine između tuženika Raiffeisenbank St. Stefan. Jagerberg-Wolfsberg eGen i tužiteljice te solemniziran 28. kolovoza 2008. godine od strane javnog bilježnika Jasne Zorić iz Zagreba, Dugoselska 12 broj Ov-15758/2008 i ugovora o jednokratnom kreditu broj računa 542.324 od 22. kolovoza 2008. godine između tuženika, tužitelja i Branka Abramovića iz Zagreba kao i određivanje brisanja uknjižbe založnog prava (hipoteke) određene ovosudnim rješenjem broj Z-49473/08 donesenim temeljem prijedloga zaprimljenog 28. kolovoza 2008. godine na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zk.ul.br.993 k.o. Vrapče Novo, stambena zgrada u Zagrebu, Trg Ivana Kukuljevića 2, sagrađena na čestici broj 4149, upisane u poduložak 223, AII (dva), stan broj 75 na VII (sedmom) katu ravno, koji se sastoji od tri sobe i ostalih prostorija u ukupnoj površini od 76,79 čm i naknadu troška parničnog postupka.

II Nalaže se tužiteljici Jasni Abramović naknaditi tuženiku Raiffeisenbank St. Stefan. Jagerberg-Wolfsberg eGen trošak parničnog postupka u svoti od 11.375,50 kn u roku 15 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi od 15. srpnja 2013. godine tvrdi da je dne 18. listopada 2011. godine tuženi predložio ovrhu protiv tužitelja u odnosu na stan u Zagrebu, Kukuljevićev trg 2, upisan u poduložak 223 k.o. Vrapče Novo, zk.ul.br. 993 na osnovi ugovora o zasnivanju

založnog prava na nekretnini sklopljenog 28. kolovoza 2008. godine kojom se osigurava tuženikova tražbina iz ugovora o jednokratnom kreditu broj računa 542.324 od 22. kolovoza 2008. godine između tužiteljice kao korisnice kredita i tuženika kao davatelja kredita pa je sud 21. studenog 2011. godine rješenjem o ovrsi broj Ovr-2918/11 udovoljio tom prijedlogu. Ova dva ugovora su ništetna jer su suprotni odredbi čl.322.st.1. Zakona o obveznim odnosima i kongentnim odredbama Zakona o bankama, lihvarski su, postoji nepravilnost javnobilježničke solemnizacije kao i drugih razloga. Ti ugovori spadaju u područje bankarskog poslovanja s obzirom na kreditora i sadržaj ugovora. Prvi razlog ništetnosti jest da su suprotni odredbama čl.3, 4, 5, 6. i 33. Zakona o bankama jer tuženik nije bio vlastan poslovati u Hrvatskoj bez odobrenja Hrvatske narodne banke premda je opisanim ugovorima upravo postupao kao banka u Hrvatskoj, jer je serijski davao kredite fizičkim osobama u Hrvatskoj, sklapao te pravne poslove u Hrvatskoj, isplaćivao novac iz tih pravnih poslova u Hrvatskoj te zasnivao hipoteke i druga sredstva osiguranja za te kredite u hrvatskim zemljišnim knjigama, provodio postupke prisilne naplate u Hrvatskoj, obračunavao troškove slanja opomena i drugo, zbog čega se treba primijeniti Hrvatsko pravo koje zabranjuje stranoj banci u Hrvatskoj bez narečenog dopuštenja te su ovi pravni poslovi ništetni po odredbi čl.322. st.1. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, su ova dva ugovora ništetna zato jer tuženik nije isplatio kredit od ugovorenih 32.000 eura već znatno manje, javni bilježnik prilikom solemniziranja ugovora od 28. kolovoza 2008. godine nije protumačio tužiteljici sadržaj tog ugovora niti njegove posljedice, istom ugovoru ne prileži ovjereni izvornik ili ovjerena preslika punomoći kojom tuženik ovlašćuje odvjetnika Veljka Kusteca na sklapanje tog ugovora u tuženikovo ime, isti ugovor ne ispunjava pretpostavke za priznavanje značenja ovršne isprave u smislu Zakona o javnom bilježništvu te zahtijeva utvrđenje ništetnim ugovora o zasnivanju založnog prava na nekretnini zaključenog 28. kolovoza 2008. godine između tuženika Raiffeisenbank St. Stefan. Jagerberg-Wolfsberg eGen i tužiteljice te solemniziran 28. kolovoza 2008. godine od strane javnog bilježnika Jasne Zorić iz Zagreba, Dugoselska 12 broj Ov-15758/2008 i ugovora o jednokratnom kreditu broj računa 542.324 od 22. kolovoza 2008. godine između tuženika, tužitelja i Branka Abramovića iz Zagreba kao i određivanje brisanja uknjižbe založnog prava (hipoteke) određene ovosudnim rješenjem broj Z-49473/08 donesenim temeljem prijedloga zaprimljenog 28. kolovoza 2008. godine na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zk.ul.br.993 k.o. Vrapče Novo, stambena zgrada u Zagrebu, Trg Ivana Kukuljevića 2, sagrađena na čestici broj 4149, upisane u poduložak 223, AII (dva), stan broj 75 na VII (sedmom) katu ravno, koji se sastoji od tri sobe i ostalih prostorija u ukupnoj površini od 76,79 čm i naknadu troška pamičnog postupka.

Tužitelj još podneskom od 23. prosinca 2013. godine osporava istinitost svog potpisa na ugovoru o jednokratnom kreditu i da je primila uvjete poslovanja, osporava vjerodostojnost potpisa tužitelja i Branka Abramovića na potvrdama, a navodi još da obilježja lihvarskog ugovora proizlaze iz čl.16. Općih uvjeta te poriče da joj je kredit uopće isplaćen.

Tuženik u odgovoru na tužbu od 25. studenog 2013. godine navodi da se među istim strankama vodi spor poslovni broj P-2604/12 tj. prigovara litispencijiji i predlaže odbačaj tužbe u odnosu na ništetnost ugovora o zasnivanju založnog prava od 28. kolovoza 2008. godine. U odnosu na utvrđenje ništetnosti ugovora o jednokratnom kreditu od 22. kolovoza 2008. godine i prvi ugovor navodi da se na rad tuženikov primjenjuje austrijsko pravo, nema dokaza da je tuženik djelovao u Hrvatskoj, već se sve odvijalo u Austriji, ugovor o kreditu nije sklopljen u Hrvatskoj već u Austriji pa se poziva na odredbu čl.252. st.2. Zakona o obveznim odnosima, kredit je isplaćen s računa u Austriji i to dio na račun Zagrebačke banke

a dio na tužiteljičin račun u Privrednoj banci Zagreb, razmatra način zasnivanja založnog prava, poziva se na Zakon o deviznom poslovanju, poriče da su ugovori lihvarski i da nije isplatio cjelokupni iznos kredita, solemnizacija je zakonita, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška parničnog postupka.

Sud je proveo dokaz uvidom u dopis Hrvatske narodne banke od 26. lipnja 2013, ovršni prijedlog od 18. listopada 2011. godine, prijevod izvada s računa, opće uvjete poslovanja iz 2007. godine, ugovor o jednokratnom kreditu s ispravama za dobivanje kredita s listova 83-91. spisa, kao i na listu 93-94. spisa, te 96-97. spisa, te 99-101. spisa, 103. i 104. spisa, dopis Zagrebačke banke d.d. od 23. lipnja 2008. godine s uplatnicom od 28. listopada 2008. godine, upit Privredne banke Zagreb d.d. od 28. listopada 2008, uplatnicu na listu 109. spisa te upis Privredne banke Zagreb d.d. od 28. listopada 2008. na listu 110. spisa, uplatnicu na listu 111. spisa, doznaku na listu 113. i 114. spisa, nadoplatu na listu 117. i 118. spisa, uplatnicu na listu 112. spisa i 124. te 125. spisa, žalbu u predmetu ovog suda poslovni broj Ovr-2918/11 i rješenje Županijskog suda u Zagrebu Gžovr-4052/13, dopis Hrvatske narodne banke od 21. lipnja 2013. godine, specijalnu punomoć od 21. studenog 2007. s upisnikom ovjerama broj 1084/2007 i apostilom od 28. studenog 2007. godine, uvis u presudu ovog suda broj P-2604/12 od 5. ožujka 2013. godine, dopis Hrvatske narodne banke do 9. listopada 2013. godine, ugovor o zasnivanju založnog prava na nekretnini s izvatkom iz knjige položenih ugovora podložak 223, zk.ul 993 k.o. Vrapče Novo s potvrdom javnog bilježnika Jasne Zorić, Ov-15758/08, ugovor o jednokratnom kreditu, preslušao stranke i svjedokinja Jasnu Zorić, svjedok Branko Abramović nije preslušan, sud nije mogao osigurati njegovu nazočnost niti prisilnim dovođenjem, svjedokinja Nikolina Gažić nije preslušana, jer se dostava na mjesto njenog rada vratila s napomenom da više tamo ne radi, a sud nije u jedinstvenom registru osoba našao podatke o njenom prebivalištu ili boravištu po odredbi čl.148. Zakona o parničnom postupku, a tužitelj nije na ročištu 9. studenog 2017. godine ništa predložio u tom smislu, spis ovog suda Ovr-2918/11 nije prilagan, jer su bitne činjenice utvrđene drugim dokazima, a stranke nisu dopunski preslušavane o činjenici da je ugovor o kreditu sklopljen u Hrvatskoj zbog razloga koji će biti potonje obrazloženi, nije pribavljeno niti očitovanje Hrvatske narodne banke jer su stranke to priložile uz tužbu i odgovor na tužbu, dočim nije ni prijeporno da tuženik u vrijeme sklapanja ovih ugovora nije imao odobrenje za radu u Hrvatskoj.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prigovor litispendencije nije osnovan jer se u ovosudnom postupku broj P-2604/12 vodi postupak između istih parničnih stranaka ali se tužbeni zahtjev odnosi na utvrđenje da ugovor o zasnivanju založnog prava nema snagu javne isprave te da se stavlja izvan snage isti ugovor i ukida potvrda ovršnosti javnog bilježnika, a ovdje tužbeni zahtjev glasi na utvrđenje ništetnosti toga ugovora i onoga o jednokratnom kreditu te nema identiteta ta dva tužbena zahtjeva, što mora postojati istodobno s identitetom stranaka i činjeničnog stanja, dakle riječ je o različitim pravnim institutima.

Tužiteljica ničim nije dokazala osporavanje istinitosti svog potpisa na ugovoru o jednokratnom kreditu, sama iskazuje da ga je potpisala a to potvrđuje i javnobilježnička ovjera broj Ov-15759/08 od 28. kolovoza 2008. godine, dočim tužiteljica ne predlaže druge dokaze o tomu poput grafološkog vještačenja te je ovaj prigovor ocijenjen neosnovanim.

Tako je uvidom u ugovor o jednokratnom kreditu utvrđeno da je potpisa u Zagrebu s tužiteljčine strane kao kreditoprimca i Branka Abramovića kao drugog kreditoprimca jer je i njegov potpis ovjeren jednako. Taj isti ugovor su potpisali i August Walter i Franc Finke na kreditorovoj strani a kao mjesto sklapanja je navedena Austrija, sve dne 22. kolovoza 2008. godine.

S tim u svezi sud prihvaća tuženikov iskaz kao uvjerljiv, jer je logično da ovaj ugovor sastavlja tuženik kao banka, što je neprijeporno među strankama i da ga njene ovlaštene osobe potpišu, što su i učinile tog dana, a taj iskaz potvrđuju izvješća o bonitetu za oba zajmoprimca od 20. kolovoza 2008. godine te točke A1 i F1 Općih uvjeta poslovanja iz 2007. godine iz kojih je jasno da tuženik posluje putem svojih domaćih i stranih poslovnica i poslovnih prostora, a zatim su tužiteljica i Branko Abramović potpisali ugovor u Zagrebu i ovjerali svoje potpise na njemu putem javnog bilježnika, slijedom čega sud ne prihvaća tužiteljčin iskaz u tom dijelu kao nedokazan i suprotan svima navedenim predloženim dokazima. Osim toga, tužiteljica sama iskazuje kako je s tuženikovim trgovačkim zastupnikom Zoranom Škegrom dogovorila kredit, što po definiciji iz odredbe čl.804. st.1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-78/15), znači da je prihvatila tuženikovu ponudu za sklapanje ugovora o kreditu dostavom ugovora koji je već potpisao tuženik putem svojih ovlaštenih osoba, kojim kreditima se banke pretežito i bave slijedom čega je i sklopljen ugovor po odredbi čl.252.st.1. Zakona o obveznim odnosima, a to dalje znači da je po odredbi čl.252.st.2. Zakona o obveznim odnosima ovaj ugovor o jednokratnom kreditu sklopljen u Austriji te se samim tim ne primjenjuje zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (NN 72/17), jer odredba čl.1. ovog Zakona jasno propisuje ništetnost ovakvih ugovora sklopljenih samo u Hrvatskoj.

Glede navoda da nije primila opće uvjete uz ovaj ugovor o jednokratnom kreditu, upravo je tužiteljica svojim potpisom potvrdila da su oni sadržaj toga ugovora, a i u člancima 11. i 12. tog ugovora daje suglasnost za obradbu svojih podataka i potvrđuje primitak kopija ugovora te točkom C potvrđuje tumačenje istih te je taj navod neuvjerljiv, tim više što nije dokazala osporavanje vjerodostojnosti svog potpisa na ugovoru.

Uvidom u isprave na listovima 98-125. spisa tj. doznake iz inozemstva i uplatnice s uputama za plaćanje kao i potvrdama naloga na listovima 113. do 114. spisa uz nadoplate kreditima na listovima 117-118. spisa i uplatnicama na listu 121. spisa i 124. spisa je utvrđeno da je tuženik isplatio svote navedene u tim ispravama, sve s računa broj 000-00-542.324, što odgovara i ugovoru o jednokratnom kreditu. Budući tužiteljica k tomu grafološkim vještačenjem nije osporavanje vjerodostojnosti svog potpisa na potvrdama a nekmoli Branka Abramovića, to ni njen iskaz u tom dijelu nije prihvatljiv osim u onom dijelu gdje sama priznaje djelomičnu isplatu, a osim toga nije logično da otplaćuje kredit koji joj nije isplaćen, već je prihvatljiv tuženikov iskaz koji o tom iskazuje doduše u svotama naznačenim otprilike, ali je točnost isplata dokazao navedenim ispravama. Samim tim je neosnovan tužiteljčin prigovor da kredit nije isplaćen te sud ocjenjuje da je tužiteljica s tuženim sklopila taj ugovor o jednokratnom kreditu sadržaja kako je naveden na samom ugovoru.

Točno je da u vrijeme zaključenja navedenog ugovora nije bio na snazi Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13), već je to područje uređivao Zakon o bankama (NN 84/02 i 41/06), te primjenom odredbe čl.51.st.1. Zakona o bankama, strana banka može pružati bankovne usluge na području Republike Hrvatske samo preko podružnice, a prema

odredbi čl.52. st.1. istog Zakona, strana banka može osnovati podružnicu na području Republike Hrvatske, ako od Hrvatske narodne banke dobije odobrenje za rad podružnice, a nije prijeporno da tuženik nije dobio takvo odobrenje te je utvrđeno da je ugovor o jednokratnom kreditu sklopljen u Austriji te je stoga u vrijeme sklapanja tog ugovora njegovo sklapanje bilo zabranjeno samo tuženiku, ali ne i tužiteljici, koja je nedvojbeno hrvatski državljanin te je mogla sklapati s bankama ugovore o kreditu, zbog čega nema primjene odredbe čl.322.st.1. i 2. Zakona o obveznim odnosima. To se isto odnosi na ugovor o zasnivanju založnog prava te dakle sklapanje ovih ugovora bi bilo zabranjeno u Republici Hrvatskoj samo tuženiku, a ne i tužiteljici (Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, GŽ-3295/15 od 25. studenog 2016. godine). Također tu treba reći da je istom 30. rujna 2015. godine stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15 te je odredbom čl.1. tog Zakona dodan novi čl.19j. kojim je propisano da je ništetan ugovor koji je sklopio vjerovnik odnosno kreditni posrednik koji nema odobrenje za pružanje usluge potrošačkog kreditiranja, odnosno za posredovanje pri potrošačkom kreditiranju, kojim Zakonom nije propisano njegovo povratno djelovanje, zbog čega se ovdje ne primjenjuje (Županijski sud u Bjelovaru, GŽ-556/15 od 3. studenog 2016. godine).

Glede prigovora ništetnosti zbog lihvarskog ugovora, tu treba primijeniti odredbu čl.329.st.1. Zakona o obveznim odnosima. Tužiteljica svojim iskazom samo opisuje okvirno da je kredit potrošila na vraćanje dugova, otvaranje kafića i nešto je napravila u stanu te stoga sud ocjenjuje da svojim iskazom nije dokazala postojanje ni jedne pretpostavke ove zakonske odredbe, jer postojanje dugova trećima samo po sebi ne znači da je bila u teškom imovinskom stanju ili stanju nužde, već je trebalo dokazati koliko duguje trećima i da je stoga u takvim stanjima da joj je otežano preživljavanje, kao i njenoj obitelji, a neprijeporno je da je ona tad bila vlasnica nekretnine koju je i dala u zalog tuženiku pa stoga sud ocjenjuje da nema dokazanog teškog imovinskog stanja ili stanja nužde. Isto tako ovim iskazom tužiteljica nije dokazala da je bila nedovoljno iskusna kod sklapanja ovog posla, jer je po zanimanju ugostitelj i kredit je djelomice iskoristila za otvaranje ugostiteljskog obrta. Također nije dokazala svoju lakomislenost ili ovisnost, jer to sve ne proizlazi iz njenog iskaza ili nekog drugog dokaza. Konačno čl.16. Općih uvjeta poslovanja daje pravo tužiteljici provjere tuženikova rada i na prigovore pa nema ostvarenja navedenih zakonskih pretpostavki ni za ovaj navod. Budući nisu ostvarene ove pretpostavke na tužiteljičinoj strani, to nije ispunjena ova zakonska odredba u pretpostavci ostvarenja propisanih razloga na tuženikovo strani, jer sve moraju biti ispunjene kumulativno.

Tužiteljica tijekom postupka uzgredice navodi i nesporazum kao razlog za ništetnost. Glede ugovora o jednokratnom kreditu, uzevši u obzir sve provedene dokaze, posebice jasno sročeni u govor te tužiteljičin iskaz zapravo potvrđuje da je "digla kredit" i da je trošila novac dobiven tim ugovorom na razne potrebe te je otplaćivala kredit koliko je mogla, jasno je znala što ugovora te je primjenom odredbe čl.282. Zakona o obveznim odnosima ovaj navod ocijenjen nedokazanim. Glede ugovora o zasnivanju založnog prava na nekretnini, tj. nesporazuma glede njega, bit će obrazloženo potonje.

U odnosu na javnobilježničku solemnizaciju istog ugovora o zasnivanju založnog prava na nekretnini, javni bilježnik jasna Zorić je dostavila specijalnu punomoć za Veljka Kusteca od 21. studeni 2007. godine u ovjerenoj preslici, a taj ugovor je solemniziran samo u odnosu na tužiteljicu kao na založnog dužnika a ne i na tuženika kao na založnog vjerovnika

pa je dakle ova solemnizacija obavljena u tom dijelu sukladno odredbi čl.59.st.1. Zakona o javnom bilježništvu (NN 78/93-120/16) kao jednostranoj solemnizaciji pa nije bilo potrebno utvrđivati istovjetnost založnog vjerovnika, slijedom čega je javni bilježnik postupio sukladno odredbi čl.69. istog Zakona tj. pročitala je ispravu i upozorila na značenje ove potvrđene privatne isprave, nakon što je utvrdila istovjetnost založnog dužnika tj. tužiteljice.

Nadalje je uvidom u taj ugovor utvrđeno da su prazna mjesta u tekstu popunjena crtama tj. sukladno odredbi čl.43.st.1. Zakona o javnom bilježništvu a glede odredbe čl.45. istog Zakona taj ugovor opisuje stanje u zemljišnim knjigama glede ove nekretnine kao predmeta zaloge kao u čl.1. tog ugovora i sukladan je zemljišnoknjižnom izvratku u prilogu i da ista nekretnina opterećena hipotekom Zagrebačke banke d.d. što je i opisano u predmetnom ugovoru, čl.1. pa nije bilo potrebno pisati i slovima jer se čl.1. ugovora poziva na drugu ispravu tj. zemljišnoknjižni izvadak. Glede čl.2. ovog ugovora o zasnivanju založnog prava na nekretnini, svi su brojevi u javnobilježničkoj ispravi ispisani slovima, a dio koji se odnosi na kamate i euribor tri mjeseca jest vrsta kamata, a ne njena visina te nisu u tom članku ugovora napisani slovima oni brojevi koji se pozivaju na drugu ispravu tj. ugovor o jednokratnom kreditu pa ti brojevi nisu ni trebali biti ispisani slovima sukladno navedenoj zakonskoj odredbi. Dakle, radi se o jednostranoj solemnizaciji i nije bilo potrebno utvrđivati istovjetnost založnog dužnika pa takav javnobilježnički akt mora potpisati samo založni dužnik tj. tužiteljica, što je i učinila kako je utvrđeno prethodnim dijelom obrazloženja, a potpis založnog vjerovnika nije odlučan pa je postupljeno sukladno odredbi čl.59. i 69. Zakona o javnom bilježništvu. Slijedom toga sud prihvaća iskaz svjedokinje Jasne Zorić jer je sukladan ovim ispravama, a ne prihvaća tužiteljčin iskaz kao nedokazan, a tuženikov iskaz je neodređen u tom dijelu jer tuženikova odgovorna osoba nije ni sudjelovala u tom postupku te je tako sud ocijenio da i kod ovog ugovora nije bilo nesporazuma jer je tužiteljica kao poslovno sposobna osoba i poduzetnica znala sadržaj ugovora kao i njegove posljedice kao i značenje javnobilježničke ovjere na koje je upozorena.

Stoga je tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti ova dva ugovora odbijen, a u odnosu na brisanje uknjižbe založnog prava, primjenom odredbe čl.129. st. 1. i 2. Zakona o zemljišnim knjigama, kako ova dva ugovora nisu utvrđena ništetnim, nije došlo do ispunjenja uvjeta po kojima bi svaka strana bila dužna drugoj vratiti ono što je na osnovi takvog ugovora primila i ovaj dio tužbenog zahtjeva je neosnovan, jer je tužiteljica zasnovala dragovoljno založno pravo na svojoj nekretnini.

Na osnovi odredbe čl.154. st.1. Zakona o parničnom postupku, primjenom tbr 7, 8, 9. OT je sud tuženiku priznao trošak odvjetničkog zastupanja i to za odgovor na tužbu 1.000,00 kn, ročište 5.12.2013. 250,00 kn, podnesak 20.12.2013., 21.3.2013. po 1.000,00 kn, kao i ročište 21.3.2014. 1.000,00 kn te 2.10.2014. 1.000,00 kn, podnesak 28.11.2014. 250,00 kn, ročište 3.11.2016. 1.000,00 kn, 13.2.2017. 250,00 kn i 8.6.2017. te 9.11.2017. po 1.000,00 kn, što je ukupno 8.750,00 kn uz PDV od 2.187,50 kn što je 10.937,50 kn plus 200,00 kn sudske pristojbe za odgovor na tužbu što je 11.375,50 kn a trošak ročišta za objavu od 500,00 kn nije priznat jer nije potreban za uspjeh u postupku.

U Zagrebu, dana 19. prosinca 2017. godine

Sudac
Nikola Raguz, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi u pet primjeraka putem ovoga suda.

DNA:

- tužiteljevom pun
- tuženikovom pun

za točnost otpravka- ovlašteni službenik:
Marina Novak

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Krešimiru Krniću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Dinka Vidovića iz Rogoznice, Miline 106, OIB: 12677190050 i 2. Mirjane Vidović iz Rogoznice, Miline 106, OIB: 99974603220, koje zastupa punomoćnik Željko ostojić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Raiffeisenbank Region Graz – Thalerhof eGen, Kalsdorf bei Graz, Hauptstrase 151, Austrija, OIB: 76326640038 (pravnog slijednika Raiffesenbank Unterpremstatten eGen, OIB: 18453704993, Unterpremstatten, Hauptstr. 151, Austrija) koje zastupaju punomoćnici Marko Kallay, Ivna Medić i Vedran Plasaj, odvjetnici u odvjetničkom društvu Kallay & partneri d.o.o. u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon provedene i zaključene glavne rasprave dana 13. studenoga 2017.g., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Željka Ostoje, tužitelja ad1 Dinka Vidovića i zamjenika punomoćnika tuženika Zorane Laurić Maglov, na ročištu objave, dana 22. prosinca 2017.g.

p r e s u d i o j e

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan koji glasi:

Proglašava se nedopuštenom ovrha u predmetu koji se vodi pred Općinskim sudom u Šibeniku pod brojem: Ovr-1160/14 od dana 09. listopada 2014.g. radi naplate novčane tražbine na nekretnini tužitelja čest. zgr. 1476 k.o. Rogoznica Z.U. 3029 u naravi kuća i dvor površine 1027 m².

2. Nalaže se tužiteljima da tuženiku naknade parnični troška u iznosu od 57.825,00 kuna u roku od petnaest dana.

Obrazloženje

Tužitelji u tužbi i tijekom raspravljanja ističu da su rješenjem Općinskog suda u Šibeniku broj Ovr-1160/14 od dana 11. veljače 2015.g. upućeni da u roku od petnaest dana od pravomoćnosti rješenja pokrenu parnicu radi proglašenja ovrhe na nekretnini tužitelja ad1 nedopuštenom.

Tužitelji da su kao ovršenici izjavili žalbu protiv rješenja o ovrsi Ovr-1160/14 od dana 09. listopada 2014. u kojoj su naveli razloge da se ista uvaži, ukine rješenje o ovrsi i obustavi ovrha, te su žalbom zatražili odgodu ovrhe i upućivanje na parnicu radi nedopuštenosti iste.

Prvostupanjski sud da je odbio prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe u iste uputio na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

Nadalje, da su tužitelji podignuli dva kredita koje je uredno vraćao, pa kako tuženik nije prestajao sa rastom kamata da se ispostavilo da su tužitelji pretplatili glavnicu i da su tužitelji došli u situaciju da kredit više nisu mogli vraćati za što su osnovni krivci narasle kamate i bolest ovršenika.

Tužitelji da su tijekom polovine 2014.g. vršili korespondenciju sa tuženikom koji je u međuvremenu promijenio naziv i zastupnika, da su bili za dogovor, ali da je umjesto dogovora tuženik pokrenuo postupak ovrhe u kojem traži netočan iznos dugovanja.

Tužitelji da nikada nisu dobili ugovore o kreditu na hrvatskom jeziku koji su bili temeljem za sklapanje sporazuma radi osiguranja novčane tražbine osnivanjem založenog prava, te da ugovori nisu postojali u spisu radi zasnivanja založenog prava odnosno da su bili ništetni jer da nisu bili na hrvatskom jeziku i da je jedna sporazum samo ovjeren pod oznakom OV i da nije solemniziran čime nema svojstvo javne isprave i na temelju takve isprave ne može se odrediti ovrha.

Tuženik da je prekršio sve propise koji reguliraju predmetnu materiju i to Zakon o bankama, Zakon o deviznom poslovanju, Zakon o zaštiti potrošača, Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima pa sve do Zakona o obveznim odnosima.

Tuženik da za poslovanje na području Republike Hrvatske nije imao dozvolu Hrvatske narodne banke da bi vršio kreditne poslove u Republici Hrvatskoj i da nije smio obavljati kreditnu djelatnost u Republici Hrvatskoj zbog čega nije mogao biti strankom prilikom sklapanja ugovora, sporazuma.

Štoviše, da je odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 102/15) previđena ništetnost predmetnih ugovora i to odredbom čl. 19. j. istog Zakona.

Nadalje, da prema odredbi čl. 3 Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/17) ugovori o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenog vjerovnika su ništetni, te da je ništetan i javnobilježnički akt sklopljen na osnovu ili u svezi ugovora iz članka 3 tog zakona

Stoga predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kojom se prihvata tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu parničnog troška.

Tuženik je u svom odgovoru na tužbu od dana 19. listopada 2016.g. i u tijeku postupka naveo je da osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

Tužitelji da nisu podnijeli tužbu niti iz jednog razloga propisanog člankom 52 st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/12, 25/13) zbog kojih razloga je dopušteno pokretanje parnice radi utvrđenja ovrhe nedopuštenom.

Nadalje, da nisu točni navodi tužitelja da se traži netočan iznos dugovanja odnosno da isti nije utvrđen jer da utužen točan iznos dugovanja koji je izračunat u skladu odredbi ugovora o kreditu i odredbama austrijskog materijalnog prava koje se u konkretnom slučaju ima primijeniti na predmetne ugovore.

Izvaci iz poslovnih knjiga koje je tuženik u tijeku ovršnog postupka u svojstvu ovrhovoditelja dostavio u prilogu ovršnog prijedloga, Ovr-11960/14, da predstavljaju vjerodostojnu ispravu sukladno odredbi čl. 31 OZ-a i da se iz istih vidljiva svaka uplata tužitelja.

Naime, da je nebitna okolnost što tužitelji nisu dobili ugovore o kreditu na hrvatskom jeziku jer da su ugovori sastavljeni i potpisani u Republici Hrvatskoj u sjedištu tuženika u kojem je njemački jezik službeni jezik, pa okolnost da su dokumenti na njemačkom jeziku ne

znači sama po sebi da tužitelji iste nisu razumjeli budući da tužitelji kao poslovno sposobne osobe ne bi potpisale ugovor koje ne razumiju i da, u suprotnom, snose rizik takvog postupanja.

Predmetni sporazumi o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od dana 08. srpnja 2004.g. i od dana 10. ožujka 2009.g. da su ovršne isprave koje je izdalo tijelo koje obavlja javno ovlaštenje koje mu je povjereno zakonom i da su iste temeljem članka 3. stavka 2. Zakona o javnom bilježništvu (Narodne novine br. 78/93, 29/94, 162/98) javne isprave kojim se dokazuje istinitost onoga što se u njima potvrđuje.

Tvrdnja tužitelja da je tuženik prekršio Zakon o bankama, Zakon o deviznom poslovanju, Zakon o zaštiti potrošača, Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i Zakona o obveznim odnosima da je paušalna jer da se navedeni zakoni ne primjenjuju na ovaj slučaj budući su predmetni ugovori sklopljeni u Republici Austriji i da se temeljem članka 20 Općih uvjeta poslovanja tuženika koji su sastavni dio ugovora o kreditu primjenjuje austrijsko materijalno pravo.

Tuženik da nije bio obavezan od Hrvatske narodne banke zatražiti odobrenje za obavljanje svoje djelatnosti jer da istu nije obavljao na području Republike Hrvatske nego da je istu obavljao na području Republike Austrije i da je kao financijska institucija u vrijeme sklapanja svih ugovora o kreditu imao sva potrebna odobrenja i dozvole za rad nadležnog tijela Republike Hrvatske i da je bio ovlašten davati kredite fizičkim i pravnim osobama bez obzira na pravni oblik pod kojim obavlja svoje poslovanje.

Nadalje, da pozivanje tužitelja na odredbe članaka Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 102/15) nije utemeljeno jer da je Zakon o potrošačkom kreditiranju stupio tek dana 01. listopada 2010.g. i to nakon sklapanja predmetnih ugovora o kreditu, te da je retroaktivna primjena zakona izričito zabranjena Ustavom Republike Hrvatske u članku 90. st. 4 u kojem je navedeno da zakoni i drugi propisi državnih tijela koje imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje, te da je člankom 90. st. 5. Ustava Republike Hrvatske prevideno da iz posebno opravdanih razloga pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje.

Kako u odredbama Zakona o potrošačkom kreditiranju nije predviđeno povratno djelovanje time se takve odredbe ne mogu primijeniti na ugovore o kreditu koji su sklopljeni prije stupanja na snagu tog zakona, odnosno prije 01. listopada 2010.g.

U odnosu na primjenu Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/17) tuženik da nije neovlašten vjerovnik jer da su ugovori o kreditu sklopljeni u Republici Austriji.

Stoga predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu parničnog troška.

Tijekom postupka sud je izvodio slijedeće dokaze:

1. pregledom kaznene prijave
2. pregledom tužbe radi utvrđenja ništetnosti i brisanja založno prava od dana 17. listopada 2014.g.
3. pregledom ugovora o kreditu od dana 09. ožujka 2009.g.
4. pregledom ugovora o kreditu od dana 05. srpnja 2004.g.

5. pregledom sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OU-361/04 od dana 08. srpnja 2004.g.
6. pregledom sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OV-2599/09 od dana 10. ožujka 2009.g.
7. pregledom dopisa Hrvatske narodne banke Republike Hrvatske, Sektor bonitetne regulative i supervizije, urudžbeni broj: 500/2013-891/1 – AM-ŽJ od dan 24. srpnja 2013.g.
8. pregledom rješenja Ustanove za nadzor financijskog tržišta Republike Hrvatske od dana 14. svibnja 2014.g.
9. pregledom Općih uvjeta poslovanja (verzija 2003)
10. pregledom Opći uvjeta poslovanja (verzija 2009)
11. pregledom rješenja Županijskog suda u Šibeniku, GŽ Ovr-63/2016 od dana 04. travnja 2016.g.
12. saslušanjem tužitelja ad1 Dinka Vidovića
13. saslušanjem tužiteljice ad2 Mirjane Vidović
14. saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika Franza Kreinza
15. pregledom kreditnog računa
16. pregledom ovršnog spisa Ovr-1160/14
17. pregledom cjelokupnog spisa

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan u cijelosti.

U ovoj pravnoj stvari tužitelji traže da se proglasi nedopuštenom ovrha u predmetu koji se vodi pred Općinskim sudom u Šibeniku pod brojem: Ovr-1160/14 od dana 09. listopada 2014.g. radi naplate novčane tražbine na nekretnini tužitelja čest. zgr. 1476 k.o. Rogoznica Z.U. 3029 u naravi kuća i dvor površine 1027 m² pozivajući se na ništetnost osnovnih ugovora i to ugovora o kreditu od dana 09. ožujka 2009.g., ugovora o kreditu od dana 05. srpnja 2004.g., te sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OU-361/04 od dana 08. srpnja 2004.g. i sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OV-2599/09 od dana 10. ožujka 2009.g. na temelju Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/17) koji je na snazi od dana 29. srpnja 2017.g.

Nadalje, iz Ugovora o kreditu od dana 05. srpnja 2004.g. koji je sastavljen na stranom jeziku (njemački jezik) bez prijevoda na hrvatski jezik proizlazi da su ugovor sklopili Dinko Vidović i Mirjana Vidović, oboje iz Rogoznice, Miline 106, kao korisnici kredita i Raiffeisenbank Unterpremstatten registrierte Genossenschaft mit beschrankter Haftung kao kreditor kojim se korisnicima kredita odobrava kredit u iznosu od 150.000,00 Eura uz ugovorenu kamatu od 7,5% i zateznom kamatom od 5% u slučaju zakašnjenja plaćanja po dospijeću uz jednokratnu naknadu za obradu kreditu u iznosu od 4.500,00 Eura i jednokratne troškove u iznosu od 1.200,00 Eura, sa godišnjim otplatama kredita u iznosu od 17.039,24 Eura koji dospijeva 01. listopada svake godine počevši od 01. listopada 2004.g., odnosno da su korisnici kredita dužni ukupno isplatiti iznos od 255.590,09 kuna sa efektivnom godišnjom kamatnom stopom od 8,5% , da je kredit osiguran založnim pravom na nekretnini katastarske

oznake čest. zgr. 1476 k.o. Rogoznica, da je kredit namjenski za izgradnju restorana, da se primjenjuju opći uvjeti poslovanja u važećoj verziji posebno brojevi 2., 11., 19., 20., 21., 38 i 59, da je naznačeno da je isti sastavljen u mjestu Unterpremstatten dana 05. srpnja 2004.g. i da je taj ugovor potpisan po ovlaštenoj osobi kreditora.

Iz Ugovora o kreditu od dana 09. ožujka 2009.g. koji je sastavljen na stranom jeziku (njemački jezik) bez prijevoda na hrvatski jezik proizlazi da su ugovor sklopili Dinko Vidović i Mirjana Vidović, oboje iz Rogoznice, Miline 106, kao korisnici kredita i Raiffeisenbank Unterpremstatten registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung kao kreditor kojim se korisnicima kredita odobrava kredit u iznosu od 51.900,00 Eura uz ugovorenu kamatu od 8% i zateznom kamatom od 5% u slučaju zakašnjenja plaćanja po dospelju uz jednokratnu naknadu za obradu kredita u iznosu od 1.900,00 Eura, sa godišnjim otplatama kredita u iznosu od 6.072,75 Eura koji dospelju 01. listopada svake godine počevši od 01. listopada 2009.g., odnosno da su korisnici kredita dužni ukupno isplatiti iznos od 91.091,28 kuna sa efektivnom godišnjom kamatnom stopom od 9,3%, da je kredit osiguran založnim pravom na nekretnini katastarske oznake čest. zgr. 1476 k.o. Rogoznica, da se primjenjuju opći uvjeti poslovanja u važećoj verziji posebno brojevi 2., 11., 19., 20., 21., 38 i 59, da je kao mjesto sklapanja ugovora naznačeno "Unterpremstatten dana 09. ožujka 2009.g." i da priloženi ugovor koji se dostavlja u spis nije potpisan po ovlaštenoj osobi kreditora.

Uvidom u sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OU-361/04 od dana 08. srpnja 2004.g. utvrđeno je da je taj sporazum sklopljen dana 08. srpnja 2004.g. u Republici Hrvatskoj kojeg je solemnizirao javni bilježnik, da su sporazum sklopili Raiffeisenbank Unterpremstatten, 8141 Unterpremstatten, Hauptstrasse 151 kao kreditor – založni vjerovnik i predlagatelj osiguranja i Dinko Vidović i Mirjana Vidović kao korisnici kredita i glavni dužnici i Dinko Vidović kao založni dužnik, da radi osiguranja novčane tražbine iz ugovora o kreditu od dana 05. srpnja 2004.g. u iznosu od 150.000,00 Eura sa kamata u visini od 7.5% godišnje i zateznim kamata od 5% godišnje založni dužnik i protivnik osiguranja zasniva na nekretnini katastarske oznake čest. zgr. 1476 Z.U. 3029 k.o. Rogoznica (kuća i dvor) založno pravo (hipoteku) u korist kreditora i predlagatelja – založnog vjerovnika i da se korisnik kredita ovlašćuje na upis založnog prava uz zabilježbu zabrane daljnjeg raspolaganja i opterećenja nekretnine, da sporazum ima snagu sudske nagodbe (odredba čl. 263 st. 3 Ovršnog zakona), te da su ugovorne stranke i to Darinka Đurović kao punomoćnik založnog vjerovnika i kreditora, Dinko Vidović i Mirjana Vidović kao korisnici kredita i glavni dužnici i Dinko Vidović kao založni dužnik potpisali ugovor.

Iz pregleda sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OV-2599/09 od dana 10. ožujka 2009.g. utvrđeno je da je taj sporazum sklopljen dana 10. ožujka 2009.g. u Republici Hrvatskoj kojeg je solemnizirao javni bilježnik, da su sporazum sklopili Raiffeisenbank Unterpremstatten, 8141 Unterpremstatten, Hauptstrasse 151 kao kreditor – založni vjerovnik i predlagatelj osiguranja i Dinko Vidović i Mirjana Vidović kao korisnici kredita i glavni dužnici i Dinko Vidović kao založni dužnik, da radi osiguranja novčane tražbine iz ugovora o kreditu od dana 05. srpnja 2004.g. u iznosu od 51.900,00 Eura sa kamata u visini od 8% godišnje i zateznim kamata od 5% godišnje založni dužnik i protivnik osiguranja zasniva na nekretnini katastarske oznake čest. zgr. 1476 Z.U. 3029 k.o. Rogoznica (kuća i dvor) založno pravo (hipoteku) u korist kreditora i predlagatelja – založnog vjerovnika i da se korisnik kredita ovlašćuje na upis založnog prava uz zabilježbu zabrane daljnjeg raspolaganja i opterećenja nekretnine, da sporazum ima snagu sudske nagodbe (odredba čl. 263 st. 3

Ovršnog zakona), te da su ugovorne stranke i to Darinka Đurović kao punomoćnik založnog vjerovnika i kreditora, Dinko Vidović i Mirjana Vidović kao korisnici kredita i glavni dužnici i Dinko Vidović kao založni dužnik potpisali ugovor.

Nadalje, prema dopisu Hrvatske narodne banke Republike Hrvatske, Sektor bonitetne regulative i supervizije, urudžbeni broj: 500/2013-891/1 – AM-ŽJ od dan 24. srpnja 2013.g. proizlazi da Hrvatska narodna banka nikada nije zaprimila zahtjev niti izdala odobrenje za rad u Republici Hrvatskoj instituciji pod nazivom Raiffeisenbank Unterpremstatten eGen registrierte Genosensc i Raiffesenbank Gnass.

Iz uvida u rješenje Ustanove za nadzor financijskog tržišta Republike Hrvatske od dana 14. svibnja 2014.g. proizlazi da je po zahtjevu Raiffeisenbank Feldkirchen – Kalsdorf dano odobrenje spajanje podnositelja zahtjeva i banke Raiffeisenbank Unterpremstatten eGen kao pripojenim društvom sa prijenosom imovine banke Raiffeisenbank Unterpremstatten eGen.

Pregledom Općih uvjeta poslovanja (verzija 2003) utvrđeno je da se opći uvjeti poslovanja primjenjuju na čitavo područje poslovanja u odnosu klijenata i svih tuzemnih i inozemnih poslovnica kreditnog instituta i da pojmovi korisnika ima značenje u smislu Zakona o zaštiti potrošača, da mjesto ispunjenja predstavljaju prostorije poslovnice kreditnog instituta s kojom je sklopljen pravni posao i da je za sve pravne odnose između klijenata i kreditnog instituta mjerodavno austrijsko pravo (F. Mjesto ispunjenja, izbor prava i sudska nadležnost, točka Z.19 i Z.20 općih uvjeta poslovanja), da se tužbe poduzetnika protiv kreditnog instituta mogu podnijeti samo pred stvarno nadležnim austrijskim sudom u mjestu glavnog sjedišta kreditnog instituta (točka Z.21 (1)) i da je austrijski sud mjerodavan za tužbe potrošača ili one protiv potrošača koje proizlaze iz sklopljenog ugovora s kreditnim institutom i onda kada potrošač nakon sklapanja ugovora premjesti svoje mjesto stanovanja u inozemstvo ako su odluke austrijskog suda u toj zemlji provedive (točka Z.21 (2)).

Štoviše, prema uvidu u Opće uvjete poslovanja (verzija 2009) razvidno je da se ti opći uvjetu poslovanja identični općim uvjetima poslovanja (verzija 2003) odnosno da se opći uvjeti poslovanja primjenjuju na čitavo područje poslovanja u odnosu klijenata i svih tuzemnih i inozemnih poslovnica kreditnog instituta i da pojmovi korisnika ima značenje u smislu Zakona o zaštiti potrošača, da mjesto ispunjenja predstavljaju prostorije poslovnice kreditnog instituta s kojom je sklopljen pravni posao i da je za sve pravne odnose između klijenata i kreditnog instituta mjerodavno austrijsko pravo (F. Mjesto ispunjenja, izbor prava i sudska nadležnost, točka 19 i 20 općih uvjeta poslovanja), da se tužbe poduzetnika protiv kreditnog instituta mogu podnijeti samo pred stvarno nadležnim austrijskim sudom u mjestu glavnog sjedišta kreditnog instituta (točka 21 (1)) i da je opća sudska nadležnost u Austriji primjenjuje na tužbe potrošača ili one protiv potrošača koje proizlaze iz sklopljenog ugovora s kreditnim institutom i onda kada potrošač nakon sklapanja ugovora premjesti svoje mjesto stanovanja u inozemstvo ako su odluke austrijskog suda u toj zemlji provedive (točka.21 (2)).

Pregledom rješenja Županijskog suda u Šibeniku, GŽ Ovr-63/2016 od dana 04. travnja 2016.g. utvrđeno je da se prihvaća žalba ovrhovoditelja Raiffeisenbank Region Graz – Thalerhof eGen, preinačuje rješenje Općinskog suda u Šibeniku, Ovr-1160/14 od dana 06. studenoga 2015.g. na način da se odbija prijedlog za odgodu ovrhe ovršenika od dana 02. listopada 2015.g.

Iz iskaza tužitelja ad1 Dinka Vidovića koji je dan pred sudom dana 15. rujna 2017.g. utvrđeno je da je isti u 2004.g. stupio u kontakt sa sumještanim Omerom Marinovom, od kojeg je došao do saznanja o povoljnim kreditima u Austriji i da je kako je bio zainteresiran za podizanje kredita nakon nekog vremena krenuo u dogovore u svezi kredita jer da je imao namjeru napraviti još jedno krilo kuće zbog čega je morao podignuti kredit, da je nakon

iskazanog interes za podizanje kredita dogovoreno da će predstavnici banke pristupiti u mjesto gdje je položena kuće radi pregleda i da su došla dva predstavnika banke i osoba Stjepan Grabovac za kojeg pretpostavlja da je bio posrednik u pregovorima, da su nakon pregleda nekretnine predstavnici banke istakli da se kredit može realizirati u iznosu od 150.000,00 eura zbog čega je osoba Omer Marinov angažirao vještaka da izvrši procjenu kuće koju procjenu nekretnine nikad nije dobio time da je bio upoznat sa sadržajem te procjene (da je procjena nekretnina po njegovom sjećanju iznosila preko 500.000,00 eura), da je naknadno morao ići u Republiku Austriju u mjesto Unterpremstatten gdje mu je pokazan ugovor o kreditu u nazočnosti Stjepana Grabovca koji da mu je minimalno preveo ugovor (dao objašnjenje u svezi iznosa kredita) i da su ispred njega ugovor potpisala dva direktora banke dok da Republici Austriji on nije potpisao ugovor o kreditu.

Nadalje, tužitelj ad1 je iznio da ugovor o kreditu na hrvatskom jeziku nisam dobio da je iz Republike Austrije ponio ugovor o kreditu na njemačkom jeziku kojeg su potpisala dva direktora banke, da je opunomoćenik banke u Republici Hrvatskoj bila Darinka Đurović koja je bila ovlaštena banku zastupati u Republici Hrvatskoj (imala je odvjetnički ured u gradu Makarska) i da je išao u njezin ured u svezi osiguranja tražbine, odnosno u svezi sklapanja ugovora radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava time da se ne sjeća da li je tom prilikom potpisao ugovor o kreditu, da je zasebno od njega u ured Darinke Đurović došla njegova supruga Mirjana Vidović jer da su imali troje maloljetne djece i da ne zna da li je njegova supruga potpisala ugovor o kreditu, da ga je kod odvjetnice Darinke Đurović odveo Omer Marinov (ta osoba da je imala svojstvo posrednika kojem je platio posredničku naknadu) i kod javnog bilježnika Igora Lučeva radi ovjere sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, da mu je u Republici Austriji u mjestu Unterpremstatten na blagajni na ruke isplaćen iznos od 20.000,00 eura nakon što je izvršen upis založnog prava na kući u Republici Hrvatskoj i da je drugi dio kredita u iznosu od 120.000,00 eura bio isplaćen na račun Zagrebačke banke kojim iznosom kredita da je zatvorio kredit kod zagrebačke banke u iznosu od 60.000,00 Eura uz izvršene izbrisa hipoteke u korist Zagrebačke banke a preostali iznos da mu je bio stavljen na raspolaganje, da ukupni iznos kredita je iznosio 155.000,00 eura ako se ima na umu isplata posredničke naknade Stjepanu Grabovcu od 4.500,00 eura i bankarska provizija od 3%, da je nakon proteka od pet godina kod tuženika podigao i novi kredit u iznosu od 50.000,00 eura u 2009.g sa istom procedurom i da je taj kredit bio uvećan za posredničku proviziju Stjepana Grabovca i bankarsku proviziju od 3 % zbog čega je kredit u konačnici iznosio 51.900,00 eura, da je tuženik temeljem sporazuma radi osiguranja novčane tražbine upisao založno pravo na nekretnini čest.zgr.1476 kuća i dvor , ZU 3029 K.O. Rogoznica, da je isplatu kredita vršio sa deviznog računa kod Zagrebačke banke na devizni račun tuženika time da je jednu ratu platio predajom iznosa od 9.200,00 eura osobi Stjepanu Grabovcu da ih uplati tuženiku što je napravljeno uz izdanu potvrdu koju posjeduje, da je kredite uredno plaćao do 2013.g. nakon čega je preostao izvršavati plaćanje kredita iz razloga što je stopa kredita naglo narasla sa 5 % na 12 ili 20 %, da je tuženik jednokratno raskinuo ugovor o životnom osiguranju 2011.g. kojeg je prethodno sklopio u svezi ugovora o kreditu i da je iznos od 30.000,00 Eura prenio u glavnicu.

Štoviše, da ugovor nije imao u svojim rukama kojeg je isključivo držala osoba Stjepan Grabovac kojeg je isti tumačio u kratkim crtama čime da se sjeća da se govorilo i da je vidio da je kamatna stopa bila 6 ili 7% uz navođenje osobe Stjepana Grabovca da se takva kamatna stopa neće mijenjati, da zna da je Stjepan Grabovac bio posrednik jer da su mu u banci kazali da toj osobi mora platiti posredničku naknadu koju je platio, da se sjeća da je došlo do sastanka u gostioni "Naprid Bili" gdje je bio povjerenik tuženika Michael Spitzer gdje se

okupio veći broj ljudi koji su imali podignute kredite kod tuženika koje nisu mogli uredno vraćati i da je zaključak tog sastanka bio da će se svakom proslijediti nagodba radi daljnje otplate kredita koju nitko nije primio ali da ga je tuženik u 2017.g. dopisom obavijestio da će kamatna stopa iznositi 5 %.

Zakonski zastupnik tuženika Franz Kreinz u svom iskazu naveo je da u temeljni iskazu tužitelja ad1 Dinka Vidovića točni tako da je tužitelj došao kod tuženika u srpnju 2004. godine radi realizacije ugovora o kreditu u iznosu od 150.000,00 eura sa svrhom kredita da njegovim iznosom završi izgradnju apartmana, restorana i da zatvori postojeći kredit kod Zagrebačke banke u iznosu od 64.000,00 eura, da je on vlastoručno potpisao ugovor o kreditu 05. srpnja 2004.g. u iznosu od 150.000,00 Eura (potpis se nalazi na desnoj strani stavljenih potpisa), da je isplata iznosa kredita izvršena na način da je tužitelj Dinko Vidović zatražio da mu se na ruke isplati iznos od 20.000,00 eura i preostali iznos kredita da je isplaćen Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb radi zatvaranja kredit tužitelja kojeg je ima kod te banke u iznosu od 64.000,00 eura odnosno na devizni račun tužitelja ad1 kod Zagrebačke banke d.d. Zagreb, da je ugovorom definirano da su korisnici kredita dužni plaćati jednokratnu godišnju ratu po kamatnoj stopi od 7,5 % i da kamata nikada se nije povećala na način da bi iznosila 20 %, da je tužitelj uredno izvršavao svoje obveze u svezi prednje rečenog ugovora o kreditu zbog čega su traženju tužitelja ad1 Dinka Vidovića u 2009.g. istom dozvolili podizanje novog kredita u iznosu od 51.900,00 eura koji je kredit i realiziran njegovom isplatom na način da je dinamika isplata bila da se tužitelju dal na ruke isplati 20.000,00 eura po njegovom traženju, a ostali iznos da je uplaćen na devizni račun tužitelja ad1 kod Zagrebačke banke d.d. Zagreb, da su radi osiguranja novčane tražbine po ugovorima o kreditu sklopili sporazume radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini tužitelja ad1 koje su pravo upisali u zemljišne knjige, da je tužitelj d1 sklopio ugovor o životnom osiguranju i da kako tužitelj od 2013. godine više nije vršio isplatu kredita da je tuženik raskinuo ugovor o životnom osiguranju i do tada uplaćene premije životnog osiguranja prenio na kredit radi njegovog ispunjenja, da iz razloga što tužitelji više nisu ispunjavali svoje obveze po ugovorima o kreditu da je tuženik pokrenuo ovršni postupak kako bi namirili svoju novčanu tražbinu, da je tuženik u 2015.g. smanjio visinu kamatne stope tako da je ona iznosila 5,75 % godišnje, da je tužitelje vidio u banci u Republici Austriji time da je više puta viđao tužitelja ad1 Dinka Vidovića i da je on bio nazočan kada se pregledavala nekretnina u Rogoznici, da osobno nije sudjelovao u ugovaranju uvjeta kredita, da tuženik nije tražio dozvolu za sklapanje ugovora u Republici Hrvatskoj jer da se ugovori nisu sklapali u Republici Hrvatskoj.

Nadalje, zakonski zastupnik tuženika naveo je u svom iskazu da je poznaje osobe Stjepana Grabovca koji je već dvadeset godina klijent tuženika i da je klijent te banke Omer Marinov time da te osobe nisu imali dopuštenje za obavljanje bilo kakvih radnji za tuženika i nikada nisu bili zaposlenici tuženika, da je procjena nekretnine trebala poslužiti kao osiguranje kredita procijenjena po ovlaštenoj osobi i da je tuženik tu procjenu dobio izravno od tužitelja ad1 koju procjenu je tuženik provjerio takvog stanja na terenu, da tuženik nije imao obvezu prijave kredita Hrvatskoj narodnoj banci kao davatelj kredita ali da je primatelj kredita kada je riječ o većem iznosu kredita bio dužan taj kredit prijaviti Hrvatskoj narodnoj banci

Tužiteljica ad2 Mirjana Vidović u svom stranačkom iskazu navela je da se u cijelosti pridružuje iskazu tužitelja ad1 Dinka Vidovića, da nikad nije bila u Republici Austriji, da se sjeća da je kod odvjetnice Darinke Đurović nešto potpisivala i to papir na njemačkom jeziku i da nije bila upoznata sa tekstom, da je kod javnog bilježnika Igora Lučeva potpisala sporazum ugovora o zasnivanju novčanog prava na našoj nekretnini u Rogoznici, da nije

sudjelovala u godišnjim isplatama kredita, da ne zna zbog čega je došlo do prestanka plaćanja kredita i da nije bila na sastancima za plaćanje kredita, odnosno da nisam nikada sudjelovala u sastancima niti prije plaćanje kredita, niti u trenutku kad su se prestali plaćati.

Pregledom kreditnog računa kroz opis knjiženja izvršena i prometa po računu u svezi uplata po osnovi ugovora o kreditu vidljivo je da je tužitelj vršio uplate rata kredita i da je zadnju ratu kredita platio dana 11. ožujka 2013.g. u iznosu od 16.500,00 Eura sa saldnom na iznos od 41.732,42 Eura.

Iz ovršnog spisa Ovr-1160/14 razvidno je da je po prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelja (ovdje tuženika) određena ovrha na nekretnini tužitelja ad1 Dinka Vidovića rješenjem o ovrsi, Ovr-1160/14 od dana 09. listopada 2014.g. protiv kojeg je žalbu izjavio ovršenik (ovdje tužitelj ad1 Dinko Vidović) kojom traži ukidanje donesenog rješenja o ovrsi i obustavu ovrhe.

Nadalje, ovršenik (ovdje tužitelj ad1 Dinko Vidović) rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Ovr-1160/14 od 11. veljače 2015.g. upućen je da u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenom ovrhe koja je određena rješenjem o ovrsi, Ovr-1160/14 od dana 09. listopada 2014.g. zbog razloga iz članka 50. st. 1. toč. 9 i 10. Ovršnog zakona.

Odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9 Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/12, 25/13, 93/14, dalje: OZ-a) propisano je da ovršenik može izjaviti žalbu ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske nagodbe ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja i ovjeravanja javnobilježničke isprave, dok je odredbom čl. 50. st. 1. toč. 10 OZ-a propisano da ovršenik može izjaviti ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske nagodbe ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja i ovjeravanja javnobilježničke isprave.

Prema odredbi čl. 19. j Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 09/15, 78/15, 102/15) propisano je daje ugovor ništav ako je ugovor o kreditu sklopio vjerovnik odnosno kreditni posrednik koji nema odobrenja za pružanje usluga potrošačkog kreditiranja, odnosno za posredovanje pri potrošačkom kreditiranju i da je potrošač u slučaju postojanja obveze vraćanja primljenog iznosa dužan na primljeni iznos platiti kamate od dana pravomoćnosti odluke kojom se utvrđuje pravomoćnost.

Međutim, ta odredba se ne može primijeniti na konkretni slučaj budući da je Zakon o potrošačkom kreditiranju stupio na snagu nakon sklapanja predmetnih ugovora, a kako je propisano odredbom čl. 29. st. 1. ZPK-a odnosno da se zakon ne primjenjuje na ugovore o kreditu sklopljene do dana stupanja na snagu tog zakona (odredba 19. j tog zakona stupila je na snagu objavom u Narodnim novinama br. 102/15 dana 25. rujna 2015.g.), dakle ne mogu ima povratno djelovanje (retroaktivno) koja retroaktivna primjena zakona je izričito zabranjena odredbom član 90. st. 4 Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14)

Nadalje, odredbom čl. 2 Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/17) propisano je da neovlašteni vjerovnik je pravna osoba koja je ugovorom o kreditu s međunarodnim obilježjem odobrila kredit dužniku, a na dan sklapanja ugovora o kreditu sa međunarodnim obilježjem ima upisano sjedište izvan Republike Hrvatske i nudi i pruža usluge odobrenja kredita u Republici Hrvatskoj, iako za pružanje tih usluga ne ispunjava

uvjete propisane posebnim propisom odnosno ne raspolaže propisanim odobrenjima i/ili suglasnostima, dok ugovor o kreditu s međunarodnim obilježjima označava ugovor o kreditu, ugovor o zajmu ili drugi ugovor kojim je neovlašteni vjerovnik odobrio dužniku određeni iznos novčanih sredstava, a dužnik se obvezao plaćati ugovorene kamate i iskoristiti iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno.

Prema odredbi čl. 3. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom ugovori o kreditu sa međunarodnim obilježjima sklopljeni u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika su ništetni.

Međutim, navedene odredbe čl. 2 i 3. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom ne mogu se primijeniti na ovaj slučaj iz razloga što su predmetni ugovori o kreditu od dana 05. srpnja 2004.g i od dana 09. ožujka 2009.g. sklopljeni u Republici Austriji u mjestu Unterpremstätten (takvu činjenicu potvrđuje sam tužitelj ad1 u svom iskazu kada navodi da su ispred njega u navedenom mjestu u inozemstvu ugovor potpisala dva direktora tuženika) i da su ugovorne stranke u točki C ugovora ugovorile da se na ugovore primjenjuju opći uvjeti poslovanja (verzija 2003 i 2009) prema kojima mjesto ispunjenja predstavljaju prostorije poslovnice kreditnog instituta sa kojom je sklopljen pravni posao i da je za sve pravne odnose između klijenata i kreditnog instituta mjerodavno austrijsko pravo, pa slijedom takvog utvrđenja predmetni ugovori nisu ništetni niti su ništetni javnobilježnički akti odnosno solemnizirani sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OU-361/04 od dana 08. srpnja 2004.g. i sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem: OV-2599/09 od dana 10. ožujka 2009.g. koji su sastavni dijelovi predmetnih ugovora o kreditu kojim se dopušta uknjižba (upis) založnog prava na nekretnini tužitelja ad1 Dinka Vidovića, a poglavito to pokraj činjenice da ne postoji potreba za izdavanjem odobrenja Hrvatske narodne banke da se na temelju ugovora o kreditu zaključenog u Republici Austriji zasnuje založno pravo na nekretninama korisnika kredita odnosno založnog dužnika radi osiguranja novčane tražbine i ishodovanja javnobilježničke isprave kao ovršne isprave radi mogućnosti neposrednog pokretanja ovršnog postupka na zalogu ukoliko se ne ispune obveze preuzete osnovnim ugovorom o kreditu sklopljenim u Republici Austriji.

Naime, odredba čl. 51. st. 1. i 2. Zakona o bankama (Narodne novine br. 84/02) strana banka može pružati bankovne usluge i ostale financijske usluge na području Republike Hrvatske samo preko podružnice koja nema svojstvo pravne osobe a u pravnom prometu može s trećim osobama obavljati poslove na području Republike Hrvatske u skladu ovlaštenja banke osnivača i uz odgovornost banke osnivača za sve obveze koje nastanu u Republici Hrvatskoj u vezi sa radom podružnice, te strana banka može osnovati podružnicu na području Republike Hrvatske ako od Hrvatske narodne banke dobije odobrenje za rad podružnice (odredba čl. 52. st. 1. Zakona o bankama), što znači da je strana banka mogla poslovati na području Republike Hrvatske samo nakon dobivanja odobrenja za rad od strane Hrvatske narodne banke, a u postupku je dokazano da tuženik nije imao podružnicu u Republici Hrvatskoj niti je poslovao na području Republike Hrvatske jer iz iskaza saslušanih parničnih stranaka koje iskaze sud prihvaća kao vjerodostojne, a poglavito iskaza tužitelja ad1 nedvojbeno proizlazi da je saznanje o kreditima u Republici Austriji saznao od određenih osoba koje nisu zaposlenici tuženika (prema iskazu zakonskog zastupnika tuženika navedene osobe u iskazu tužitelja ad1 i to Omer Marinov i Stjepan Grabovac su dugogodišnji klijenti

tuženika) i da je isplata cjelokupnog kredita izvršena iz Republike Austrije bez obveze da tuženik takav kredit prijavi Hrvatskoj narodnoj banci koju obvezu je na sebe preuzeo tužitelj ad1 primitkom dijela novčanih sredstava u stranoj valuti po osnovi sklopljenih ugovora o kreditu.

Nadalje, prema odredbi čl. 103. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 59/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, dalje: ZOO-a), a i odredbom čl. 322. st. 2 ZOO (Narodne novine br. 35/05, 41/08) propisano je da ugovor ostaje na snazi ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani osim ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj.

Dakle, prema navedenom proizlazi da bi samo tuženiku bilo zabranjeno da radi na području Republike Hrvatske ukoliko bi se radilo o ugovoru o kreditu za čije sklapanje bi tuženik trebao ishoditi dozvolu za rad, dok tužitelji kao državljani Republike Hrvatske bi mogli sklapati sa bankama i financijskim institucijama ugovore o kreditu, pa takav ugovor nije ništetan prema odredbi čl. 103. st. 1. ZOO/91 i odredbi čl. 332 st. 1. ZOO/05 (s obzirom na trenutak sklapanja predmetnih ugovora o kreditu) kojima ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva je ništetan, osim ako je cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, a niti iz odredba Zakona o bankama (Narodne novine br. 84/02) i odredbe Zakona o deviznom poslovanju (Narodne novine br. 96/03, 140/05, 132/06, 150/08, 92/09, 133/09, 153/09, 245/10, 76/13) ne proizlazi ništetnost ugovora o kreditu ukoliko je tuženik neovlaštenog pružao usluge na području Republike Hrvatske bez odobrenja za rad od Hrvatske narodne banke.

U konačnici valja kazati da kako su po stajalištu ovog suda ugovori o kreditu sklopljeni u Republici Austriji i na koje se utanačenjem ugovornih stranaka valja primijeniti austrijsko pravo, takvi ugovori su dopušteni na području Republike Austrije kao članice Europske unije primjenom austrijskog prava koje u pogledu ugovorne i zatezne kamate propisuje da dužnik koji je uzrokovao štetu vjerovniku zbog zakašnjenja plaćanja novčane obveze ima istu nadoknaditi plaćanjem zakonskih kamata (paragraf 1333 Općeg građanskog zakonika Republike Austrije u svezi odredbe čl. 1000 st. 1. Općeg građanskog zakonika Republike Austrije), a prema odredbi čl. 6. Zakona o zaštiti potrošača (primjena propisana općim uvjetima poslovanja koji su sastavni dio ugovora o kreditu) uslijed zakašnjenja kamate se plaćaju uvećane za pet postotnih poena godišnje, pa takvi ugovori nisu ništetni niti primjenom mjerodavnog prava Republika Austrije.

Nadalje, treba naglasiti da je kako je rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Ovr-1160/14 od 11. veljače 2015.g. tužitelj ad1 Dinko Vidovića (u ovršnom postupku ovršenik) upućen na pokrene parnice radi proglašenja nedopuštenom ovrhe koja je određena rješenjem o ovrsi, Ovr-1160/14 od dana 09. listopada 2014.g. zbog razloga iz članka 50. st. 1. toč. 9 i 10. OZ-a, tužiteljica ad2 Mirjana Vidović nema aktivnu legitimaciju za vođenje ovog postupka, pa kako je nedostatak pasivne legitimacije materijalno pravni prigovor koji utječe na osnovanost tužbenog zahtjeva time je u odnosu na istu, uz već prednje navedene razloge kada bi i imala aktivnu legitimaciju, odbijen tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Štoviše, tužitelj ad1 koji je upućen na pokretanja parnice radi proglašenja nedopuštenosti ovrhe u tijeku cijelog postupka nije dokazivao razloge iz odredbe čl. 50. st. 1. toč. 9 i 10 OZ-a zbog kojih je upućen u parnicu niti je prilagao dokaza kako bi se utvrđivanja visina dugovanja koju je osporio u ovršnom postupku već se dokazivao ništetnosti isprava na osnovu kojih je određena ovrha na nekretnini tužitelja ad1 (ovršenika) iako je prethodno dana 17. listopada 2014.g. pokrenuo parnicu radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu i sporazuma radi

osiguranja novčane tražbine pred istim sudom koja se vodi pod poslovnim brojem: P-1864/14 koji nije dovršen, pa je time, primjenom pravila o teretu dokazivanja (actori incumbit probatio), prema kojima je teret dokazivanja na tužitelju, uz već iznesene razloge, tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti

Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a u svezi odredba čl. 155 ZPP-a i odredbe čl. 164. st. 1 i 2 ZPP-a, te tuženiku priznao slijedeći trošak:

1. naknada za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 7. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje: Tarife)
2. naknada za zastupanje na ročištu glavne rasprave održanog dana 08. prosinca 2016.g. u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
3. naknada za zastupanje na ročištu glavne rasprave održanog dana 30. siječnja 2017.g. 2004.g. u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
4. naknada za zastupanje na ročištu glavne rasprave održanog dana 21. ožujka 2017.g. u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
5. naknada za zastupanje na ročištu glavne rasprave održanog dana 24. svibnja 2017.g. u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
6. naknada za zastupanje na ročištu glavne rasprave održanog dana 15. rujna 2017.g. u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
7. naknada za zastupanje na ročištu glavne rasprave održanog dana 13. studenoga 2017.g. u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 9. st. 1. Tarife
8. naknada za pristup na ročište objave u iznosu od 500,00 kuna prema Tbr. 9. st. 3. Tarife
9. naknada za sastav podneska od dana 31. kolovoza 2017.g. u iznosu od 500,00 kuna prema Tbr. 8. st. 3. Tarife
10. naknada za sastav podneska od dana 05. rujna 2017.g. u iznosu od 500,00 kuna prema Tbr. 8. st. 3. Tarife
11. naknada za sastav podneska od dana 02. listopada 2017.g. u iznosu od 5.310,00 kuna prema Tbr. 8. st. 1. Tarife
12. porez na dodanu vrijednost u iznosu od 10.995,00 kuna prema Tbr. 42 Tarife
13. sudska pristojba za odgovor na tužbu u iznosu od 2.850,00 kuna prema Tar. br. 1. st. 2 Zakon o sudskim pristojbama - Tarife o sudskim pristojbama (N.N. br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13, 110/15, dalje: ZSP-a)

Stoga je sud sukladno ocjeni svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti (odredba čl. 8 ZPP-a), uz primjenu prednje rečenog materijalnog prava, uz danu mogućnost strankama u postupku na izjašnjavanje o predmetu spora (odredbe čl. 5. st. 1. ZPP-a), odlučio kako je naznačeno u izrijeci ove presude.

U Šibeniku, 22. prosinca 2017.g.

S u d a c:
Krešimir Krnić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu (odredbom čl 4. st. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine br. 128/14) propisano je da se za odlučivanje o žalbama protiv odluka svih općinskih sudova u ostalim građanskim predmetima određuje svaki županijski sud).

Žalba se podnosi putem Općinskog suda u Šibeniku, u roku od petnaest dana i to:

- a) za parničnu stranku koja je uredno obaviještena o ročištu objave presude i koja je pristupila na ročište objave presude od dana održanog ročišta objave presude
- b) za parničnu stranku koja je uredno obaviještena o ročištu objave presude, a nije pristupila na ročište objave presude od dana održanog ročišta objave presude
- c) za parničnu stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu objave presude od dana dostave prvostupanjske presude.

Dna.

1. Tužitelju po pun. Željko Ostoja, odvjetnik u Splitu, izravno na ročištu objave, odnosno u protivnom putem e oglasne ploče suda
2. Tuženiku po OD Kallay & partneri d.o.o. Zagreb, izravno na ročištu objave, odnosno u protivnom putem e oglasne ploče suda

U Šibeniku, 22. prosinca 2017.g.

S u d a c:

Krešimir Krnić

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Nikolina Tabula

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji tog suda Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA KOMSTING d.d. u stečaju, Crikvenica, Vinodolska 23, OIB: 88499470397, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Sabljar, odvjetnik u Rijeci, Agatićeva 6/I, protiv tuženika RAIFFEISENBANK REGION GRAZ – THALERHOF eGen, OIB: 76326640038, Hauptstrasse 135, Kalsdorf, Republika Austrija (ranije RAIFFEISENBANK FELDKIRCEN – KALSDORF), kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Kallay & partneri d.o.o. Zagreb, Ilica 1a, radi utvrđenja, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 20. listopada 2017. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, s danom objave 4. prosinca 2017.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je ugovor o kreditu, račun br. 300.277 na iznos od 310.000,00 ATS od 8. svibnja 2001. RAIFFEISENBANK REGION GRAZ – THALERHOF eGen, OIB: 76326640038, Hauptstrasse 135, Kalsdorf, Republika Austrija (ranije RAIFFEISENBANK FELDKIRCEN – KALSDORF) registrirana udruga s ograničenom odgovornošću, DVR br. 0038288 u kojem je kao stranka korisnik kredita navedena Branka Bosanac, rođena 16. prosinca 1957., trgovkinja, Žigine 43, 51260 Crikvenica, ništetan u cijelosti te se obvezuje svaka ugovorna strana vratiti drugoj sve ono što je primila po osnovi tog ugovora.

Utvrđuje se da je založna izjava solemnizirana u Rijeci na dan 12. svibnja 2001. po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke, a potpisana od strane davatelja izjave Branke Bosanac iz Crikvenice, Tončićevo 7m, JMBG: 1612957315029, osobna iskaznica br. 13981150/98, izdana od MUP Crikvenica te potpisana od davatelja iste izjave Tome Lončara iz Crikvenice, Nikole Cara – Črno 9, JMBG: 2008946300037, osobna iskaznica br. 13124889/97, izdana od MUP Crikvenica, ništeta u cijelosti pa se nalaže zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Crikvenici da na temelju ove presude po njezinoj pravomoćnosti na nekretnini u vlasništvu tužitelja koja je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici opisana kao stan na prvom katu, tip "a", u objektu "Supera" u Crikvenici, izgrađen na kč.br. 5822/1 zk.ul. br. 4855 k.o. Crikvenica, koji stan se sastoji od ulaznog hola, dnevnog boravka, dvije sobe, kuhinje, kupaoone, smočnice i loggie, ukupne površine 65,67 m², koji je stan označen kao 11. etaža, upisan u poduložak 11, zk.ul. 4855 k.o. Crikvenica te pripadajućeg spremišta od 1 m², odnosno kč.br. 5822/1 br. uložka 4855, etažno vlasništvo s neodređenim omjerima, poduložak 6, k.o. Crikvenica, stambena zgrada i dvorište, pov. 129 čhv, redni broj 6 etaža 0/0, spremište br. 3a u prizemlju u površini 1,00,1.XXXXXX1/, uspostavi prijašnje knjižno stanje kako je bilo prije provedbe upisa na temelju te založne izjave tako da izvrši upis brisanja hipoteke (prava zaloga)

upisanog na temelju založne izjave od 8. svibnja 2001. na nekretnine Lončar Tome i Bosanac Branke u 1/23 dijela za dug u iznosu od 310.000,00 ATS = EURO 22.528,28, zajedno s pripadajućim redovnim i zateznim kamatama te stvarnim troškovima, upisane u korist RAIFFEISENBANK REGION GRAZ – THALERHOF eGen, Republika Austrija, 8401 Karlsdorf Bei Graz, Halpstrasse 151.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju STEČAJNA MASA KOMSTING d.d. u stečaju, Crikvenica, Vinodolska 23, OIB: 88499470397, naknaditi tuženiku RAIFFEISENBANK REGION GRAZ – THALERHOF eGen, OIB: 76326640038, Hauptstrasse 135, Kalsdorf, Republika Austrija (ranije RAIFFEISENBANK FELDKIRCEN – KALSDORF), trošak parničnog postupka u iznosu od 13.125,00 kn (trinaest tisućastotvadeset kuna) u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi naveo kako je na temelju presude Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-1006/2001-2 od 13. ožujka 2003. upisan kao vlasnik nekretnine označene u izreci ove presude na kojoj je upisana hipoteka u iznosu od 310.000,00 ATS (22.528,28 EUR u kunskoj protuvrijednosti) u korist tuženika. Navedenu hipoteku tuženik je upisao temeljem ugovora o kreditu od 8. svibnja 2001. i založne izjave od 12. svibnja 2001. Postojanje citirane hipoteke i pokretanje postupka ovrhe na opisanoj nekretnini od strane tuženika prema tužitelju predstavlja tužiteljev pravni interes za podnošenje ove tužbe. Tužbom tužitelj zahtijeva utvrđenje ništosti predmetnog ugovora i izjave ističući da ugovor nije potpisan od strane korisnika kredita Branke Bosanac, dok Tomo Lončar, ne samo da nije potpisao predmetni ugovor, nego u njemu nije naveden kao ugovorna strana, niti kao korisnik kredita. Tužitelj je u tužbi ukazao na to kako je na temelju tuženikovog prijedloga za ovrhu Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici, donio rješenje o ovrši posl.br. Ovr-1500/2015 od 30. rujna 2015. kojim je određena ovrha prodajom predmetne nekretnine i namirenjem tuženika kao ovrhovoditelja iz njezine vrijednosti. Nadalje, tužitelj je kao razlog ništosti ugovora o kreditu istakao da se tuženik prilikom sklapanja tog ugovora koristio nedovoljnim iskustvom Branke Bosanac i Tome Lončara kao tuženikovog prednika u odnosu na vlasništvo nekretnine te njihovom lakomislenošću i zavisnošću njihovog položaja prilikom sklapanja ugovora. Tuženik je za sebe ugovorio korist koja je u očitoj nesrazmjernosti s onim što je dao potpisnicima ugovora - Branki Bosanac i Tomi Lončaru. Nadalje, naveo je da je tuženik trebao za rad u Republici Hrvatskoj imati odobrenje od Hrvatske narodne banke, a takvo odobrenje nije imao. Ukazao je i na to da se ne zna tko je potpisao ugovor u ime i za račun tuženika te ima li osoba koja je ugovor potpisala za to potrebno ovlaštenje. Naveo je i kako u trenutku odobrenja kredita Branka Bosanac i Tomo Lončar kao jamac nisu bili kreditno sposobni, a cilj tuženika bio je steći pravo vlasništva opisane nekretnine za cijenu daleko manju od njezine stvarne vrijednosti kako bi prodajom u ovršnom postupku tuženik sam kupio nekretninu za nisku cijenu. Uvidom u loše materijalno stanje korisnika kredita i jamca tuženik je išao s namjerom da nekretnina na kojoj je uknjižio hipoteku bude prodana na javnoj dražbi za 1/3 stvarne cijene. Naveo je kako je opće poznata činjenica da je ponašanje tuženika nezakonito. Tuženik je ciljano odobrio kredit s namjerom da korisnika kredita i jamca dovede u poziciju da oni ne mogu primljeni iznos vratiti tuženiku. Konačno, ukazao je na to da u ugovoru o kreditu nema niti jedne odredbe kojom se utvrđuju obveze tuženika, odredbe ugovora su nejasne, iznos kredita nemoguće je utvrditi te se ne zna koliki iznos kredita je dužna platiti Branka Bosanac, a koliki iznos Tomo Lončar kao jamac. Iz pobijanog ugovora

nije jasno je li Tomo Lončar jamac ili založni dužnik. Slijedom navedenog tužitelj je predložio da sud prihvati tužbeni zahtjev iz izreke ove presude.

Tuženik je u odgovoru na tužbu prigovorio prije svega apsolutnoj nenadležnosti suda u Republici Hrvatskoj ukazujući pri tom na odredbe čl. 54. i 55. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima te na odredbu čl. 23. Uredbe vijeća Europe br. 44/2001. Naveo je i kako nadležnost suda u Republici Hrvatskoj ne proizlazi ni iz odredbi Zakona o parničnom postupku o mjesnoj nadležnosti sudova. Istakao je da je iz ugovora o kreditu jasno vidljivo da je potpisan od strane korisnika kredita, Branke Bosanac te od strane ovlaštene osobe, davatelja kredita. Tomo Lončar nije korisnik kredita, niti je jamac iz ugovora o kreditu pa tuženik smatra kako ugovor ni ne mora biti potpisan s njegove strane. Korisnica kredita i založni dužnik su sasvim svjesno potpisali ugovor o kreditu odnosno založnu izjavu o zasnivanju založnog prava. Sadržaj ugovora je jasan te tužitelj nije dokazao da bi tuženik na bilo koji način iskoristio lakomislenost osoba koje su potpisale predmetni ugovor i njihov tzv. zavisni položaj. Ovdje se radi o javnobilježničkom aktu koji je solemniziran od strane javnog bilježnika Velibora Panjkovića što znači da su predmetne isprave pročitane i protumačene strankama sukladno čl. 57. Zakona o javnobilježništvu. Tuženikova namjera prilikom odobravanja kredita nije bila steći pravo vlasništva na tužiteljevoj nekretnini. Naime, tuženik je pokrenuo ovrhu zato jer korisnik kredita nije podmirivao svoje obveze te su pokretanje ovrhe založni dužnici izričito dozvoli ovršnom ispravom. Zasnivanje hipoteke na nekretnini je pravno dopušteno i uobičajeno u praksi pa navedeno ne ukazuje na tuženikovu namjeru stjecanja vrijedne nekretnine po "bagatelnoj" cijeni. Ukazao je na to da tuženik nije bio obvezan od Hrvatske narodne banke zatražiti odobrenje za obavljanje svoje djelatnosti jer tu djelatnost nije obavljao na području Republike Hrvatske već ju je obavljao na području Republike Austrije te je kao financijska institucija u vrijeme sklapanja ugovora imao i još uvijek ima sva potrebna odobrenja i dozvole za rad nadležnog tijela Republike Austrije. Zato je bio ovlašten i još uvijek je ovlašten davati kredite fizičkim i pravnim osobama. S obzirom na to da je ugovor o kreditu potpisan u središtu tuženika u Feldkirhenu nejasno je zašto bi tuženiku bilo potrebno bilo kakvo odobrenje Hrvatske narodne banke. Tuženik je napomenuo kako se u konkretnom slučaju primjenjuje austrijsko materijalno pravo, a kada bi se primjenjivalo i hrvatsko materijalno pravo predmetni ugovor ne bi bio ništetan. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ustrajao kod navoda iz tužbe napominjući da je sporni ugovor sklopljen u Republici Hrvatskoj gdje je i realiziran putem tuženikovih posrednika. Zato je ovdje mjerodavno hrvatsko, a ne austrijsko pravo. Tuženik je iskorištavao tržišnu situaciju u Republici Hrvatskoj na način da je odobravao kredite prezađenim građanima s time da iskorištavanje takve situacije i izbjegavanje propisa koje je trebao primjenjivati u Republici Hrvatskoj, ne samo da je nezakonito, već je i nemoralno. Ukazao je na to da je tuženik ugovorio kamatu prema promjenjivoj stopi čime je povrijeđeno načelo jednake vrijednosti činidbe. Tuženik je bez ikakvih kriterija samovoljno povišio ugovorenu kamatu za vrijeme uredne otplate kredita. Osim toga, sporni ugovor sastavljen je na njemačkom jeziku koji stranka (korisnik kredita) ne poznaje s lošim prijevodom na hrvatski jezik. Pozvao se na Zakon ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom, ukazujući na to da iz predmetnog Zakona proizlazi ništetnost spornog ugovora.

U nastavku postupka tuženik je ustrajao kod navoda istaknutih u odgovoru na tužbu.

Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu te je u svojstvu svjedoka saslušao Branku Bosanac.

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Neosnovano je tuženik tijekom postupka ukazivao na apsolutnu nenadležnost suda u Republici Hrvatskoj. Naime, nadležnost suda u konkretnom slučaju proizlazi iz odredbe čl. 63. ZPP-a kojom je propisano da je za suđenje u sporovima koji nastanu u toku ili u povodu stečajnog postupka mjesno isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sud koji provodi stečajni postupak. U konkretnom slučaju nad tužiteljem je otvoren stečajni postupak te je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj TT-33/00-110 od 26. veljače 2008. S obzirom na to da je isključivo mjesno nadležan sud za vođenje stečajnog postupka nad tužiteljem Trgovački sud u Rijeci, prema shvaćanju ovog suda, već je iz tog razloga otklonjen prigovor apsolutne nenadležnosti ovog suda za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari. Naime, ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti suda u Republici Hrvatskoj za određenu vrstu sporova, nadležan je u toj vrsti sporova i kad njegova nadležnost proizlazi iz odredaba o mjesnoj nadležnosti suda u Republici Hrvatskoj. Sukladno navedenom, a u vezi s odredbom čl. 63. ZPP-a, dolazi do atrakcije međunarodne nadležnosti u korist hrvatskog suda koji je nadležan za provođenje stečajnog postupka u parnicama u kojima kao stranka sudjeluje stečajni dužnik. Pri tom se napominje da u ovom postupku, a za utvrđivanje nadležnosti suda nisu od utjecaja ugovorne odredbe iz ugovora o kreditu koji je predmet ovog spora. Navedeno zato jer tužitelj nije stranka tog ugovora.

Ispitujući tužiteljev interes za podnošenje ove tužbe, sud je utvrdio da se njegov interes sastoji u tome da u slučaju ništetnosti predmetnog ugovora i založne izjave, nekretnine koje su sada u vlasništvu tužitelja, a na kojima je upisano založno pravo (hipoteka) više tim pravom ne bi bile opterećene te tužitelj, kao njihov vlasnik ne bi bio dužan trpjeti namirenje tražbine založnog vjerovnika iz vrijednosti založene nekretnine koja je u njegovom vlasništvu. Zbog navedenog razloga, tužitelj je osoba koja je zainteresirana zahtijevati utvrđenje ništetnosti predmetnog ugovora, odnosno izjave.

U odnosu na meritum stvari napominje se kako slijedi.

Činjenično stanje na kojem tužitelj temelji tužbu, odnosno razlozi ništetnosti pobijanog Ugovora o kreditu i Izjave o zasnivanju založnog prava svode se u bitnom na to da:

- navedeni ugovor nikada nije potpisan od strane korisnika kredita Branke Bosanac, dok Tomo Lončar ne samo da nije potpisao predmetni ugovor, nego u navedenom ugovoru nije naveden kao ugovorna strana, niti kao korisnik kredita,
- da se tuženik koristio nedovoljnim iskustvom Branke Bosanac i Tome Lončara kao tuženikovog prednika u odnosu na vlasništvo nekretnine te njihovom lakomislenošću i zavisnošću njihovog položaja prilikom sklapanja ugovora,
- da je tuženik za sebe ugovorio korist koja je u očitom nesrazmjeru s onim što je dao potpisnicima ugovora Branki Bosanac i Tomi Lončaru,
- da je tuženik trebao za rad u Republici Hrvatskoj imati odobrenje od Hrvatske narodne banke a takvo odobrenje nije imao,

- da se ne zna tko je potpisao ugovor u ime tuženika i ima li ta osoba ovlaštenje za potpisivanje ugovora,
- da je tuženik odobrio kredit s namjerom da korisnika kredita i jamca dovede u položaj da oni ne mogu primljeni iznos vratiti tuženiku,
- da su odredbe ugovora nejasne te da je iznos kredita nemoguće utvrditi, odnosno da se ne zna koliki iznos kredita dužna platiti Branka Bosanac, a koliki iznos Tomo Lončar kao jamac,
- da se osnovna pobuda sklapanja ugovora na strani tuženika sastoji u tome da predmetnu nekretninu proda u ovršnom postupku za cijenu koja je u velikoj mjeri ispod njezine vrijednosti.

Iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi zaključak o postojanju činjenica na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev.

Naime, iz isprave o ugovoru o kreditu u izvorniku (list 48 do 50 spisa) proizlazi da je taj ugovor, suprotno navodima tužitelja, potpisala Branka Bosanac kao korisnica kredita. O potpisivanju navedenog ugovora, odnosno njegovom sklapanju svjedočila je i njegova potpisnica (Branka Bosanac), izrijeком ističući u svom iskazu da je predmetni ugovor potpisala. Iz navedene isprave o ugovoru vidljivo je da je on potpisan i od strane Tome Lončara, dok iz sadržaja predmetnog ugovora (iz njegovog ovjerenog prijevoda na listu 8 do 10 spisa) proizlazi da je Tomo Lončar predmetni ugovor potpisao kao založni dužnik, jamčeći za povrat iznosa isplaćenog iz kredita korisnici kredita Branki Bosanac svojim suvlasničkim dijelom nekretnine. Prema shvaćanju ovog suda, a suprotno tužiteljevim navodima, ne postoje nejasnoće vezane uz svojstvo Tome Lončara kao založnog dužnika, koji je za povrat iznosa kredita jamčio suvlasničkim dijelom svoje nekretnine. Navedeno proizlazi iz sadržaja ugovora i izjave o zasnivanju založnog prava.

Nadalje, a u odnosu na tužiteljeve navode prema kojima se tuženik koristio nedovoljnim iskustvom korisnice kredita i založnog dužnika (kao tuženikovih prednika u odnosu na vlasništvo nekretnine) te njihovom lakomislenošću i zavisnošću njihovog položaja prilikom sklapanja ugovora napominje se da iz iskaza svjedokinje Branke Bosanac ne proizlazi takav zaključak. Naime, iz njenog iskaza, kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru s obzirom na to da je taj iskaz suglasan ispravama u spisu zbog čega sud nije imao razloga posumnjati u njegovu vjerodostojnost, proizlazi da je ona prodala kuću u Bjelovaru te je od cijene ostvarene prodajom kuće i od iznosa koji joj je isplaćen temeljem ugovora o kreditu, platila kupoprodajnu cijenu stana u Crikvenici (koji je u vlasništvu tužitelja). Svjedokinja je jasno navela da su joj bili jasni svi uvjeti kredita, odnosno sva prava i obveze koji iz tog ugovora proizlaze te svojim iskazom nije dovela u pitanje njegovu valjanost (a na koju bi eventualno mogle utjecati okolnosti koje se tiču njezinog teškog materijalnog stanja, nedostatka imovinskih dobara nužnih za njezin život ili nedovoljnog iskustva koje se očituje u nepostojanju znanja o značenju i posljedicama sklopljenog ugovora ili pak, u njezinoj zavisnosti koja se očituje u zlouporabi položaja tuženika kao banke uz nametanje nepovoljnih uvjeta kredita). Na postojanje takvih okolnosti svjedokinja nije ukazivala u svom iskazu.

Pored navedenog, tužitelj predloženim i provedenim dokazima nije dokazao da je za sebe ugovorio korist koja je u očitom nesrazmjeru s onim što je dao na temelju spornog ugovora. Naime, tužitelj nije predložio nikakve dokaze na okolnost vrijednosti predmetnog stana koji je dan u zalog, a osim toga, čak i da je takve dokaze predložio i da iz njih proizlazi zaključak o nerazmjernoj vrijednosti činidbi, predmetni ugovor opet ne bi bio ništetan jer nisu kumulativno ispunjeni svi uvjeti iz paragrafa 879. t. 4. Općeg građanskog zakonika Republike

Austrije koji se u konkretnom slučaju primjenjuje u odnosu na pitanje valjanosti ugovora o kreditu, a sukladno odredbi čl. 20. t. 8. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne Novine“ broj 53/91, 88/01; dalje: ZRSZ). Naime, tužitelj je pravna osoba sa sjedištem u Republici Austriji te je predmetni ugovor o kreditu sklopljen u Republici Austriji, a kako to proizlazi iz navoda potpisnice i korisnice kredita Branke Bosanac pa se na taj ugovor ne primjenjuje materijalno pravo Republike Hrvatske već Republike Austrije.

Nadalje, tužitelji navodi kojima upire na okolnost da je tuženik trebao za rad u Republici Hrvatskoj imati odobrenje Hrvatske narodne banke pa da je uslijed nedostatka tog odobrenja ugovor ništetan, također nisu osnovani. Naime, kako se u konkretnom slučaju na predmetni ugovor primjenjuje pravo Republike Austrije, tužitelju za rad nije potrebno odobrenje Hrvatske Narodne banke. Podredno se napominje, čak i da dolazi u obzir primjena materijalnog prava Republike Hrvatske, ugovor ne bi bio ništetan ni prema odredbama Zakona o bankama („Narodne novine“ broj 84/02) jer sklapanje ugovora o kreditu unatoč nepostojanju dozvole za rad tuženiku na području Republike Hrvatske predstavlja zabranu samo jednoj ugovornoj strani (ovdje) tuženiku, a takva zabrana ne dovodi do ništetnosti ugovora.

Nadalje, tužitelji navodi kojima ističe da se ne zna tko je potpisao ugovor u ime tuženika i ima li ta osoba ovlaštenje za potpisivanje ugovora, paušalni su i ničim potkrijepljeni. Uz to se napominje da sklapanje ugovora od strane neovlaštene osobe ne dovodi do ništetnosti ugovora već eventualno može utjecati na to da takav ugovor nije uopće ni nastao. Što se tiče navoda vezanih za promjenjivu kamatnu stopu, napominje se da je ta kamatna stopa određena sukladno pravilima europskog međubankarskog tržišta te je zavisna o referentnoj kamatnoj stopi, tzv. Euriboru što predstavlja uobičajenu praksu kod kreditiranja od strane banaka. Promjenom Euribora mijenja se i kamatna stopa, a navedeno proizlazi i iz sadržaja ugovora o kreditu te je o takvom načinu promjene kamatne stope korisnica kredita bila upoznata (što proizlazi iz njenih navoda prema kojima su joj bile jasne sve obveze i prava iz ugovora o kreditu). U tom kontekstu napominje se da neosnovano tužitelj ukazuje i na to da su odredbe ugovora nejasne. Takvom zaključku protivan je iskaz korisnice kredita, a kako je već navedeno ranije te iz njenog iskaza jasno proizlazi da je predmetni ugovor u potpunosti razumjela. Sadržaj pisane isprave o ugovoru o kreditu također ukazuje na jasne odredbe koje se tiču iznosa kredita i visine anuiteta (obroka) kao i dospijeće plaćanja svakog pojedinog obroka te ukupan broj mjesečnih rata.

Konačno, napominje se i to da tužitelj nije dokazao pobudu za sklapanje ugovora od strane tuženika koja se očituje o tome da u ovršnom postupku proda nekretninu za cijenu koja je u znatnoj mjeri manja od stvarne vrijednosti nekretnine. Naime, takav zaključak ne proizlazi ni iz jednog dokaza provedenog u ovom postupku.

Na kraju, a u odnosu na tužiteljeve navode prema kojima ništetnost pobijanog ugovora proizlazi iz odredbe čl. 3. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom („Narodne novine“ broj 72/17), napominje se da se taj Zakon prije svega primjenjuje na ugovore o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljene u Republici Hrvatskoj (što ovaj ugovor u konkretnom slučaju nije). Osim toga, tuženik nije ni neovlašteni vjerovnik u smislu odredbe čl. 2. i 3. navedenog Zakona pa navedeni Zakon ne nalazi svoju primjenu u konkretnom slučaju.

U odnosu na tužiteljev zahtjev za utvrđenje ništetnosti Založne izjave od 12. svibnja 2001. potpisane od strane davatelja izjave Branke Bosanac i Tome Lončara napominje se da su predmetnu založnu izjavu potpisali upravo navedeni davatelji izjave, dok tuženik nije stranka predmetne izjave, slijedom čega tuženik, kao davatelj kredita ne može biti pasivno legitimirana osoba u odnosu na taj dio zahtjeva. Tuženik nije potpisnik predmetne izjave pa je tužbeni zahtjev radi utvrđenja njene ništetnosti postavljen prema njemu već iz tog razloga neosnovan.

Slijedom navedenog, a kako činjenice na kojima tužitelj temelji razloge ništetnosti ugovora ne proizlaze iz provedenog dokaznog postupka, tužbeni zahtjev je odbijen te je presuđeno kao u izreci presude.

Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a.

S obzirom na uspjeh u sporu, tuženik ima pravo na naknadu troškova postupka na ime nagrade za rad punomoćnika – odvjetnika i to u iznosu od po 2.500,00 kn za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – „Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) te za pristup ročištima od 19. siječnja 2017., 23. ožujka 2017. i 20. listopada 2017. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), iznos od 500,00 kn za sastav podneska od 3. veljače 2017. (Tbr. 8. t. 2. Tarife), pripadajući PDV u iznosu od 2.625,00 kn (Tbr. 42. Tarife), odnosno ukupno 13.125,00 kn.

Zato je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Rijeci 6. prosinca 2017.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ako uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Rijeci u 2 primjerka i po 1 za svaku protivnu stranku, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.